Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Το τίμημα τῆς ετησίας συνδρομῆς, εκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους αριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει των χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν, παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος 2, YORK-STREET, COVENT-GARDEN· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
(Registered for transmission abroad)

ΑΡΙΘ. 47.—ΤΟΜ.Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 30 ΜΑΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (ἢ Κ. Θεολόγης) ἐν Ἀλεξανδρεια καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλα.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκύρᾳ.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βάρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλιᾳ
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Οἱ Α'. τόμοι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ, οὓς ὑπεσχέθημεν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς ἡμῶν εἰσὶν ἤδη ἕτοιμοι, καὶ δυνάμεθα νὰ παραδώσωμεν αὐτοὺς εἰς ὁποιονδήποτε ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν ἢ φίλον των ἤθελον ἐκεῖνοι μᾶς παραγγείλει. Τὸ μετρον τοῦτο λαμβάνομεν, ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάσχεσιν τῶν τόμων.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON

Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γουινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »

Τὰ ὡρολόγια στέλλονται παντοχοῦ δι' ἐξόδων τοῦ ὡρολογοποιοῦ. Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.

Τοῦ CLUB Παυταλόνια.....17/6
» » Γελέκια 9/6
» » Ὁλόκληρος ἐνδυμασία. 60/
Gurney, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ Κόλλα τοῦ Glenfield ἐν χρήσει ἐν τῷ Βασιλικῷ πλυντηρίῳ, καὶ ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς πλύστρας τῆς Α. Μεγαλειότητος ὡς ἡ ἀρίστη ἄμυλος, ἣν ποτε μετεχειρίσθη Wotherspoon and Co., Glasgow and London.

ΑΜΑΞΑΙ

Τοῦ ALDEBERT τὰ προνομιοῦχα ἄνευ κρότου ἑλατήρια ἐτελειοποιήθησαν παρὰ προσδοκίαν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, καὶ θεωροῦνται ἀ χρησιμώτερα. Εἰς κατασκευὴν νέας ἁμάξης δὲν χρειάζεται πρόσθετος ἀπάνη, καὶ μικρὸν ἔξοδον ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὰ ἑκατήρια ταῦτα μηχανισμὸς εἶναι τοσοῦτον ἁπλοῦς ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσι θέσεώς των. Διεύθυνσις ALDEBERT & Co. 57, & 58, Lon-acgre.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ
RIMMEL
ΕΞΑΤΜΙΣΤΗΡ ΜΥΡΟΥ

Κομψὸν ὄργανον πρὸς διάχυσιν εὐωδίας ἀνθέων, καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος ἐν ταῖς κατοικίαις καὶ ἐν τοῖς δωματίοις ἀσθενῶν, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν LETHEBY καὶ HASSAL συστηθέν, καὶ εὑρισκόμενον παρὰ πᾶσι τοῖς μυροπώλαις καὶ ἐν Ἰνδίαις.
EUGENE RIMMEL μυρεψὸς. 96, Strand, καὶ 24, Cornhill, London.

MOIRES ANTIQUES.

Οἱ SEWELL καὶ Σι πωλοῦσιν ἤδη τὰ ὡραιότερα καὶ πλουσιώτερα μεταξωτὰ (Moires Antiques) ἐν Λονδίνῳ
4 Γκινέας ἕκαστον φόρεμα.
Αἱ πραγματεῖαι σύγκεινται ὅλαι ἐκ τοῦ καλλιτέρου μεταξωτοῦ, καὶ οὐδεμία δευτερεύουσα ποιότης, ἐκ τῶν ἐσχάτως εἰδοποιηθέντων εἰς κατωτέρας τιμὰς, περιλαμβάνεται ἐν αὐταῖς
Διεύθυνσις-Compton House, Frith-street, Soho.

Γ. Γ.—300 δωδεκ. χειρόκτια κυρίων λευκά τε καὶ ἄλλα τῶν Παρισίων πρὸς 2σ. 9δ. τὸ ζεῦγος.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΤΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
103, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ βουτηκτοῦ, ἣν φέρων δύναται νὰ μένῃ ὅσον ἐπιθυμεῖ τὸ ἐλαχιστότερον ἐλεύθερον ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιδιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ, ΧΥΤΗΡΙΟΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ, ΗΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.
ΤΟΥ J. H. BOOBBYER,
(Πρώην Sturch καὶ Boobbyer, πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν συστηθέν.)
ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΩΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἔκθεσιν τοῦ 1851 ἐδόθη τῷ J. H. Boobbyer μετάλλιον ὡς βραβεῖον διὰ τὰ ἄριστα αὐτοῦ κλεῖθρα. Ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1855 πρώτης τάξεως μετάλλιον διὰ τὰ ἐκτεθέντα αὐτοῦ ἄριστα σιδηρουργήματα ὑπὸ τῆς παγκοσμίου ἑταιρίας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλοπονίας.

Σιδηροῖ, χαλκοῖ καὶ ἐκ λευκοσιδήρου ἥλοι προνομιοῦχα κλεῖθρα παντὸς εἴδους, διὰ μοχλοῦ καὶ μηχανήματος ἐκ προστελάνης, ὑέλου καὶ ξύλου παραρτήματα μεθ' ἥλων κινητῶν. Ὁ ἀεριστὴς τοῦ ὁκτωρος Ἀρνόττου 4 σελ. καὶ ὁ νέος Ἐνετικὸς ἀεριστὴς, ὁ τοσοῦτον θαυμασθεὶς, 6σ. 6. Διάφορα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, καὶ πάντα τὰ εἴδη τῶν κηπουρικῶν ἐργαλείων.

Προνομιοῦχα ὁλκωτὰ (mortise) παραρτήματα

Λευκὰ 1σ. 2δ. τὴν σειράν· μέλανα 1σ. 4δ. τὴν σειράν· λευκὰ καὶ χρυσᾶ 2σ. τὴν σειράν· λευκαὶ Σινικαὶ λαβίδες τῶν θυρῶν 4σ. τὴν δωδεκάδα.

Τὰ ἐξοχα κλεῖθρα τοῦ J. H. Boobbyer μετὰ τεσσάρων μοχλῶν διὰ κομοῦς καὶ ἁρμάρια 2σ. ἕκαστον ὡσαύτως ὁλκωτὰ κλεῖθρα διὰ θύρας δωματίων. Κλεῖθρα παντὸς εἴδους κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ, ὅπως τιθῶσιν εἰς θέσιν παλαιῶν κλειθρων, εἰς οἱανδήποτε τιμὴν ζητηθῶσιν, ἂν δὲν εὑρίσκωνται ἕτοιμα.
14, Stanhope St., Newcastle St., Strand, London.
Συστατικὰ ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἔξωθεν παραγγελίας.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΑΘΙΚΤΟΒΑΘΡΑ ΚΑΙ ΑΜΑΞΙΑΙΟΙ ΣΚΙΜΠΟΔΕΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΤΟΥ DAVIES & SON.
Κατασκευαζῶν καλλίστου εἴδους ἁμαξῶν, προωρισμένων καὶ δι' ἐξαγωγὴ
15, Wigmore Street, Cavendish Square, London. W.

ΕΠΙΠΛΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΝ.
RICHARD LOADER & Co. γενικὸν κατάστημα ἐπίπλων καὶ ταπήτων, 23 & 24, Pavement, Finsbury, London E C.
Πάντα τὰ ἄνω εἴδη δίδονται ἐπ' ἐγγυήσει, ὅτι εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν.
Κατάλογοι, περιέχοντες εἰκονογραφίας τῶν πραγμάτων καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν, δίδονται ἅμα αἰτηθέντες.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη, 30 *Μαΐου* 1861.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυρίους συνδρομητὰς τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος», ὅτι ἡ ἐνιαυσία συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ περιττῆς ἀλληλογραφίας εἰδοποιοῦμεν, ὅτι θεωροῦνται ὡς ἀνανεώσαντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὸ μέλλον ἔτος, ὅσοι μέχρι τῆς 15ης τοῦ ἐπερχομένου μηνὸς Ἰουνίου (ἔ. ν.) δὲν ἀναγγείλωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἢ τοὺς πράκτορας αὐτῆς τὴν μὴ περαιτέρω ἐξακολούθησιν.

ΓΑΛΛΙΑ.

Οὐδὲν ἐν τῷ πολιτικῷ ὁρίζοντι τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα σημαντικόν. Ἐσωτερικοί τινες περισπασμοὶ περὶ διοικητικῶν πραγμάτων ἀσχολοῦσι τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα. Τὸ περὶ ξένων ἀλιέων ζήτημα, ὅπερ εἰσήγαγεν εἰς τὴν Γερουσίαν ὁ ναύαρχος Ῥωμαὶν δὲ Φοσσέ, ἐπὶ τῇ βάσει συλλήβδην ἀναφορῶν, φαίνεται λαμβάνον σοβαρότητα, ὡς τὴν ναυτολογίαν τῆς Γαλλίας ἐνδιαφέρον ἐξ ἑνὸς, καὶ ἐξ ἄλλου τῆς Ἀγγλίας μὴ διακειμένης εὐνοϊκῶς εἰς παραχωρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης, ἥτις χορηγεῖ τοῖς ἄγγλοις ἁλιεῦσι δικαιώματα ἐν Γαλλίᾳ σχεδὸν ἴσα πρὸς τὰ τῶν Γάλλων.

Πολὺς γίγνεται λόγος περί τινος ἀξιοσημειώτου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθείσης. Ὁ ἀναφέρομενος, ἐπὶ τῇ βάσει δικηγορικῆς γνωμοδοτήσεως προσυπογεγραμμένης καὶ ὑπὸ τινων νομικῶν τοῦ παρισινοῦ συλλόγου, κηρύττει τὸ ἀπὸ 9ης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, περὶ διοικήσεως τοῦ νομοῦ τῆς Σένας αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, ἀντισυνταγματικόν.

Μεγάλην ἐπροξένησε ἐυσθυμίαν εἰς τὸν γαλλικὸν λαὸν ἡ ἐσχάτη ἐγκύκλιος τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, δι᾽ ἧς κηρύττει ὅτι κατ᾽ οὐδὲν ἐνέχεται εἰς τὰ ἀποστατικὰ κινήματα τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν τῆς Ἰταλίας. Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ὁμοφώνως καταβοῶσι κατὰ τῆς πανούργου ταύτης ἀπολογίας τοῦ ἐκπτώτου στεφηφόρου ὅστις, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀποκρούει τὰς προσαπτομένας αὐτῷ περὶ ῥαδιουργιῶν κατηγορίας, παριστᾷ ὑπὸ χρώματα φρικαλέα τὴν ἐνεστῶσαν τῶν δύο Σικελιῶν κατάστασιν, παροτρύνει δολίως πρὸς ἐπανάστασιν. κατασυκοφαντεῖ καὶ Βίκτωρα, καὶ Καβοὺρ, καὶ Γαριβάλδην, καὶ τοὺς πατριώτας πάντας, καὶ τοὺς τὴν ἑνότητα τῆς Ἰταλίας ποθοῦντας Ἰταλοὺς ἅπαντας.

Πολιτικὸν εἶχε κατασταθῆ καὶ τὸ περὶ ἐκλογῆς τῶν Φραμμασόνων ζήτημα, ὡς ἀντιζηλίαν ἐπενεγκὸν μεταξὺ τῶν πριγκίπων Μυρὰτ καὶ Ναπολέοντος. Ὁ τελευταῖος τούτων εἶχεν ἀναγορευθῆ ἄρχων αὐτῶν τυχὼν τὰ δύο τρετημόρια τῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν Παρισίοις συνελθόντων Φραμμασόνων· ἀλλ᾽ ἡ κυβέρνησις θεωρήσασα τὸ παράνομον ψήφων τινων, ἀνέβαλε τὸ ζήτημα. Χθὲς δὲ ὁ πρίγκηψ Ναπολέων, δι᾽ ἐπιστολῆς πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἐσταλείσης, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραμματέως ὑπογεγραμμένης, εὐχαριστῶν τοὺς ψηφοφόρους παρακαλεῖ ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ μελετηθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τοιαύταις συζητήσεσι.

Ἡ ἄλωσις τῆς πόλεως Μύθου ἀναγγέλλεται ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ «Μηνύτωρος,» κατὰ τὴν ἀπὸ 14ης τοῦ ἀπελθόντος ἀπριλίου ἀναφορὰν τοῦ ὑπουναάρχου Σχιαρνὲρ, διοικητοῦ τῶν ναυτικῶν τῆς Γαλλίας δυνάμεων κατὰ τὰς σινικὰς θαλάσσας. Ἀλωθέντος τοῦ σημαντικοῦ τούτου φρουρίου, ὁ ἐν Κοχιγχίνᾳ γαλλικὸς στρατὸς δοκεῖ περαιώσας τὴν ἑαυτοῦ ἀποστολήν.

Οἱ περὶ τῶν συριακῶν πραγμάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν παραγενόμενοι εὐρωπαῖοι ἐπίτροποι καθ᾽ ἑκάστην συνεδριάζουσιν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν πρέσβεων διατελοῦντες. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἀνάθεσις τῆς διοικήσεως τοῦ Λιβάνου εἰς ἕνα καὶ μόνον ἀρχηγὸν, καὶ τοῦτον χριστιανὸν, θέλει ἐπιτύχει ὡς ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἀπὸ κοινοῦ καὶ συμφώνου ἐνεργουσῶν.

Θέλησιν ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐξέφρασεν, ὅτι κατὰ τὴν ὅην τοῦ ἐπερχομένου μηνὸς ἰουνίου οὐδὲ εἷς τῶν γάλλων στρατιωτῶν πρέπει νὰ μείνῃ ἐν Συρίᾳ. Διὰ τοῦτο τὰ πάντα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρεσκευάσθησαν. Βεβαιοῦται δὲ ὅτι ὁ μὲν ὑπουναύαρχος Σχὶοπᾶρτ, ὁ διοικὼν τὸ δεύτερον τμῆμα τῆς διεκπλοϊκῆς μοίρας, θέλει ἀποπλεύσει τῆς Βηρυττοῦ πρὸ τῆς ὅης τοῦ μηνὸς ἰουνίου, μετακομίζων εἰς Τουλὼν τὸν στρατὸν ὁλόκληρον.

Ὁ δὲ ἀντιναύαρχος Λε Βαρβιὲρ δὲ Τινὰν ὁ διοικὼν τὴν μοῖραν θέλει μείνει πρὸ τῆς Βηρυττοῦ ἔχων ὑπ᾽ αὐτὸν ἑπτὰ δίκροτα ἅτινα εἰσί· ἡ Βρεττανία, ἀρχιναυαρχίς· ὁ Ἀλγεσιρὰς ναυαρχὶς τοῦ ἀντινανάρχου Παρὶς διοικητοῦ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς μοίρας καὶ ὑποπασσομένου τῷ δὲ Τινάν· τὸ Ἐὐλάου, τὸ Ἰμπεριὰλ, τὸ Ῥεδουτάμπλ, τὸ Ἀλεξὰνδρ καὶ τὸ Σαὶτ Λουίς· ἔτι δὲ καὶ τὰς ἀτμοκινήτους φρεγάτας Μογγαδὸρ καὶ κορβέτας Κάτων, Προνὺ, Σαντινὲλλ, καὶ τὸ ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον Ἑρών. Ἡγούμενος τῶν δυνάμεων τούτων ὁ ἀντιναύαρχος δὲ Τινὰν θέλει παραπλέει τὰ συρικὰ παράλια εἰς προστασίαν τῶν Χριστιανῶν.

Πολλὰ ἐρρέθησαν περί τινος ῥημιζομένης προσκλήσεως τοῦ κόμητος Καβοὺρ εἰς Παρισίους ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος· ἀλλ᾽ ἡ ῥήμη αὕτη ἔστι λίαν σαθρά.

Σήμερον ὁ Αὐτοκράτωρ μέλλει ὡς ἄγνωστος νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἄβρε πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, καὶ ἐπιστρέφει εἰς Παρισίους μετὰ μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ ἡμέρας.

Ἡ αὐλὴ μετοικίζεται σήμερον εἰς Φοντενεβλῶ.

Αἱ ἐκ Βηρυττοῦ ἐπιστολαὶ ἱστοροῦσι τὴν ἄμεσον θλίψιν τῶν Χριστιανῶν διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ.

Αἱ παρακατὼν συζητήσεις τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας εἰκονίζουσι σαφῶς τὴν στάσιν εἰς ἣν περιῆλθον τὰ συριακά. Συνιστῶμεν αὐτὰς εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Διὰ τὸ λίαν ἔκτενὲς τῶν συζητήσεων, καταχωροῦμεν αὐτὰς παρκατὼν ἐν περιλήψει, διαλαμβάνουσας τὰ μάλιστα οὐτιδιῶδη αὐτῶν καὶ τὰ τοῦς Ἀνατολίτας χριστιανοὺς μᾶλλον ἐνδιαφέροντα.

Συνεδρίασις τῆς 14ης τοῦ μηνὸς μαΐου 1861, ἡμέρας τετάρτης.

(Συνέχεια. Ἴδε φύλλ. Βρ. Ἀστέρος ἀριθ. 46).

Ὁ Κ. ΔΕ ΣΑΥΣΥ (Sauley) λέγει ὅτι μετὰ συγκινήσεων ἀναλαμβάνει τὸν λόγον μετὰ τὸν μαρκήσιον Ὀσαχξελκιλίεν μεθ᾽ οὗ συμφωνεῖ κατὰ πάντα· ἀλλ᾽ ὅτι καὶ διαφωνία τις ἐν προκύψῃ ὡς πρὸς τὰς ἰκπτωμερείας, πάντοτε ὀφοῦς ἔσοντοι ὁμόφωνοι ὡς πρὸς τὴ ἀφορῶντα τὴν τιμὴν τῆς Γαλλίας καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ ῥήτωρ λέγει, ὅτι, ἐὰν ἐθαυζετο μόνον ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἤθελε ψεφοφορήσει κατὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως· ἀλλ᾽ εἰπεῖν οἱ ῥήτορες τῆς κυβερνήσεως ὅτι ἐλλάταυ, οὕτος δὲ πέπαυται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμελέτησε τὰς ἐσομένας τύχας τῶν χριστιανῶν τῆς Συρίας. Γεγνῶσκει δὲ ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις τῆς Πύλης ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν εἰπὶν ἀνυπόστατοι, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία θέλει κηρύξει μεγαλοφώνως ὅτι ἡ εὐθύνη καταβαρύνει τοὺς αἰτίους αὐτῆς.....

Αἴγαι ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐκπροσωπεύουσιν ἐν Συρίᾳ οὐχὶ τὴν Γαλλίαν ἀλλὰ τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην ἔξ, τρόπον τινά, εἶπὶν οἱ χωροῦλλακες. Ἐρωτᾷ δὲ βαρκηφεῖος, πῶς ἀφοῦ ἡ σύμβασις ὡρίζει ἀποστολὴν ὁνδεκκιχιλίων στρατιωτῶν εἰς Συρίαν, ἡ μὲν Γαλλία ἔπεμψε τοὺς ἑξακισχιλίους, ουδεμία δὲ ἄλλη δύναμις οὐδένα στρατιώτην ἐξαπέστειλεν; Ὁ ῥήτωρ κρούτει ὅτι τοῦτο προξενεῖ αἴσχος εἰς τὴν Εὐρώπην. (Λίαν καλώς! λίαν καλώς!)

Καὶ ὅμως, λέγει ὁ ἀξιότιμος Γερουσιαστὴς, οὐχ ἥττον ἡ Γαλλία εὑρίσκεται ἐν Συρίᾳ ἐν ὀνόματι τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς στάσεως ταύτης, συγκρίνει τὰς πέντε μεγάλας δυνάμεις πρὸς πέντε κυνηγοὺς κατειδιώκοντας τὸ αὐτὸ κακοποιὸν θηρίον, ὧν ἕκαστος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸν συνεταῖρον αὐτοῦ κυρίον τῆς θήρευς τοῦ θηρίου. Οἱ πέντε κυνηγοὶ ἕνα μόνον ἔχοντες θκρευτικὸν κύνα ἔθεσαν αὐτὸν ἐκ τῶν τεσσάρων ποδῶν καὶ ἕκαστος τούτων τινῶν τὸν τεμαχῶνα ἔκει πρὸς ἑαυτὸν τὸν κύνα ἕνα μὴ ὁ κύων σιλλάξῃ τὸ θηρίον εἰς ὀρεῖος τοῦ ἄλλου κυνηγοῦ. Ἡ θέσις αὕτη τὸ εἶναι θέσις ἀνυπόφορος. Ἐλευθερωθῆτε τέλος ἡ ἄλλη Ἀκαία ἀπὸ τῆς στάσεως ταύτης, καὶ γενέσθω κριτὴς ἔθνος τῆς ἰδίας αὐτῆς τιμῆς, κυρία τῶν ἑαυτῆς πράξεων. (Λίαν καλώς! λίαν καλώς!)

Ὁ ῥήτωρ λαλεῖ ὡς ἐωρακὼς, διότι ἐπὶ μακρὸν τὴν Συρίαν εἶδε καὶ ἐσπουδάσε. Πολλὰ ἔθνη ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ, λέγει· χριστιανοὶ, μουσουλμάνοι, Δρούσοι, Μετουαλίδαι, οἵτινες ἀνεξαιρέτως πληροῦνται ἀλλήλους ὀγιλέκμα ἀδιαλείπτου, τὸ ὀφείλμα δηλονότι τοῦ αἵματος· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, κεφαλὴν ἀντὶ κεφαλῆς, ἄνευ οὐδεμιᾶς συζητήσεως· ὁ δὲ μὴ ἀποδοὺς φόνον ἀντὶ φόνου θεωρεῖται ἀνανδρος. Ἐντούτοις βλέπομεν ὅτι ἐσχάτως κατεσφάγησαν 16,000 χριστιανοὶ· πῶς ἄρα γε ἀντεπλήρωθη τὸ φριξῶδες τοῦτο ὀφείλμα τοῦ αἵματος; Ἡ τουρκικὴ δικαιοσύνη ἐφόνευσεν 185 περιτρίμματα τῆς ἀγορᾶς τῆς Δαμασκοῦ, ὁ δὲ Ἀχμὲτ πασσᾶς ὁ τῶν πάντων σημαντικώτατος, ὡς οἱ πάντες φρονοῦσι καὶ λέγουσι, δὲν ἐφονεύθη.....

Ὁ ἔντιμος Γερουσιαστὴς ἀποδεικνύει ἀλήθειαν ὁλιβερωτάτην· ὅτι δηλαδὴ οἱ Τοῦρκοι οὐδὲ θέλουσιν οὐδὲ δύνανται νὰ ὑπερασπισθῶσι τοὺς χριστιανοὺς τῆς Συρίας.

Καὶ δὲν θέλουσι μέν, οὐχὶ διότι ἀτομικῶς ὁ Σουλτάνος τοιοῦτα φρονεῖ, ἀλλὰ διότι οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν βεβαπτισμένοι ὄντες ἐν φανατισμῷ καὶ χριστιανομαχίᾳ πανταχοῦ καὶ παρὰ πᾶσι κεκρύτωσι τὸν ἐξολοθρεύμον τῶν χριστιανῶν, καὶ συνομώττουσι κατ᾽ αὐτοῦ πολὺ ἰδίου Σουλτάνου, ὡς συνέβη ἐν ἔτει 1850, ὡς συνέβη καὶ πρὸ ὀλίγου εἰσέτι ἐτῶν. Ἔχει ὁ ῥήτωρ φίλους πολλοὺς ἐν Συρίᾳ, οἵτινες διὰ παντὸς σχεδὸν ταχυδρομείου ἀναγγέλουσιν αὐτῷ τὰ καθέκαστα· δύναται δὲ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι αἱ σφαγαὶ ἦσαν ἀπαύσμαται μακρᾶς προμελέτης. Πρὸ ὀλίγου ἐτῶν τεραφέρετο ἐν Κύπρῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀπόστολοι φανατισμοῦ, ἐκ Μέκκας περιπόμενοι, κηρύττοντες καὶ διδάσκοντες σφαγήν. Ἀπὸ τῆς 20ης δὲ τοῦ μηνὸς μαρτίου συνκεροτοῦντο ἐν Δαμασκῷ συμβούλια ὑπὸ τοῦ Ἀχμὲτ πασᾶ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐκείνου προεδρευόμενα. Οἱ τοῦρκοι στρατιῶται πανταχοῦ προετοίμασαν τὸν φόνον ἐκείνων, ὧν τὸ μέγα ἀμάρτημα ἦτον ὅτι ἔμαθον ὑπὸ ἱερέως τινὸς χριστιανοῦ τὰ ἀγαπᾶσθαι τὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας. (Λίαν καλώς! λίαν καλώς!)

Ἐν Δεῖρ ἐλ Καμᾶρ ὁ ἀρχηγὸς τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων παρέδωκεν εἰς σφαγὴν 2000 χριστιανοὺς ἀφοῦ πρότερον ἀφώπλισεν αὐτοὺς καὶ ὡς εἰς ἄσυλον εἰσέξειν εἰς τὸν σεραγκίον του. Ἐπειτα τὴ τούτου φυσιωτέρου εἰς τοὺς φανατικοὺς ἐκείνους στρατιώτας! φονεύοντες τοὺς γιαιζοῦρας οἵτινες ἐν ὀρθολογεῖ αὐτῶν εἰσὶν ἔλασσον ἢ κύνες, ἐκπληροῦσιν ἔργον θρησκευτικὸν, καὶ συνάμα εὑρίσκουσιν ἐν τῇ διαρπαγῇ τὸν μισθόν, ὃν ἡ κυβέρνησίς των δὲν δύναται νὰ τοῦς πληρώσῃ.....

Ἐντούταις ἐπίρχεται ὁ Φουὰτ πασᾶς καὶ ὑπόσχεται, ἐν κινδύνῳ τῆς ἐκυτοῦ ζωῆς, τὴν ἀσφάλειαν τῶν χριστιανῶν καὶ ἀρκίζεται νὰ ἀποπλύνῃ τὸν ῥύπον τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ! Καὶ ὅμως, ἰδοὺ πῶς ἐκπληροῖ ὑπόσχεσιν καὶ ὅρκον καὶ πῶς ἀποπλύνει ῥύπον· ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀρξὶν τοῦ γράφει εἰς Κωνσταντινούπολιν· «Πέμψατέ μοι τοὺς μισθοὺς τοῦ στρατοῦ εἰ δὲ μὴ δὲν ἐγγυῶμαι διὰ τίποτε!»

Κατόπιν, ὁ στρατηγὸς ἡμῶν Βωφὸρτ συνδιάζει μετ᾽ αὐτοῦ συμπτωτικὸν τι κίνημα τῶν δύο στρατῶν, δι᾽ οὗ βεβαίως οἱ Δροῦσοι συνελαμβάνοντο, ἐὰν ἐπετύγχανον. Ἀλλ᾽ ὁ Φουὰτ αἰτεῖ τὴν τιμητικὴν θέσιν καὶ λαμβάνει αὐτὴν· οἱ δὲ στρατιῶται ἡμῶν ἀρκίμενοι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον μαυθάνουσιν ὅτι οἱ Τοῦρκοι παρίσχουν τοῖς πολεμίοις δίσδον εἰς ἀπόδρασιν. Ὁρᾶτε λοιπὸν, λέγει ὁ ῥήτωρ, ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν θέλουσι νὰ ὑπερασπισθῶσι τοὺς χριστιανοὺς κατοίκους.

Ἐξετάζει ἀκολούθως εἰὰν δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο καὶ ἀποδεικνύει τοὐναντίον.

Ἐν Συρίᾳ οἱ Τοῦρκοι μισοῦνται καὶ περιφρονοῦνται, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη λέγει· «εὐθῆς ὡς Τοῦρκος.» ἀπ᾽ ἐναντίας ὁ Ἄραψ διετήρησε τὰς παραδόσεις αὐτοῦ, εἶναι γενναῖος, ἀποστρέφεται τὸ αἷμα, σέβεται τοὺς ὅρκους του, καὶ ἂν ποτε λρστεύτρ, ἀπορεῦψαι τὸν ἀνωφελῆ φόνον. Θεωρεῖ δὲ τὸν Τοῦρκον ὡς κατακτητὴν. Θλιβερὰ εἶναι ἐν Συρίᾳ ἡ ἐξουθένωσις καὶ ἡ ἀθλιότης τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας. Μεταξὺ πολλῶν ἀλλων παραδειγμάτων, ὁ ῥήτωρ ἐπιφέρει καὶ τὸ ἀκόλουθον· συλλεχθεὶς ἐν ἔτει 1851 ἐν τινι χωρίῳ τῆς Συρίας, ἐπῐδιδεῖτο εἰς τὸν σαχίκαν τῶν ἀκταρῶν φιρμάνιον τῆς Πύλης ὡς μέσον σωτηρίας ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν συνοθεμόρων του· ἀλλ᾽ ὁ ἀρχηγὸς λαβὼν τὸ φιρμάνιον κατέπτυσεν αὐτὸ καὶ κατεπάτησεν ὑπὸ τοὺς ποδῶν κατμᾶσας ὕβρεις κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Ἀπλοῦς δὲ ὁ συλληφθεὶς καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ διὰ λίτρων σαβῆλιν.

Ἀλλ᾽ ἡ ἀπέχθεια αὕτη τῶν Ἀράβων κατὰ τῶν Τούρκων ὑπάρχει παλαιά, διότι καὶ ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Βονεπάρτου συνεπολέμησαν οὗτοι μετὰ τῶν Γάλλων κατὰ τῶν Ὀσμανλίδων, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ μάχῃ τοῦ ὄρους Θαβὼρ, ἔνθα πλείονας ἐρόνευσε Τούρκους τοῦ Τσεζὲρ πασᾶ ἡ μάχαιρα τῶν Ἀράβων ἢ ἡ λόγχη τῶν Γάλλων. Ἔκτοτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν συμμάχων ἡμῶν τούτων κατεδιώχθη καὶ ἐθανατώθη, ὁ δὲ υἱός αὐτοῦ, μετὰ δεκαπενταετῆ φυγὴν, ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς θθωμανικῆς κυβερνήσεως..... Ἀποδείξεις τρανκὰς τῆς ὑπὸ τῶν ἡμῶν συμπαθείας τῶν Ἀράβων παρέχουσι πρωσὶτι καὶ τὰ τελευταῖα τῆς Συρίας συμβόντα, διότι, ποῦ οἱ χριστιανοὶ εὗρον καταφυγὴν; εἰς τὰ προξενεῖα; ἀλλὰ ταῦτα πάντα διερπάγκαν, πλὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ. (Βοαὶ ἀκφρφαι). Οἱ Ἄραβες ἐπροστάτευσαν τοὺς χριστιανοὺς· καὶ δὲν λαλῶ μὲν περὶ τοῦ Ἀδδὶλ Καδὲρ τοῦ ἀγαθοῦ μου φίλου, διότι πασίγνωστος ἡ θαυμασία αὐτοῦ διαγωγὴ, ἀλλ᾽ ἐνοοῦ ἄλλον τινὰ Ἄραβα (οὗτινος τὸ ὄνομα ἐπὶ σκοπῆ ἀποσιωπῶ) ὅστις κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει Νακλούστες, ἔνθα εὑρίσκεται ἡ τρομερότατα ἀντεχρεστιανικὴ γενεὰ, ἀνεδέχθη τὴν προστασίαν τῶν χριστιανῶν καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπειλήσας θανάτῳ τοὺς μωαμεθανοὺς ἐκείνους, ἐὰν οἱ χριστιανοὶ ἐπαναθίνωσιν.

Τοιαῦτα λέγων ὁ ῥήτωρ, καὶ τὸν Ἄραβα μουχτὴ τὸν μὴ ὑπογράψαντα τὴν καταδίκην τοῦ ἀθῶου χριστιανοῦ μκφμονεύσας, συμπεραίνει ὅτι οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες δὲν θέλουσι νὰ προστατεύσωσι τοὺς χριστιανοὺς, δὲν δύνανται μοῦδὲ νὰ πράξωσι τοῦτο, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι θέλουν. Μόνοι οἱ Ἄραβες ἔχουσι τοιαύτην ἰσχὺν, λέγει, καὶ παρακαλεῖ ἐρωτᾷ τὶ λοιπὸν τὸ πρακτέον, τούτων οὕτως ἐχόντων; Δὲν θέλει ἀπρεκιπίπτως νὰ προτείνῃ λύσιν τινὰ καὶ λέγει, ὅτι, ἀνατρέχων τὶς εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν εὑρίσκει σχέδιόν τι Ναπολέοντος τοῦ Α΄. περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ ἀραβικοῦ βασιλείου.

Περαίνων δ᾽ ὁ ἀξιότιμος Γερουσιαστὴς, ἐν ἐλλείψει προτάσεως περὶ λύσεως τοῦ ζητήματος, ἐξορκίζει τὰ ὄργανα τῆς κυβερνήσεως ἵνα φωτίσωσι τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας. Ὅσον δὲ τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀτομικῶς, ἐπὶ τὸ κύρος τῶν ὁσδιεῶν ἐξεγίρεσαν, καὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὀργκνων τῆς κυβερνήσεως δοθεισμένας ἀισσφάσεις, δὲν θέλει ποσῶς διστάσει νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἡμερησίας διατάξεως. (Κινῆσεις διάφοροι.—Ἐπιδοκιμασίαι).

Ἡ Α. Υ. Ὁ καρδινάλιος ΔΟΝΝΕΤ, διά τινος γραπτοῦ λόγου ἐκφράζει ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τῶν ὀὺω προλαλήσαντων, καίτοι ὁ μὲν Ἀρκεπίσκοπος ἀπεγήκατο ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς τῶν ἀναφορῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὁ δὲ Κ. δὲ Σαυλσὺ ὑπὲρ τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Δὲν ὑπαρχεῖται τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην περὶ τῶν ἀναφορῶν, διότι αὐτεαὶ, ἐν τῇ παρούσει περιπτώσει, οὐδένα ἔχουσι πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ σκοπὸν κύριον καὶ μόνον τὸ ἐλκύσαι τὴν προσοχὴν ἐπὶ ζητήματος ἐνδιαφέροντος τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν προστασίαν τοῦ θύματος κατὰ τοῦ τυράννου αὐτοῦ. Ὅτι ἐκ τῆς συμπονίας τῶν ἀναφερομένων πάντων συνάγεται ὅτι ἡ γενναία φωνὴ τῆς διακιοσύνης ἐφίπταται ὑπεράνω πασῶν ὁμοῦ τῶν ἀντιζηλιῶν καὶ τῶν διαφόρων χρωμάτων, καὶ ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ σημαία δύναται νὰ ἑνώσῃ ἁπάσας τὰς καρδίας καὶ ἅπαντας τοὺς βραχίονας. (Ἐπιδοκιμασίαι).

Ὁ σεβάσμιος ῥήτωρ ἀποσιωπᾷ τὰς σκληρότατας τῶν Δρούσων καὶ τὴν συνενοχὴν τῶν Τούρκων, ὡς γνωστὰ, καὶ διατείνεται ὅτι ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ ἡ Τουρκία νὰ διατηρῇ εὐτυχίαν. Θεωρεῖ εὐτέλειαν τὸ ἀμφιβάλειν ἐὰν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην περὶ τῶν ἀναφορῶν, διότι αὐτεαὶ, ἐν τῇ παρούσει περιπτώσει, οὐδένα ἔχουσι πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ σκοπὸν κύριον καὶ μόνον τὸ ἐλκύσαι τὴν προσοχὴν ἐπὶ ζητήματος ἐνδιαφέροντος τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν προστασίαν τοῦ θύματος κατὰ τοῦ τυράννου αὐτοῦ. Ὅτι ἐκ τῆς συμπονίας τῶν ἀναφερομένων πάντων συνάγεται ὅτι ἡ γενναία φωνὴ τῆς δικιοσύνης ἐφίπταται ὑπεράνω πασῶν ὁμοῦ τῶν ἀντιζηλιῶν καὶ τῶν διαφόρων χρωμάτων, καὶ ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ σημαία δύναται νὰ ἑνώσῃ ἁπάσας τὰς καρδίας καὶ ἅπαντας τοὺς βραχίονας. (Ἐπιδοκιμασίαι).

Ὁ σεβάσμιος ῥήτωρ ἀποσιωπᾷ τὰς σκληρότατας τῶν Δρούσων καὶ τὴν συνενοχὴν τῶν Τούρκων, ὡς γνωστὰ, καὶ διατείνεται ὅτι ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ ἡ Τουρκία νὰ διατηρῇ εὐτυχίαν. Θεωρεῖ εὐτέλειαν τὸ ἀμφιβάλειν ἐὰν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην περὶ τῶν ἀναφορῶν, διότι αὐτεαὶ, ἐν τῇ παρούσει περιπτώσει, οὐδένα ἔχουσι πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀποτείνουσι πρὸς τὴν κυβέρνησιν φόρον δίκαιον εὐγνωμοσύνης, διὰ τὴν παρεδοῦσαν αὐτῆς διαγωγὴν, καὶ ἐμψυχοῦμεν αὐτὴν διὰ τὴν μέλλουσαν συμπεριφορᾶν τοῦ. Τοιαῦτα ἐξαιτούμεν· διότι, ἐὰν ἡ μετριοφροσύνη προσκρεκὶ κάλλος εἰς τὰ ἀτομικὴ μετριοφροσύνη ἀπῷεν τρανκὸς πρὸς τὴν ἀξιοπρίπειαν τοῦ προτίτου τῆς ἐπικρατείας Σώματος.

Ο ΚΟΜΗΣ ΔΕ ΣΕΓΥΡ Δ᾽ ΑΓΓΕΣΣΙ μὴ προσδοκῶν ὅτι οὕτω τυχὸν ἤθελε λαθεῖ τὸν λόγον, περιορίζεται νὰ ἐκφράσῃ συνοπτικῶς ἐθέαν τινὰ δυναμένην νὰ παράξῃ τὴν ὀμφοῖαν τῶν ῥῆμων.....

(Σημεῖα προσοχῆς).

Οἰκτρὸν πρᾶγμα ἤθελεν εἶναι, λέγει, ἐὰν τῆς ὀμφωνίας ὑπαρχούσης ἐν τοῖς φρονήμασι τῆς Γερουσίας, ἐν ὑπάρχῃ καὶ ὁμοφωνία ἐπὶ ζητήματος οὕτως ἐνδιαφέροντος. (Συναίνεσις).

Ἡ Γερουσία ὁρίζει νὰ παρατεθῇ ὅτι τὸ μόνον μέσον πρὸς ἐπιτευξὶν ὁμοφωνίας ὑπάρχει ἡ συναίνεσις τῶν τῶν ἡμερησίαν διάταξιν βουλομένων Γερουσιαστῶν εἰς τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων αὐτῶν τῶν βουλομένων τὴν παραπομπὴν τῶν ἀναφορῶν. Οἱ θέλοντες τὴν παραπομπὴν Γερουσιαστοὶ θέλουσιν φύσιν αὐτὴν διότι αἰσθάνονται ἀποστροφὴν ἀκαθέκτων συνειδήσεων πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἔτι ἤθελε θέλοι περιορίσῃ, ἢ τοὐλάχιστον ἀδιαφορίαν ὡς πρὸς τοὺς ἀναφερομένους· ἐξ ἄλλου δ᾽ ἔχουσι πάσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὡς ὁ Κ. Ῥοσχξελκιλίεν ἐξέφραστε πρωκὸς χωρὶς οὐδεμίᾳ φωνῇ νὰ ἐγερθῇ κατ᾽ αὐτοῦ. Ἄλλοι δὲ, οἱ θέλοντες τὴν ἡμερησίαν διάταξιν συμμερίζονται μὲν τὰ φρονήματα τῶν συναδέλφων αὐτῶν, ἀλλὰ φοβοῦνται μήπως ἡ παραπομπὴ τῶν ἀναφορῶν δείξῃ ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνην ἡμῶν τοῦτον. Ἀλλ᾽ ἀφο

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚ. ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὸν μικρὸν πρίγκηπα τῆς Γαλλίας, φέροντα στολὴν ἐπιλέκτου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Ἀφ' ὅτου κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατόν, ἐνεφανίσθη ἐν ἁπάσαις ταῖς στρατιωτικαῖς παρακάδεσιν ἐν στρατιωτικῇ στολῇ. Καθ' ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἐπιθεωρήσεις, ὡς καὶ τὴν δεξίωσιν, ἣν ποιεῖται πρὸς τοὺς μικροὺς συστρατιώτας les enfants de troupe ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐκατοστοῦ γενεθλίων, διακοῦει ὄντως στρατιωτικὸν ὕφος, καὶ σεμνύνεται ἐπὶ τῇ στολῇ, ἣν φέρει. Ὁ κληρονόμος οὗτος τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας ἦγε ἤδη τὸ πέμπτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, γεννηθεὶς τῇ 16ῃ Μαρτίου 1856. Εἰς πολὺ τρυφερὰν ἡλικίαν ὁ μικρὸς οὗτος πρίγκηψ ἐγένετο ἀξιωματικὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς· τοῦτο δὲ προῆλθεν ἐκ τοῦ ἔθους, ὃν ἔχουσιν ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τοιούτων περιστάσεων τοῦ νὰ διορίζωσιν εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοὺς πρίγκηπας κατὰ τὸ ἕβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ὅτε πλέον παύει ἡ ὑπὸ τῶν τροφῶν ἀνατροφή, καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ μέλλον αὐτῶν στάδιον. Ἡ ἑκατοστὴ προσδοκία, ὅτε αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκρατεῖρα εἶσιν ἐντελῶς ἀφωσιωμένοι πρὸς τὸν μονογενῆ αὐτῶν υἱόν, ὥστε οὐδὲ οἱ λεπτότεροι αὐλικοὶ εὐθυμοτυξίαι ἐμποδίζωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδαψιλεύσωσι τὰς φιλοστόργους αὐτῶν θωπείας πρὸς τὴν αὐτοῦ αὐτοκρατορικὴν ὑψηλότητα, τὴν ἐλπίδα τῆς δυναστείας, καὶ τὸν μέλλοντα Ναπολεοντα Δ'.

Ο ΑΥΤΟΚΡ. ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

Η ΑΝΤΙΖΗΛΙΑ.

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐστὶ καλῶς γεγραμμένη καὶ εὐφυῶς ἐξειργασμένη· ἀλλ' ἐν οὐδενὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς παρισταμένων προσώπων ἐμφαίνεται ἡ ἔκφρασις, ἣν προσεδοκῶμεν. Ἡ εὐαρεστοτέρα μορφὴ τοῦ ὅλου συμπλέγματος κεῖται ἐν τῷ κέντρῳ παριστῶσα τὸν ἐπιτυχῶντα ἀντίζηλον, ὅστις ὡραῖος ὢν νέος τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος, κρατεῖ τῇ μὲν μιᾷ χειρὶ ῥόδον εἰς τὴν ῥίνα, τῇ δὲ ἑτέρᾳ βάρβιτον. Καὶ ὅμως ὁ καλλιτέχνης Κ. Θωμᾶς οὐδὲ τὸν εὐγενῆ τοῦτον νέον παρέστησεν ὡς ἔδει· διότι τὸ βάρβιτον, ὡς ἀπεικονίσθη, φαίνεται διερχόμενον τὸ σῶμα τοῦ ἐραστοῦ. Αἱ δὲ δύο γυναῖκες, αἵτινες διεγείρουσι τὴν ἀντιζηλίαν εἰσὶ μὲν εὐγενεῖς τὴν ἔκφρασιν, ἀλλ' ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν φαίνεται λίαν παράδοξος. Παρατηροῦμεν λ. χ. τὴν μίαν τῶν νεανίδων τούτων ἔχουσαν τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς ἡμᾶς, καὶ φοροῦσαν μαῦρον προστερνίδιον ἀντὶ στηθοδέσμου, καὶ τοιοῦτον κεφαλόδεσμον, ὥστε ἡ κεφαλὴ αὐτῆς φαίνεται γυμνὴ παντὸς βοστρύχου, ὡσεὶ ἀνέλαβεν ἡ νεάνις αὕτη ἔκ τινος τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Ἡ δὲ ὑπόθεσις τῆς εἰκόνος ταύτης ἐστὶν ἁπλουστάτη. Ὁ νέος, ὅστις κρατεῖ τὸ βάρβιτον καὶ τὸ ῥόδον, ἐτυγχάνει εἰς τὸν ἔρωτα αὐτοῦ μετὰ πάσης νεανίδος. Ἔστι δὲ εὔθυμος, ὡραῖος καὶ εὐγενής· φέρει γενειάδα καὶ μύστακας, καὶ αἱ κυρίαι ἐποφθαλμιῶσιν αὐτῷ πρὸς μεγίστην ἀγανάκτησιν τοῦ ἀγενείου νέου, ὅστις νεύει πρὸς μίαν τῶν νεανίδων καὶ μέλλει νὰ ἐκσπάσῃ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπάλου, καίπερ ἀναχαιτιζόμενος ὑπὸ ὁμήλικός τινος φίλου, καὶ ὑπὸ σεβαστοῦ τινος γέροντος, ὅστις ἐστὶν ἴσως θεῖος τοῦ ἐκ τοῦ ἔρωτος μαινομένου νέου.

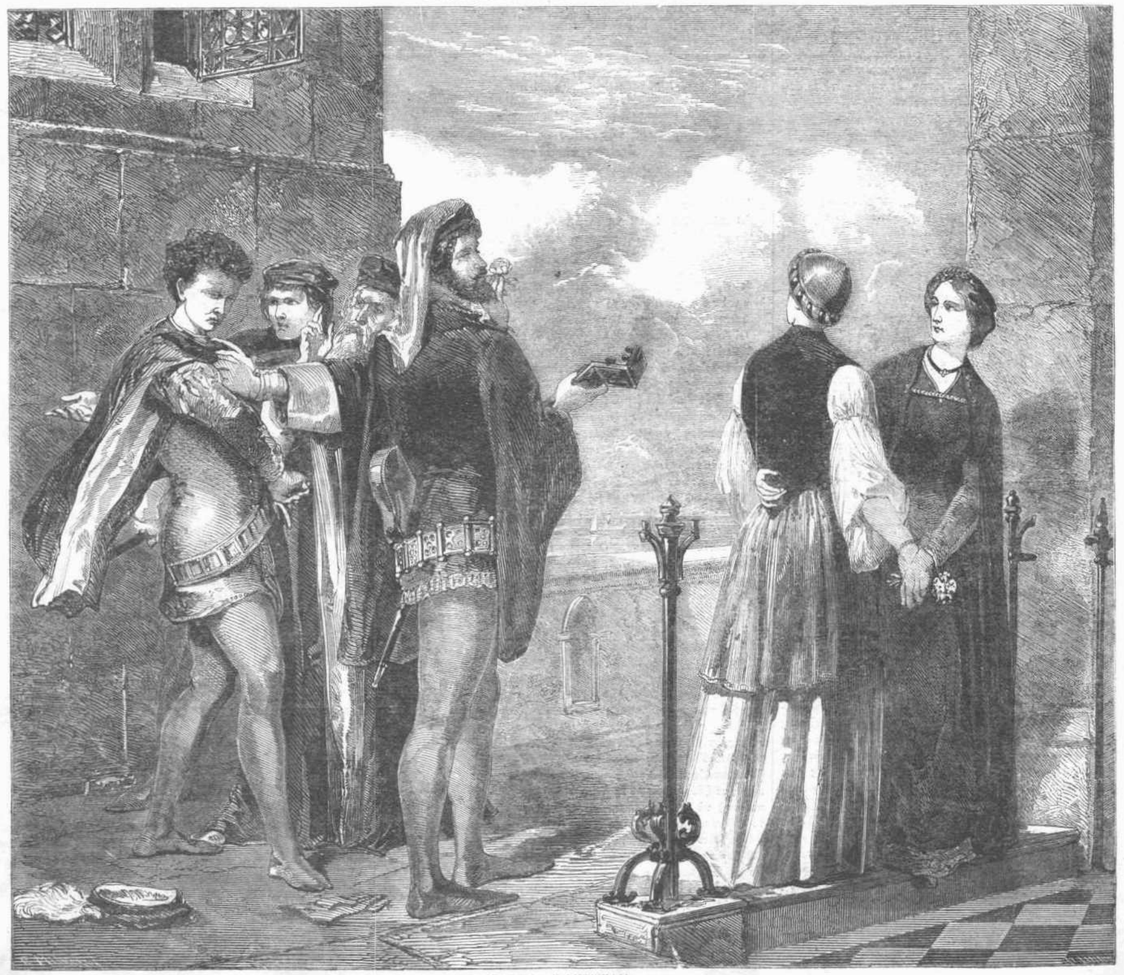

ΩΡ. ΤΕΧ.—Η ΑΝΤΙΖΗΛΙΑ.

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΕΛΘΕΤ' ΕΣ ΤΗΝ ΧΑΩΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΨΑΜΑΘΩΝ.

ΕΛΘΕΤ' ΕΣ ΤΗΝ ΧΑΩΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΨΑΜΑΘΩΝ.

Ὁ καλλιτέχνης Κ. Ναΐτης ἐκπονεῖται ἐν τῇ ἐξεργασίᾳ τῆς ὡραίας ταύτης εἰκόνος ἐκ τῆς περιφήμου τραγῳδίας τοῦ Σκαιτπίρου, τῆς ἐπιγραφομένης «Ἡ Θούλη». Ἐν τῇ 2ᾳ σκηνῇ τῆς 1ης πράξεως τῆς τραγῳδίας ταύτης εἰσέρχεται ἀόρατον τὸ ἐκπόριον πνεῦμα «Ὁ Ἀριέλος», καὶ ἄδει τὸν ἑξῆς ᾠδὴν·

Ἔλθετ' ἐς τὴν χλωρὰν ταύτην ψάμαθον,
Καὶ λαβοῦσαι τὰς χεῖρας ἀλλήλαις,
Προσπαίξατε καὶ ὀρχήσασθε ἀλλήλοις·
Κυήσατε δ' εὐστροφον πόδα ἄνθα καὶ ἄνθ,
Καὶ ὑπαμείνατ', ὦ ἠδὺ πνεύματα, τὸ φορτίον.
Ἀκούσατε, ἀκούσατε.

Ἡ ῥηθεῖσα τραγῳδία πολλάκις παριστάνθη ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πριγκηπέσσης (Princess's theatre). Αἱ σκηναὶ αὗται εἶσι τῷ ὄντι μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ἰδίως ὁ θίασ τῶν ὀρχουμένων νυμφῶν, αἵτινες ἀπεικονίσθησαν μετὰ μεγάλης χάριτος καὶ ἐπιδεξιότητος ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος καλλιτέχνου.

Ο ΚΑΠΗΛΟΣ.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ κάπηλον ἢ ὀδεμπορον φέροντα κάνιστρον πλέον μικρῶν πραγμάτων, καὶ ὁμιλοῦντα αὐτὰς εἰς νεάνιδα καθημένην ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ἥτις μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ἐξετάζει τὰ διάφορα εἴδη τῶν πραγμάτων τοῦ καπήλου, ἐνῷ ἡ ἀδελφή αὐτῆς ὁρίπει ἀνὴρ ἐκ τοῦ κήπου, στρέφοντα ἐκ διαλείμματων τὸ περιεργον αὐτῆς οὖς πρὸς τὸν κάπηλον. Ὁ καλλιτέχνης Κ. Μαρτάλλος προέθετο διὰ τῆς εἰκόνος ταύτης νὰ διαιωνίσῃ τὴν εὐαρέστους παραδόσεις, τὰς ἐπικρατούσας ἐν Λονδίνῳ περὶ τῶν καπήλων τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ἀπεικονίσας ἐξαίρετα ἐν τῶν ἐλαρεστοτέρων ἐπεισοδίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἐξεργασία τῆς εἰκόνος ταύτης ἐστὶν ἐντελής, ἡ δὲ σύνθεσις ἐκφραστικὴ, καὶ ὁ χρωματισμὸς κατάλληλος.

ΩΡ. ΤΕΧ.—Ο ΚΑΠΗΛΟΣ.

θρωπίας καὶ χριστιανισμοῦ, νὰ συγκινῇ βαθέως τὸν τόπον μας, τοὺς ἀπιστοῦντας αὐτοὺς καὶ τὴν κυβέρνησίν του· ἀλλὰ τὸ αἴσθημα ἑνὸς ἑκάστου πρέπει νὰ ἐκτιμᾶται κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτοῦ ἰσχύν, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τὴς κοινῆς γνώμης ὅτι αἰτοῦμεν ἀπὸ τῆς Γερουσίας· ἢ μὴν τοῦτον ἔχει ἄρας τους καὶ ὁ δυνατὸν νὰ εὕρῃ τις ἐν τῇ περιβλέψει τούτῳ, ἀλλ' αἴτινες περιστέλλονται ἐνδαῦθα ὑπὸ τῆς φρονίμου μετριότητος τῶν αἰσθημάτων, ὑπὸ τῆς ἐξιστόρεως καὶ τῆς συσκέψεως, αἵτινες γίνονται πρὸς εὕρεσιν τῶν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καταλλήλων μέσων.

Ἐρμίνων ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τῆς θεωρᾶς μετεῴου τῶν κεκμηκότων τῶν χωματοπριστιάνων τῆς ἔξω κοινῆς γνώμης καὶ τῶν διακείμενον ἐνὸς μεγάλου Σώματος, παρατηρεῖ προσέτι, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει σοβαρὸν ζήτημα, εἰς ὃ νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται ἐντὸς τῶν εἰδικοτέρων συγκινήσεων τῆς γνώμης τὰ πάθη τῶν μειονεχτούντων. (Κίνησις.)

Παλαιὰ ἡ Γερουσία προτάνεγκεν ὑπόκλεισιν πρὸς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Αὐτοκράτορος, πρὸς τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἀποσείωσιν αὐτοῦ, τὴν μονομερῆ ἴσως, ἀλλ' ἀπόλυτον ὡς πρὸς τὰ δίκαια τῶν χριστιανῶν τῆς Συρίας. Ἀπ' ἐναντίας εἰς τὰ ἐκτὸς ἐφάνησαν πράγματα λίαν διάφορα· ἐφαμιλλεῖς τινὲς εἰς τοιοῦτον ἐδόθησαν φανταστικοῦ πνεύματι τοῦ δικαιώματος τῶν ὀρχεῶν ἡγεμόνων τῆς Γαλλίας εἰς τὸ προστατεύειν δικαίωμα, ὅπερ, ὡς ἔλεγον, ὁ Αὐτοκράτωρ εἶναι εἰδικώτατος νὰ ἐγκαταλείῃ, ὥστε ἀναγκαῖον ἐστιν ἑκάστῳ εἰπεῖν τὰ δίοντα.

Ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τί ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα ἰούλιον τοῦ ἔτους 1860· μόλις εἶχον ἀρχῆς ἡ εἰδήσεις τῶν ἐν Συρίᾳ συμβαινόντων, πάρασταὶ ὁ Αὐτοκράτωρ, δυνάμει τῆς προστασίας ἐκείνης, ἣν οὐδὲ λησμονεῖ, οὐδὲ περιφρονεῖ, οὐδ' ἀλαζονεύεται, οὐδ' ἀλαζονεύει, προκαλεῖ μετὰ σπουδῆς τὰ δέοντα μέτρα πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Ἐνδυμεῖται ἀρέσκει ὅτε τὰ φιλάνθρωπα τὰ γένοσθαι ἐπὶ τοῦ χαίροντι δικαιώματα παρὰ τῇ προστασίᾳ τῆς Γαλλίας, καὶ οὐδεὶς ὅλλει εἶπει ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐφαμίλιν σημεῖα ἦν ἐπροτάκτουσε πανταχοῦ τὰ τῆς φιλανθρωπίας δόγματα. (Χωρὶς ἐπιδοκιμασία).

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Κ. Βιλλάλτ ἐπεδημήσε τὸν ἀρίστος τότε παρὰ τοῖς ἕξωις δυνάμεσι γενόμενα διαβήματα, οὐχὶ μόνον πρὸς κατασταλὴν τῶν καθυμετουσῶν τὴν Συρίαν φρενῶν, ἀλλὰ πρόοτεν καὶ ὅπως γενῇ καταφανὲς τὸ ἀνεπαρεὶς τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Συρίας, τοῦ γενομένου κατὰ συνέπειαν τῶν διατραγμαιεύσεων τῶν διμορεσσάνων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1842 μέχρι τοῦ 1843. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπιμένει ὅπως ζητηθῶσι βελτίονες ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν· αἴτεῖ παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἐπιστράτευσιν, καὶ τὰ πάντα παρασκευάζονται πρὸς ἀπόπλευσιν τοῦ ἡμετέρου στόλου.

Τὴν 12ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ὁ Σουλτάνος γράφει μαρτυρῶν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ εἰς ἀπονομὴν δικαιοσύνης. Αὐτὸ ἐστὶν ἡ πρώτη περίοδος.

Ἐρανεγκυνοῦν τινες βασιλικὰ γράμματα Λουδοβίκου τοῦ ιβ'. καὶ Λουδοβίκου τοῦ ιδ'. ἐνδιαφέρονα εἰς ἀντίδοσιν τῶν χριστιανῶν τοῦ Λιβάνου· ἀλλ' ὅποιον τὸ κείμενον τῶν γραμμάτων τούτων; Οἱ ἐγχωμόνες αὐτοὶ δὲν ἐπιβεβαίωσαν ἀπ' εὐθείας, οὐχί! ἐπεβεβαίωσαν ὅτι ἡ Γαλλία ἐστὶν ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν συμμάχων τῆς Πόρτας, καὶ ἐπὶ τῇ διαιώνιοι τοῦτο ἐπικαλοῦσται τὴν ἀτομικὴν τοῦ Σουλτάνου ἐπίμβασιν εἰς ἀντίδοσιν τῶν χριστιανῶν.

Αἰ λοιπόν! καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῷ δικαιώματι τούτῳ τοῦ προστάτου ἀπευθύνοῦ ἐπίσης πρὸς τὸν Σουλτάνον, αἰτῶν ἅπασαν τὴν μέριμναν αὐτοῦ περὶ τῶν συμφερόντων, ἅτινα κατεμαστεῖον τὴν Συρίαν.

Ἀλλὰ μηδὲ τὰ ἀρχαῖον δικαίωμα τοῦ προστάτου, μηδὲ τὰ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐκφρασθέντα αἰτήσματα ἔρκουν· διότι ἐν ᾧ καιρῷ ὁ Φυάδ πασᾶς διεβιβάσατο μετὰ στρατοῦ πρὸς τὴν Συρίαν, οἱ σφαγαὶ ἐξακολούθουν εἰτέτι. Τότε ὁ αὐτοκράτωρ ἠθελήθη νὰ κατασταθῇ τὰς ἐνεργείας τούτας ἀνάλογας τῶν ἀναγκῶν, καὶ κατιδὼν, ὅτι αἱ διαμαστυρήσεις ἦσαν ἀνεπαρεῖς, καὶ ὅτι σφαγαὶ νὰ ἐπιλοχῇν καθέκον εἰδικὸν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πολιτισμοῦ, κατέφυγεν εἰς τὴν βίαν, ὅτις, κἀκεῖ θὴ γίνῃ πρὸς ἐμπόδιον τοῦ κακοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ πρὸξῇ τὸ καλὸν (Κίνησις καὶ ζωηρὰ ἐπιδοκιμασία).

Καὶ ὅμως, τί ὁ αὐτοκράτωρ ἀφιεῖλε νὰ πρὰξῃ; νὰ ἐνεργήσῃ μόνος; Οὐδὲν βεβαίως θέλει συμβουλεύεται τοῦτο. Ἐκκρεμοῦν ἐν τῇ σφαιρικῇ τῆς Ἀνατολῆς σταῖσι δυστόλεοι, αἵτινες κείνουσι πρίσκεψιν ὅλως εἰδικήν. Ὅτι ἡ ἀκπαλαὶ αὐτοκρατορία ἐκλατοτο πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς καὶ εἰν ἐξουσίαν, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ χριστιανικοπάτρου βασιλέως εὑρισκον τότε ἐγκμόνας δυνακείνους νὰ ἐνεργήσωσιν· ἀλλὰ τοιοῦν ὁ Σουλτάνος σπεύσας τὰς δεούσας ἐξουσίας πρὸς πρακματοποίησιν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ σκοπῶν, περὶ ὧν οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω, λέγει ὁ ἀξιόπιστος ῥήτωρ.

Ἐκ τούτου προϊρχεται σπάσις ὅλως μερική. Κύκλῳ τοῦ ἀποσυσμένου τούτου Κράτους ὑπόρχουσιν ἐνδιαφερόμενοι, αἵτινες κατοπτεύουσι καὶ ἀναμένουσι· διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπὸ μέρους τῶν μεγάλων δυνάμεων περίσκεψις μεγίστη. Ἐν τῇ ζητήμασι τούτοις, ἐν ᾧ τὸ μέλλον δύνασαι φοβερὰ νὰ ἐνεχοποιήσῃ, ἀπαιτεῖται ὅπως, πρὶν ἢ ἐνεργήσῃ τις νὰ περιβλέψῃ ὑπὸ πασῶν τῶν ἀφορμῶν.

Ὁ ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ ΔΕ ΛΑ ΡΑΣΝΕΖΙΑΚΕΛΕΙΝ. Αἰτῶ τὸν λόγον.

Ἡ Α. ΕΞ. Κ. ΒΙΛΑΛΒΑΤ. Καὶ ἡμεῖς μὲν εὑρίσκομεν ἐνώπιον τούτων τῶν δυσκολιῶν τῶν ἐπιταττουσῶν πᾶσαν περίσκεψιν.

Ἄλλως τε ἡ Γαλλία δὲν διετεῖν ἐν στάσει ἐλευθέρᾳ περιπλοκῶν ἐκ τῶν προηγουμένων προκλθουσῶν. Ἐν ἔτει 1840 τέσσαρες μεγάλαι εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις εἶχον ἐπιχειρήσει νὰ κανονίσωσι τὸ ζήτημα ὅπερ ἐπὶ καὶ νῦν ἐνασχολεῖ ἡμᾶς. Εὐρώπη ἐπ τότε τὸ παράδοξον θέαμα τοῦ ἐμὴ Βεκὴρ κοὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένων, αἵτινες τρίβοντες κάτω πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἠρίθμησαν εἰς τὴν ἀγκάλας τῆς Ἀγγλίας· μόλις δὲ μετ' ἐκκοστὸν ἔνα ἡ Γαλλία ἐπκνήρχετο εἰς τὴν κολουνέσσαν εὐρωπαϊκὴν σύμπνοιαν (concert europeen), καὶ τότε εὑρίσκετο ὑπόχρεως νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τῶν τεσσάρων ἄλλων δυνάμεων ὅσα αὐτοὶ, χωρὶς ἡμῶν, περὶ τοῦ Λιβάνου ἐθέσπισαν.

Ἐκτὸς τῶν προηγουμένων τούτων, ἅτινα ἐδέσμευον ἡμᾶς, ὑπέρχον προσέτι καὶ ἄλλοι λόγοι, αἵτινες ἔστησε νὰ ἐκφράσῃ ὑπ' ὄμιν. Οἶον, πῶς νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν ἡγεμόνος ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ; Κατὰ δύο μόνον τρόπους δύνασαι τις νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς χώρας ἡγεμόνος τινός· ἢ συγκαταθέσει αὐτοῦ, ἢ διὰ τῆς βίας.

Τὸ δεύτερον τῶν μέσων τούτων δὲν ἦτο κατορθωτὸν, διότι ὁ Σουλτάνος ἀπ' ἀρχῆς ἔγραφε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, διαμαρτυρόμενος περὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν εἶχε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Ἠρέθομεν ἄρα ἐν πρώτοις νὰ κίτκωμεν τὴν συγκατάθεσιν τῆς Πόλης, καὶ τοῦτο ἔπρεπε νὰ γένῃ μετὰ πάσης ρεωδοῦς ὀφειλομένης εἰς τὴν ἡγεμονίαν, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀσθένεια αὐτῆς.

Ὀρνοῦθροτε καὶ ὦ ἐν ἀσθενὲς λαός τις, ὅταν διατερῇ τὴν μυθικὴν μεγάλου παρεῖδόντος, ὁ δείπων τὴν τύχην αὐτοῦ ἠγεμὼν καὶ ὁ αἰσθανόμενος τὴν ἐκυτοῦ ἀξιοπρέπειαν, ἔχει δικαίωμα εἰς σεβασμὸν ἀπὸ μέρους τῶν συνοδίβων αὐτοῦ ἡγεμόνων. Ἀλλ' ὀφείλομεν ἔτι μᾶλλον νὰ καταλογίσωμεν τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ζηλοτυπίαν, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, τὸ ἐυεριθίστατον τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Οὔτοι ποῖ ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅστις μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης δὲν εἶχε καταλείψει τὰ δικαιώματα τῆς Γαλλίας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν χριστιανῶν, ἅμα τῶν περιστάσεων τοῦτο ἀπαιτησάσων, συνεφώνησε μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων, καὶ τὰ στρατεύματα ἠρθὼν ἐξαπεσταλῆσαν εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Καὶ λοιπὸν ἰδοὺ ἡμεῖς μόνοι ἐν Συρίᾳ (οὐδένα ἐπιτιμῶ, ἀλλ' ἱστορῶ)· τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ὅλοι ἐμοὶ ἀνέλαβον, ἡ Γαλλία μόνη ἀπέχεται νὰ ἐκπληρώσῃ. Ἡ γαλλικὴ σημαία ἀκαντήσσεται εἰς Βεριτόν, τὸ χριστιανικὸν αἷμα πεῦει χείμεων· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτῳ ἡ Εὐρώπη πέμπει ἐπιτροπὰς ἐπὶ πληροξουσίαις τῶν δυνάμων συγκειμένας καὶ τριπλὴν ἔχουσα ἐντολὴν, τὴν εἰρήσεων σβένοντες τὸν ἐνόχων, τὴν θεραπείαν τῶν συμφορῶν διὰ τῆς καταλογίστεως τῶν ἔχειμῶν καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀποξημιώσεων, καὶ τέλος τὴν ἀσχλίαν αὐτῆς εἰς κατόρτισιν σχεδίων ἀνορρωνώσεως τοῦ Λιβάνου.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐφρόνουν, ὅτι ἐξκμρνοῦ προθεσμία ἔρκει πρὸς ἐπίτευξιν τῶν τριῶν τοῦτων σκοπῶν· ἀλλ' ἀπεῖδεν, ὅτι ὁ χρόνος οὗτος ἐν ἀναπαρκεῖ, ὅτιοτε λέγκτος αὐτοῦ, τὸ ἔργον τῆς δικαιοτύνης, ὅπερ πολλὰς συνόγτεσε περιπλοκὰς, ὅεν εἴχεν εἰσέτι παρεκοῦθῃ· ὁ δὲ προσδιορισμὸς τῶν ἀποξημιώσεων εἶχε γεννήσει πολλὰς δυσκολίας μόλις καὶ τούτας λελυμένας. Περὶ δὲ ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου, μέγα εἶχε γένει βῆμα, καὶ ἡ κυβέρνησις ἔχει λόγους σπουδαίους νὰ φρονῇ, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸ μέλος αὐτῆ συμπόσθη δίκειον, δύνατοι νὰ γενῇ ἀκτὴ παρὰ τὸν δυνάμων· τοιοῦτοτε, ἡ καθέδρας ἀρχηγοῦ μοναδικοῦ καὶ χριστιανοῦ, κυβερνώντος ἅπαντας τοὺς κατοίκους τοῦ ὅρους.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε κατὰ μάρτυιν ἔλεξεν ἡ ἐξάκνεος πρεσβεῖρία, ἥτις εἶχε συμφωνῆσῃ ὡς ὁριστικὴ, καὶ ἐπορεύνεν ἡ Συρία ὀψιτὲ νὰ ἐπκνοιθῇ ὑπὸ τὴν στρατευμάτων μας, καίτοι μόνου τοῦ σκοποῦ ἐπιτευχθέντος.

Ἡ ἐν Παρισίοις σύνοδος ἠρεύνησε καὶ πολὺ τὸ ζήτημα.

Ἡ Γαλλία κεκμρὸν ἔχουσα περὶ τούτου γνώμην ἔλεγον οἱ περὶ σταῖσις, αἱ δοῦσαι χώραν εἰς τὴν ἐκστοῦσαν κατοχὴν, εἶναί σὲν ἐξέλιπον· οἱ συμφωνοῦντες ὅρου εἰσὶν ὅεν ἐξετελεσθῆσαν· ὅεν πρέπει νὰ ἀποσύρωμεν τὰ στρατεύματα ἡμῶν πρὶν ἢ τύχωμεν τῶν ἐκκνοσιόνων, ὡς προεβάλεσθ ὡς σκοπῶν.

Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη διήγειρε διμαρτυρήσεις καὶ ἀντιλογίας· προσκόμματα θύφρεν ἐπιδείξκσαν, ὡς ὄφθεν ὑπὸ τῆς Πόλης προεχρέκρεν· ἡ δὲ Πόλη διεχωρεῖτο, ὅτι κρκούσεις ἢν ἄξεν, ὅπως κρατήσῃ τοῦ θεινοῦ.

Ἡ Ἀγγλία ἐρρόνει ὡς ἡ Πόλη· ἡ Ῥωσσία ἔκλινε πρὸς τὴν τῆς Γαλλίας γνώμην, ἐν ᾧ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία, καίτοι μὴ ἐχβριοῦσαι διακείμενοι, ὑπεδέχοντο μετ' ἐλάσσονος ευμενείας· τέλος κατόρθωσαν νὰ ἐμφανήσωσι περὶ ἐπεκτάσεως πρεβεσιμίας, ἔνδειν προέκυψεν ἡ τρίγωνος, ἡ ἀπὸ τῆς δος τοῦ μενὸς μαρτίου μέχρι τῆς δος τοῦ ἰουνίου παρόκτας τῆς κατοχῆς.

Ἡ Ἀγγλία συνέπρεξεν εἰς ἐπίτευξιν τῆς συνθάτεως ταύτης, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀπορκθάτῳ ὅρῳ, ὅτι αὕτη ἔστω ἡ ἰσχάτη προθεσμία.

Τί προκύπτει ἐκ τούτου; ὅτι ἐν τῇ συνόδῳ ὑπέρχε διαφωνία μεγίστη περὶ τῶν πιδικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκκενώσεως. Αἰδοιοπόν! τί ἡ Γαλλία ὠφιεῖλε νὰ πρᾶξῃ; ὠφιεῖλε ὅρα γε νὰ ἀφήσῃ τὰ στρατεύματα ἡμῶν νὰ ἐξκκολουθήσωσι τὴν κατοχὴν ἐν τῇ ἀορίστῳ ταύτῃ στάσει; Οὐδεὶς πιστεῦει τοῦτο. Ἄρα ἐκκπολείπεται ἡμῖν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς συμβάσεως καὶ ἡ ἐκκένωσις τῆς Συρίας κατὰ τὴν ὅηι τοῦ μενὸς ἰουνίου.

Πρὸς τί ὁ προσπάθεια; Ἐὰν ἡ ἀποχώρησις αὕτη τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων ἴσθῃ συνεπείας κακὰς, ὑπόρχουσιν ὅνθρες μεγάλην ἀναλαβόντες εὐθύνην. (Λίαν καλῶς! λίαν καλῶς!) Ἐὰν, παραγνωρισθεισῶν τῶν συμβουλῶν ἡμῶν, πάλιν τὸ αἷμα ῥεύσῃ, μάρτυρα φέρομεν τὴν Εὐρώπην αὐτὴν διὰ τὴν ἀμετρον εὐθύνην, ἣν αὕτη ἀνέλαβε. (Λίαν καλῶς! λίαν καλῶς! Θόρυβος).

Οὐχὶ ἡ Γαλλία, ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ἐστὶν ἡ ἐκκενοῦσα τὴν Συρίαν!... (Ζωηρὰ ἐπιδοκιμασία). Δὲν εἴρεθα οἱ στρατιῶται τῆς Γαλλίας· ὁσάκις ἡ Γαλλία ὑποστηρίζῃ τὴν ἰδίαν αὐτῆς δίκην καὶ ἔχει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἡ Γαλλία ὅεν ὑπισθοδρομεῖ.

Παναχόθεν κραυγαί. Λίαν καλῶς! λίαν καλῶς!

Τὸ ἐπκκαλεμβάνοι, Κύριοι, ὅταν οἱ στρατιῶται ἡμῶν, οἱ ἐντολὴ ὁδηγοὶ τῶν πίντε δυνάμεων ἀποσυρθῶσι, τότε ἡ Εὐρώπη ἐκκενοῖ τὴν Συρίαν. (Κίνησις συνεχής.)

Εἰς ποῖον δίειν φέρει ἡμᾶς τοῦτο; ὁποία ἡ κατόπιν τούτου συμπεριφορὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος; τοῦτο θέλει ἐκρρᾶσει ἐν ὀλίγοις.

Τῇς ἐντολῆς πανσούσῃς, νομίζουσιν, ὅτι ἡ Γαλλία θέλει λησμονήσει τὸ καθῆκον αὐτῆς; Συνάμα μετὰ τῶν φρεγγῶν πλοίων τῶν κομοσύνων εἰς Γαλλίαν τὰ στρατεύματα ἡμῶν, σπαρκαπέμποντοι καὶ ἐξ δίκρατος τοῦ ἡμετέρου στόλου· ὁ δὲ ἀντικυάρχος Λε Βαρβίερ ὁε Τοκὼν θέλει περιβλέψει περὶ τὸς θολασσας τῆς Βερυττοῦ (Λίαν καλῶς! λίαν καλῶς!)

Οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων ὄψονται τὸν γαλλικὸν στόλον, οἱ δὲ τοῦ ὅρους θέλουσι ἴδεῖν τὴν ἡμετέραν σημαίαν, ἥτις ἔσται πασχοῦσα καὶ, ὡς ὑπέρχον, γενήσεται ὁ τρόμος τῶν σφαγέων καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἐκείνων, ὧν τὴν σφαγὴν ἤθελον μελετήσει. (Νέα καὶ ζωηροτέρα ἐπιδοκιμασία.)

Ἡ Ἀγγλία γνώσεται τοῦτο καὶ συνενοῦται μεθ' ἡμῶν· ἡ σημαία αὕτη θέλει κυμαίνεται παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ καὶ παρὰ τῇ ῥωσσικῇ, κατὰ τὰς θαλάσσας τῆς Ἀνατολῆς.

Νῦν δὲ, Κύριοι, ἐὰν ἡ χρεία καλέσῃ καὶ ἄλλα μέτρα, καὶ ταῦτα θέλουσι λαβῇ· διότι ἀβίωτον εἶναι νὰ ἀφήσωμεν τὸ αἷμα χριστιανοῦ καὶ νὰ μένωμεν ἀθάρρητοι.

Ἡ Α. Ἐξ. Ἐξαγόντες ἐπιλυμοῦσα τὰ ἀνακεφαλαιώσῃ ὅσα ἔλεξεν, οὐδὲν θεωρεῖ κατελληλότερον ἢ τὴν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστήμου ἐπιστολῆς, ἣν ἐσχάτως ὁ Κ. Θουβενὲλ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπεύθυνε πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυ ἡμῶν μαρκήσιον δὲ Λαβαλέτ. Ἰδοὺ αὕτη·

«Ἐν Παρισίοις, τῇ 3η τοῦ μηνὸς μαΐου 1861.

«Κύριε Μαρκέσιε,

«Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξέδοτο ἄρτι τὰς διατυχὰς αὐτοῦ πρὸς ἐκκίνωσιν «τῆς Συρίας κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀπὸ 19ης τοῦ μηνὸς μαρτίου συμ- «βάσεως. Παρακαλῶν ὅμως ἵνα κοινοποιήσῃς τοῦ πρὸς τὴν Πύ- «λην, ὁρθῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειό- «τητος, νὰ προτακείλῃν ὅμως, ἵνα καὶ πάλιν ἐλκύσετε τὴν προσοχὴν «τῶν ὑπουργῶν τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἡ ἀνα- «χώρησις τοῦ ἡμετέρου στρατεῦ ἐπιβάλλει αὐτοῖς.

«Ἡ Γαλλία ἀνεδέχθη τὴν ἀποστολὴν, ἣν αἱ δυνάμεις ἀπὸ κοινοῦ «ἀνέθηκαν αὐτῇ, ἐν Συρίᾳ, ὑπὸ φιλανθρωπίας καὶ μόνης κοινωνίας, «καὶ ἔνα τὸν μὲν αἱματοχυσίαν ἀνκστεῖλῃ, μεζονα δὲ πρόκλῃ «δεινὰ. Τὴν ἀποστολὴν ταύτην ἐξεπλήρωσαμεν ἡμεῖς ἄνευ κεκρυμ- «μένης βουλῆς οὐδεμιᾶς, καὶ μετ' εὐδύτητος ἀκριβοῦς· ἀνεθέμεν «δ' ἀπάσας τὰς ἀνομφίας ἡμῶν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ, «ὃν ἡ Ἐυρώπη πρέθετο. Ἐπεθυμοῦμεν ἐντοῦτοις, ἵνα πκγιώσωμεν «τὴν τοῦ ἔργου ἡμῶν βάσεων καὶ ἀφαλεῖν παρχεσιῶν ἐγχῦρκα κοι- «χίας μετὰ τὴν ἀνακρίφησιν τοῦ ἐντολοδόχου στρατιωτικοῦ ἡμῶν «σώματος. Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἔποψν ἄλιον τηνόντι ἔν, ὡς καὶ ἄλ- «λοτε εἴπομεν καὶ διὰ παντὸς φρονοῦμεν, ὅπως ἡ ἐκκένωσις τῆς «Συρίας συνεπαχθῇ εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ συνόλου τῶν πολι- «τικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων, ἅτινα εἶσὶν ἀνκπόφυκτα εἰς τὴν «ὁραστικὴν ἐπικίρρεισιν τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ κανο- «νικὴ καὶ μόνιμος ἀσφάλεια τῶν ἐν Συρίᾳ χριστιανῶν. Ἐὰν ἡ Πόλη «ἐθοῦσεν ἡμᾶς, καὶ τοῦτο βεβαίως ἐν τὸ ἐκυτῆς συμφέρον, αἱ δυνά- «μεις θέλεν ἀμφόνως συμμερισθῇ τὴν ἡμετέραν γνώμην. Ἀλλ' «ἐπρόκριψε τὴν ἀπκίτησιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ μερισμοῦ περὶ τῆς «διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ὁ δὲ πληροξούσιος αὐτῆς ἐβεβαίου ὅτι «ἐλλοῖος αὐτὴ θέλοιτο νὰ πρᾶξῃ τοῦτο. Αἱ ἀπορρήσεις αὐτῆς ἐπὶ «τοῦ θέματος τούτου τοσοῦτον ἦσαν ἐπίτηροι καὶ ἀπολύτως θετικαί, «ὥστε ἡ σύνοδος ὑπεχρεώθη νὰ καταλογίσῃ αὐτὰς καὶ ἐπορεύνῃ νὰ «παρατείνῃ ἐπὶ τρεῖς μόνους μῆνας τὴν κατοχήν.

«Τοιουτοτρόπως ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβεν εὐθύνην ἐπι- «βλλοῦσαν αὐτῇ ὑποχρεώσεις ἰδιαζούσας, ἃς τινας δικαιοῦμεθα νὰ «τῇ καταλείξωμεν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦτῳ, καθ' ἣν παρεπτοῦμεν τὴν Συ- «ρίαν. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀνὰ θυσιῶν, ἃς ἡ Γαλλία «δὲν θέλει ποσῶς λυπηθῇ, ἐὰν οἱ κατοικοι ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν καρ- «πῶν αὐτῶν, συνδραμοῦσα εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ὅλικῆς τάξεως ἐν «τῇ Συρίᾳ, ὅεν θέλει ἀνκρῇ, ἵνα καὶ πάλιν ἡ χώρα ἐκείνη κατοστῇ «θέατρον νέων συμφορῶν. Τοιοῦτος πιδανότης, ἐὰν αἴφνης ἐπιφα- «μκτοποιεῖτο, ἤθελε διεγείρει τὴν κοινὴν γνώμην ἐν τῇ Εὐρώπῃ «συμπάσῃ, καὶ ὁπόδεξῃ, ἀπὸ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, «ἀδυναμίαν, ἥτις ἀκκοπρόκτως θέλει ἀναπληρωθῇ. (Πάνυ «καλῶς! πάνυ καλῶς!)

«Καὶ ἀρκεῖς μὲν ἀρκεῖται, ἐὰν μὴ ἡ Πόλη αὐτὴ ἄλλον τινὰ συν- «δυκσμὸν βουλεύσῃ, καὶ ἐκκινοῦσαν τὴν Συρίαν ὑπείκουσε εἰς «προστρόωσιν, ὧν τὴν ἐκπλήρωσιν ὅεν δυνάμεθα νὰ ἀμφιβάλωμεν, «χωρὶς νὰ ἀθετήσωμεν τὴν πρὸς τὴν συνθήκην πίστιν ἡμῶν. Δυνά- «μει τῆς πράξεως ἐκείνης παρέσχομεν τὴν συνδρομὴν τῶν ἡμετέρων «στρατευμάτων καὶ ὅεν δυνκμεθα νὰ κρυνθῶμεν τὴν ἀνκλείψιν «αὐτῶν κατὰ τὴν ὡρισμένην προθεσμίαν· ἄλλως τε ἐκείνεζ ἔχομεν νὰ «χρεωφείλωμεν δυνάμεις τὰς δεούσας πρὸς κατοχὴν ἐν δυνάμει συλ- «λήβδην τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀπομένω ὅεν εἶναι θεμιτὸν νὰ ἀλλοιώ- «σωμεν τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐντολῆς, ἣν αἱ δυνάμεις ἀνέθεσαν ἡμῖν. «Ἠρωτήσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ἐὰν ἡ ἐπίκαιρος νὰ προτείνωμεν αὐτοῖς «παράτασιν τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀποσταλμένου ἡμῶν στρατοῦ ἐπὶ τινα «εἴσετι καιρόν.

«Αἱ συζητήσεις, εἰς ἃς ἔθκκε χώραν ἡ πρώτη παράτασις καὶ ἀ- «φαστέρπεται διεδιλώσεις τῆς Πόλης ἔπεισαν ἡμᾶς, ὅτι ἡ ἀξιο- «πρέπεια ἡμῶν αὐτῆ ὅεν ἐπίτρεπε τοῦ λοιποῦ προτοβουλίαν ἐπὶ «τοιούτοις προτάσεσι· εἰς μόνην τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου, τὴν «κάλλιον πεφωτισμένην ἐπὶ τῶν ἀλκθῶν αὐτῆς συμφερόντων οὖσαν, «ἀνήκει ἡ πρωτοβουλία αὕτη. Οὕτως ἐκκινοῦμεν ἡμεῖς τὴν Συρίαν «κατὰ τὴν προθεσμίαν, τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις συνόδκης ὁρισμέ- «νην· ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκκένωσιν, ἐκρρῶξαμεν μεγάλῃ «τῇ φωνῇ τοὺς φόβους ἡμῶν, συνεπόσθντες ἐπιμόνως τῇ Πόλῃ, ὅπως «καταδείξῃ ὅτι κέκτται, ὡς καὶ βεβαιοῖ, μέτα τὰ δίοντα πρὸς «διακμβλέψεις τῶν χριστιανῶν ἀπὸ πάσης ἐπακοδοῦ τῶν συμφορῶν «ἃς ὑπέστησαν. Οὕτω πως οὐδενὸς τῶν καθηκόντων ἡμῶν ἐλλει- «πομεν· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξεῤῥάσαμεν πρὸς τὰς δυνάμεις τὰ αἴτια δι' ἃ «φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐκκένωσις τῆς Συρίας, γινομένη πρὸ τῆς διοικη- «τικῆς ἀνορθωνώσεως τοῦ Λιβάνου, ἐστὶ πρόωρος· ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐδέ- «ριαν ἠμελήσαμεν φροντίδα, ὅπως κατασταθῶσιν τὴν Πόλην εἰς «θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐπιβαρύνουσι πᾶσαν «τακτικὴν κυβέρνησιν ἐνώπιον τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑπηκόων.

«Ἀπίνωτι διεθνοῦς πράξεως, κύριε μαρκέσιε, οὐδὲν ἠδυνάμεθα «ἐπὶ πλέον νὰ πρᾶξωμεν, ἢ δ' εὐθύνη ἡμῶν ὑπόρχει ἐξεπκλαιμένη· «ἀλλὰ συνάμα ἡ λῆξις τῆς προθεσμίας, ἣς διαρκούσης διετελοῦμεν «δεδεσμευμένοι ὑπ' ἀνάγκας, προκλθούσης ἐκ συμπνοίας ἀκριβῶς- «τάτης καὶ ὡρισμένης ἀπὸ κοιν

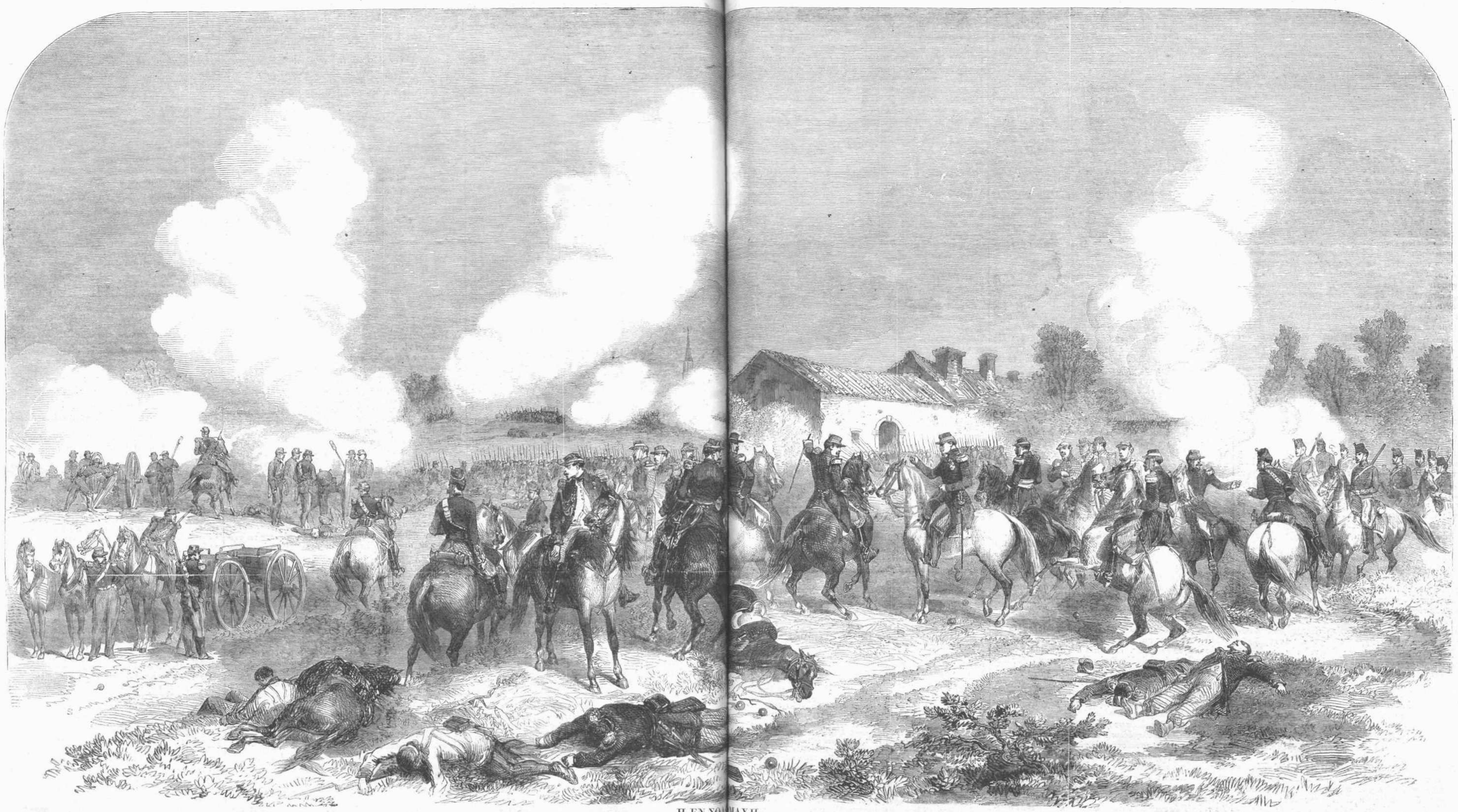

Η ΕΝ ΣΟΛΦΕΡΙΝΩι ΜΑΧΗ.

Η ΕΝ ΣΟΛΦΕΡΙΝΩι ΜΑΧΗ.

Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ τὰ τῆς μάχης τῆς Μαγέντας, δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὰ τῆς ἐν Σολφερίνῳ, ἥτις θεωρεῖται ὡς ὁ ὑπέρτατος θρίαμβος καὶ τὸ τέρμα τῆς Γαλλο-Ἰταλικῆς κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ἐκστρατείας.

Ἡ κώμη τοῦ Σολφερίνου κεῖται πέριξ λόφου, ἐξέχοντος ὑπεράνω ἁπάντων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀντικειμένων. Τὸ σχῆμα δὲ τοῦ λόφου τούτου ἐστὶ κωνικόν, καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ὑπῆρχε ὑψηλὸς τετράγωνος πύργος, καλούμενος ὁ κατάσκοπος τῆς Ἰταλίας (Spia d'Italia) διόπερ ἐκ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ δύναται νὰ ἴδῃ τις τὴν πεδιάδα τῆς Ἄνω Ἰταλίας ἀπὸ τῶν Ἄλπεων μέχρι τοῦ Πάδου. Ὁ ῥηθεὶς λόφος ἐστὶν ἀποκεχωρισμένος τῆς λοιπῆς σειρᾶς τῶν ὀρέων, καὶ σχηματίζει ἐπεκτεινόμενος τρία ὀροπέδια, τὸ μὲν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς λίμνης, τὸ δ' ἕτερον πρὸς τὴν πεδιάδα, καὶ τὸ τρίτον πρὸς τὴν Καβριάνην. Οὗτοι δὲ σχηματίζει ὑψηλὸν ὀρυμίον μετὰ τριῶν κανονοστοιχιῶν, καὶ ἅπασαι αἱ ὁδοί, αἱ ἄγουσαι εἰς αὐτό, διέρχονται διὰ τῶν ῥηθέντων ὀροπεδίων. Τὰ δὲ πλευρὰ τοῦ λόφου, πλὴν τῶν πρὸς τὴν πεδιάδα, εἰσὶν ἀπόκρημνα.

Ἡ ἔναρξις τῆς μάχης ἐγένετο ἐν τῇ πεδιάδι, ὅπου ἡ ἀπὸ Καστιλλιόνης ὁδὸς κλίνει πρὸς τὴν κώμην, καὶ διασταυροῖ τὴν ἀπὸ ταύτης πρὸς τὴν λειμῶνον τῆς Ρόϊτου ὁδόν. Δύο μοῖραι τοῦ 1ου σώματος (τοῦ Φορῆ καὶ Βαζαὶν) διετάχθησαν, ὅπως ἐκδιώξωσι τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, ἐνῷ μία μοῖρα τοῦ 2ου σώματος ἔμελλε νὰ κατελάβῃ τὰ νῶτα τοῦ ἐχθροῦ παρὰ τὸν Κασιανόν. Ἐκδιωχθέντων δ' οὖν τῶν ἀκροβολιστῶν τοῦ ἐχθροῦ, αἱ δύο μοῖραι τοῦ 1ου σώματος προὐχώρησαν, καὶ μετὰ σφοδρᾶς πυροβολισμοῦ, κατώρθωσαν νὰ ἀποθήσωσι τὸν ἐχθρὸν πρὸς τὴν κώμην. Ἀλλ' ἐν ταύτῃ ἀπήντησαν ῥωβερὰν ἀντίστασιν. Ἡ εἰς τὴν κώμην εἴσοδος τῶν Γάλλων ἀπεκλείετο ὑπὸ τῶν χαρακωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν τειχῶν τοῦ κήπου, τῶν ἐκτεινομένων πρὸς ἀριστερὰ καὶ δεξιά, ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ πρακτικῶνος, ἐγερθέντος πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, ἐξ οὗ ἐξεκρεμοῦντο χαλυβδῶν κατ' αὐτῶν σφαῖραι. Ἡ εἴσοδος αὕτη κατέχη ἡ σκληὶ πεισματωδεστάτης καὶ ἀπελπιστικῆς μάχης, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐνδώκεν εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν Γάλλων, καὶ μετὰ ταῦτα συνέβη ἑτέρα μάχη ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἥτις ἐχαρακτήρισεν ἰδίως τὴν ἐκστρατείαν ταύτην. Πᾶσα οἰκία εἶχεν ὀχυρωθῆ καὶ καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ αὐτῶν, μὴ ἔχοντες ἔξοδον ἐκ τῶν ὀπισθίων τῆς αὐλῆς τῶν οἰκιῶν τούτων, ἠναγκάζοντο νὰ μάχωνται μέχρις ἐσχάτων, ἢ νὰ παραδίδωσι τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ 1ου τάγματος ἐπέτυχε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν, ἡς τὰ πέριξ τείχη κεῖνται παρὰ τὴν βάσιν τοῦ μεγάλου καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, καὶ εἰς ὑπεχώρησεν ἀπέναντι τῶν κωμάτων τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ μάχη διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας. Οἱ στρατιῶται ἤρχισαν ἤδη νὰ ἀπαυδῶσιν, ὅτε περὶ τὴν ὀρθὴν ἐσπέρας, οἱ εὔζωνοι διετάχθησαν νὰ ἀναπληρώσωσιν αὐτούς. Ἀλλὰ δὲ ἡ μοῖρα τοῦ 2ου σώματος μετὰ τῶν Τούρκων ἡ αὐτοχθόνων ἐπιτίθη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπεθύσα ἐκ τοῦ Ἀγλου Κασιανοῦ, ἐνῷ ἡ μοῖρα τοῦ 1ου σώματος εἶχε καταλάβει τὰ ὑψώματα, τὰ κείμενα ἀριστερὰν τῆς ὁδοῦ. Ἐν διαστήματι δὲ ἡμισείας περίπου ὥρας ἐξώσθη ἐκ τῶν προχωμάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπεσύρθη εἰς Καβριάνην, ταλαιπωρὴν ὀπισθεν αὐτοῦ ἑπτὰ τηλεβόλα.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ συνοῦρμι ἡ ἐν Σολφερίνῳ μάχη, ἧς τὸ τέλος γνέμεν ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων τῇ ἀντιβασιλεύουσῃ αὐτοκρατορίᾳ τῶν ἕξῆς λέξεων· «Καὶ ἄλλη μεγάλη μάχη! καὶ ἄλλη μεγάλη νίκη. Ἡ μάχη αὕτη, συναφθεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1859, ὀδόλως πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν Γάλλων. Οἱ Αὐστριακοὶ ἐγένοντο καλῶς τὰς θέσεις, ἐν τῇ 23ῃ Ἰουνίου, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν συγκεντρωθεῖσα ἦν πολὺ ἀνὼ τῶν συμμάχων. Ἐπὶ τούτοις δὲ θαρροῦντες ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιτεθῶσι, ἄλλα καίτοι γενναίως ἀγωνισθέντες, ἠττήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκστρατευμάτων ἐκείνων, ἅτινα ἐφαίνοντο αὐτοῖς, ὅτι δὲν ἠδύνατο μεταχειρισθῶσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν οὔτε πρὸς ἔρωσον οὔτε ἀνωνον. Καὶ τῷ ὄντι οἱ σύμμαχοι ὥρειλον νὰ προσέχωσι μήπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀναμενομένη βοήθεια, ὅντες εἰς τοιαύτην θέσιν, ἀνάγκη νὰ παρέχωσι τηχεῖαν πρὸς ἀλλήλους βοήθειαν, ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν σωτηρίας. Ἡ ἐνέργεια τῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν στρατάρχην Καβροθέρτον, ὅστις ἐκ τὰς κινήσεις τῆς ἐκ τῆς Μαντούης ἀναμενομένης ἐπικουρίας ἐξώσθη ἐκ τῶν προχωμάτων αὐτοῦ, καὶ μόλις ἠδυνήθη ὁ στρατάρχης οὗτος νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης λόχους τινάς. Καὶ ἅμως αἱ γραμμαὶ τοῦ ἀλλεοῦ στρατοῦ ἦσαν τοσοῦτον ἰσχυραί, ὥστε ἀντέσχον κατὰ πάσας τὰς ἐπιθέσεις τῶν Αὐστριακῶν, τεινούσης εἰς τὸ νὰ διαρρήξωσιν αὐτάς, ἐπὶ τέλους τὴν κώμης τοῦ Σολφερίνου ὥριστο τὸ τέλος τῆς μάχης. Ἡ μάχη αὕτη, συναφθεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1859, ὀδόλως πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν Γάλλων. Οἱ Αὐστριακοὶ ἐγένοντο καλῶς τὰς θέσεις, ἐν τῇ 23ῃ Ἰουνίου, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν συγκεντρωθεῖσα ἦν πολὺ ἀνὼ τῶν συμμάχων. Ἐπὶ τούτοις δὲ θαρροῦντες ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιτεθῶσι, ἄλλα καίτοι γενναίως ἀγωνισθέντες, ἠττήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκστρατευμάτων ἐκείνων, ἅτινα ἐφαίνοντο αὐτοῖς, ὅτι δὲν ἠδύνατο μεταχειρισθῶσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν οὔτε πρὸς ἔρωσον οὔτε ἀνωνον. Καὶ τῷ ὄντι οἱ σύμμαχοι ὥρειλον νὰ προσέχωσι μήπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀναμενομένη βοήθεια, ὅντες εἰς τοιαύτην θέσιν, ἀνάγκη νὰ παρέχωσι τηχεῖαν πρὸς ἀλλήλους βοήθειαν, ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν σωτηρίας. Ἡ ἐνέργεια τῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν στρατάρχην Καβροθέρτον, ὅστις ἐκ τὰς κινήσεις τῆς ἐκ τῆς Μαντούης ἀναμενομένης ἐπικουρίας ἐξώσθη ἐκ τῶν προχωμάτων αὐτοῦ, καὶ μόλις ἠδυνήθη ὁ στρατάρχης οὗτος νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης λόχους τινάς. Καὶ ἅμως αἱ γραμμαὶ τοῦ ἀλλεοῦ στρατοῦ ἦσαν τοσοῦτον ἰσχυραί, ὥστε ἀντέσχον κατὰ πάσας τὰς ἐπιθέσεις τῶν Αὐστριακῶν, τεινούσης εἰς τὸ νὰ διαρρήξωσιν αὐτάς, ἐπὶ τέλους τὴν κώμης τοῦ Σολφερίνου ὥριστο τὸ τέλος τῆς μάχης.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Αἱ ἐν τῇ Οὐγγρικῇ βουλῇ συζητήσεις περὶ τῆς εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ αὐτοκράτορος ἀπαντήσεως δὲν ἐπερατώθησαν εἰσέτι. Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ἐδημοσιεύσαμεν περίληψιν διαφόρων ἀγορεύσεων, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Πρὸς πλείονα δὲ κατάληψιν τοῦ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπικρατοῦντος πνεύματος ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Αὐστρίαν λυσιτελὲς ἴσως ἤθελεν εἶσθαι νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἕτερον λόγον, ὅστις ἐξεφωνήθη τῇ 23 λήγοντος ἐν τῇ Οὐγγρικῇ διαίτῃ ὑπὸ τοῦ κόμητος Ἰουλίου Ἀνδράσση, καὶ ὅστις πραγματεύεται λίαν σπουδαῖα πράγματα.

«Ἀπηντήσαμεν, εἶπεν ὁ κόμης, τὴν ἀπόδοσιν τῶν νομίμων ἡμῶν δικαίων, στοχαζόμενοι καὶ ἐλπίζοντες, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις ἡμῶν ἤθελον εἰσακουσθῆ. Ἀλλ' ἠπατήθημεν· διότι ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ τῆς 1 Μαΐου ἐκήρυξεν, ὅτι ὁ νόμος τῆς 20 Φεβρουαρίου θ' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς μελλούσης αὐτοῦ κυβερνήσεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ σύμβουλοι τοῦ αὐτοκράτορος, οἱ συντάξαντες τὸν λόγον ὑπουργοί, ἐξηπάτησαν τὴν Α. Μ. καὶ τὸν κόσμον σύμπαντα, ἀποφαθέντες, ὅτι ἡ Οὐγγαρία καὶ Κροατία θέλουσι στείλει ἀντιπροσώπους εἰς τὸ αὐστριακὸν κοινοβούλιον. Ἰδοὺ ἡ τῶν Κροατῶν δίαιτα ἐκήρυξεν ἤδη, ὅτι δὲν θέλει πέμψει ἀντιπροσώπους, καὶ ἡ Οὐγγρικὴ δίαιτα μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα αὐτῆς. Αἱ τὴν αὐτοκρατορίαν οἰκοῦσαι ἐθνότητες ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσι τὴν συγκέντρωσιν ἢ τὴν ὁμοσπονδίαν. Ἡ συγκέντρωσις ὅμως καὶ ὁ ἀπολιτισμὸς ὀφείλουσιν ἀναγκαίως νὰ συμβαδίσωσιν. Ἀν ἡ ἀρχὴ τῆς δυϊκότητος παραδεχθῇ καὶ ἡ Αὐστρία ἀπολαύσῃ ἐλευθέρου συντάγματος, εὐκόλως δύναται νὰ κατορθωθῇ ἡ ἑνότης μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας. Ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ λόγῳ λέγεται, ὅτι πάντες οἱ ἐν Αὐστρίᾳ λαοὶ εὔχονται ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ δεσμοῦ τῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας ἑνότητος. Ἀλλ' ἡ Οὐγγαρία εὐχεται ἐνωσιν μετὰ τῆς Αὐστρίας μόνον τοιαύτην, οἵα δύναται νὰ ἦναι διαρκής. Πᾶς ὁ τὰ πράγματα τῆς Αὐστρίας γνιώσκων ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἑνότητος ἐν τῇ στενοτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰμὴ διὰ πολυαρίθμου στρατοῦ, ὅπερ ἀναποφεύκτως θέλει συνεπαγάγει τὴν χρεωκοπίαν. Τὸ Οὐγγρικὸν ἔθνος ἀποκηρύττει τὸν θεμελιώδη νόμον τῆς 26 Φεβρουαρίου. Εἶναι ἀρά γε διὰ τοῦτο ἀξιοκατάκριτον; Δύναται ἀρά γε οἱ αὐστριακοὶ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ παρόντος μονάρχου, ὅστις διέφθειρε τὰς μετὰ τῆς Οὐγγαρίας συνομολογηθείσας ὑπὸ τῶν προγόνων αὐτοῦ συνθήκας, θέλει τηρήσει τὸ νέον αὐτῶν σύνταγμα; Οὐδὲν ἐδιδάχθησαν ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ συντάγματος τῆς 4 μαρτίου 1849; Ἡ θέσις τῆς Αὐστρίας ὡς μεγάλης δυνάμεως ἀσφαλίζεται κάλλιον διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ δυαδισμοῦ ἢ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑνότητος. Ἐν Βιλλάγῳ ἀπώλεσαν τὴν ἑαυτῶν ἀνεξαρτησίαν ἤτε Οὐγγαρία καὶ Αὐστρία. Συνεχῶς ἰσχυρίζονταί τινες, ὅτι τὰ συμβάντα τοῦ 1849 ἐπῆλθον ἐκ τῶν νόμων τοῦ 1848, ἀλλ' οὐδεὶς Οὐγγρος ταῦτα φρονεῖ. Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν δώσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἔγκρισιν Φερδινάνδος ὁ Ε', εἰς τὸν σχηματισμὸν οὐγγρικοῦ ὑπουργείου, ὁ Σρόμπος Ἑλλαχὴχ διωρίσθη τοπάρχης τῆς Κροατίας, καὶ ἕνα μῆνα, πρὶν ἢ ἐν Δεβρεζίνῃ δίαιτα καταρτήσῃ τὰ πασίγνωστα αὐτῆς ψηφίσματα, ἡ Οὐγγαρία εἶχεν ἀποστερηθῆ τῆς νομίμου αὐτῆς ἀνεξαρτησίας διὰ τοῦ τὴν 4 μαρτίου δημοσιευθέντος αὐστριακοῦ συντάγματος. Ἡ ἐπανάστασις δὲν ἤρξατο ἐν Οὐγγαρίᾳ, διότι οἱ νόμοι τοῦ 1848 ἐκυρώθησαν, ἀλλὰ διότι δὲν ἐτηρήθησαν. Τὰ συμβάντα τοῦ 1849 φυσικῶς ἐπηκολούθησαν τὰ τοῦ 1848 ὡς ἡ ἄμυνα τὴν ἐπίθεσιν. Τὸ σύστημα τῆς συγκεντρώσεως ἀνεβίβασε τὸ ἐθνικὸν χρέος τῆς Αὐστρίας εἰς πλείονα τῶν 3,000,000 φλωρινίων, καὶ τοσοῦτον ἐξησθένισεν αὐτὴν, ὥστε ἡμιεπίσημός τις ἡαλλὸς φυλλαδογράφος δύναται νὰ κάμῃ αὐτὴν νὰ τρέμῃ. (Σφοδραὶ χειροκροτήσεις).

»Οἱ Οὐγγροι θέλουσιν ἐπιμείνει εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσι τοὺς νόμους τοῦ 1848· ἡ δὲ ἐν Βιέννῃ κυβέρνησις δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ πέμψῃ ἡμᾶς εἰς τὰς ἐπαρίας μας, ὅπου θέλομεν εἴπει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς ἡμῶν, ὅτι ὑποστηρίξαμεν ὡς εἰς ἄνθρωπος τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡμετέρας πατρίδος.»

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ βουλῇ, ἐν δὲ τῇ γερουσίᾳ τῆς Οὐγγαρίας ἡ συζήτησις τοῦ θέματος τούτου δὲν θέλει ἀρχίσει, πρὶν δοθῇ πέρας ἐν τῇ βουλῇ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Δεάκου. Ἡ γερουσία θέλει, ὡς εἰκάζουσι, παραδεχθῇ τὸ παρὰ τοῦ Δεάκου προταθὲν προσφώνημα. Ὅταν τὸ ἔγγραφον τοῦτο φθάσῃ εἰς Βιέννην, τότε θ' ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος ἐντ, ᾧ ὑπουργείῳ μεταξὺ τῶν γερμανῶν, οἵτινες μάχονται ὑπὲρ τῆς συγκεντρώσεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς ἀγωνιζομένων κόμητος Ζέχεν καὶ βαρώνου Βαίη. Ἀν οὗτοι ἀποτύχωσιν, ὡς εἶναι πιθανὸν, θ' ἀποσυρθῶσι τοῦ ὑπουργείου, καὶ τότε οἱ νικηταὶ θὰ προβῶσιν εἰς ἐνεργητικὰ μέτρα κατὰ τῆς Οὐγγαρίας. Θὰ διαλύσωσι τὴν δίαιταν καὶ θὰ ζητήσωσι νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιπροσώπους διὰ τὸ αὐστριακὸν κοινοβούλιον. Ἀλλὰ τὸ Οὐγγρικὸν ἔθνος θέλει ἀποπαιθῆ νὰ πέμψῃ τοιούτους καθ' ὅλα τὰ δεδομένα. Τότε τί γενήσεται; Ἀς ἀφήσωμεν εἰς τὸν χρόνον νὰ μᾶς δείξῃ, ὁποίαν τροπὴν θέλουσι λάβει τὰ πράγματα.

Αἱ Οὐγγρικαὶ ἐφημερίδες καταβοῶσι κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἔχουσιν ὑπὸ τὰς διαταγάς αὐτῶν τὸν πρὸς ἐπήρεασμὸν τῶν φόρων ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν διεσπαρμένον στρατόν. Πράττουσι καὶ οὗτοι ὅ,τι οἱ μεταβατικοὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἔτι πλεῖον ἐν Τουρκίᾳ.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ αὐτοκράτωρ ἐκήρυξε πρὸς τινα πρεσβείαν, ἣν εἶχε πέμψει εἰς Βιέννην ἡ τῶν Κροατῶν δίαιτα, ὅτι θέλουσι διατηρηθῆ οἱ στρατιωτικοὶ θεσμοὶ ἐν τοῖς μεθορίοις «ὡς ἀναγκαῖοι εἰς τὸ εὖ εἶναι τοῦ κράτους·» ἀλλ' ἡ Κροατοσλαβονικὴ δίαιτα ρητῶς διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ διώρισεν ἐπιτροπὴν νὰ συντάξῃ νομοσχέδιον «περὶ τῆς μελλούσης ἀντιπροσωπεύσεως τῶν στρατιωτικῶν μεθορίων καὶ τῆς καταργήσεως τῶν στρατιωτικῶν θεσμῶν.» Ἀφοῦ δὲ ψηφισθῇ παρὰ τῆς διαίτης, θέλει σταλῆ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅπως ἐπικυρώσῃ αὐτό.

Ἡ Φιούμη τετάρτην ἤδη φορὰν ἠρνήθη νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὴν δίαιταν τῆς Κροατίας, προτιμῶσα τὴν τῆς Οὐγγαρίας. Οἱ δὲ ἐν Βενετίᾳ ἐκλεχθέντες διὰ τὴν αὐστριακὴν βουλὴν ἀντιπρόσωποι ἀρνοῦνται νὰ μεταβῶσιν εἰς Βιέννην.

Ὁ Κ. Πολίθης, ὅστις ἐχρημάτισέ ποτε γραμματεὺς τοῦ πρώην ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Δανιὴλ, συμβουλεύει τοὺς Σέρβους τῆς Βοϊβοδίνας ν' ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ αὐστριακοῦ κοινοβουλίου καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς φιλικὴν συνενόησιν μετὰ τῶν Οὐγγρων, «αἵτινες δύναιντ' ἂν προσφέρωσι πλείονα ἐχέγγυα διὰ τὴν σερβικὴν ἐθνικότητα ἢ γραφειοκρατίαν τῆς Αὐστρίας.»

Παράδοξον εἰς ἕκαστον θὰ φανῇ καὶ μάθῃ, ὅτι εἰς ὅλους τοὺς αὐστριακοὺς στρατιώτας, εὑρισκομένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων καθηκόντων, ἐδόθη τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι χρῆσιν τῶν ὅπλων, ἂν ὑβρισθῶσιν, «ἢ τις διατασσόμενος παρ' αὐτὸν νὰ μείνῃ ἥσυχος ἀποπειραθῇ νὰ διαφύγῃ.» Ἡ ὑπουργικὴ αὕτη διαταγὴ δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἀνάκλησις τοῦ 175 παραγράφου τοῦ ποινικοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος, καὶ πολὺ ὁμοιάζει τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Κ. Βότζαρη.

Ἡ αὐτοκράτειρα φαίνεται περικαλλεστέρα μετὰ τὴν ἐκ Μαδέρας ἐπάνοδον, καὶ ἂν τὰ πράγματα δὲν λάβωσιν ἀπευκταίαν διὰ τὸν Ἀψβουργικὸν οἶκον τροπὴν, ΑΑ. ΜΜ. μέλλουσιν ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει στεφθῆ ἐν Πράγῃ τὸν ἐρχόμενον αὔγουστον.

ΣΕΡΒΙΑ.

(ΙΔΙΑΙΤ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.)

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, τῇ 10/22 *Μαΐου* 1861.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις, ἃς ἔλαβεν ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Πύλη ἔστερξε σχεδὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ Χατισερὶφ τοῦ 1833 ἔτους, ὅπερ ἐξαιρεῖ τοὺς Βελιγραδινοὺς Τούρκους, ἀλλ' ὁ Ταρασζάνος, ὁ ἐπιστηριζόμενος παρ' ἁπάντων σχεδὸν τῶν Πρέσβεων, ζητεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ ἐκεῖνο τοῦ 1830 καὶ ν' ἀναχωρήσωσιν ἅπαντες οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Σερβίαν ἢ εἰς Τουρκίαν, ἢ ἐντὸς τῶν ἐν Σερβίᾳ φρουρίων, ἢ νὰ τεθῶσιν ὅλοι ὑπὸ τὴν Σερβικὴν δικαιοδοσίαν· ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἔχωσι τὰ πράγματα, θὰ δοθῇ ἐντὸς ὀλίγου ἓν πέρας, διότι καὶ ὁ Ταρασζάνος ἔγραψε συμβουλεύων τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἀλλάξῃ ὡς πρὸς τὴν Πύλην τὴν διαγωγήν της, ὥστε νὰ διευκολύνῃ τὰς διαπραγματεύσεις του, καὶ ἕνεκα τούτου τὰ πάντα φαίνονται ἡσυχάζοντα κατὰ τὸ παρὸν, πλὴν τοῦτο θὰ διαρκέσῃ, ὡς φαίνεται, μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ Ταρασζάνου.

Καθ' ἃς ἔλαβεν εἰδήσεις ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τὰ μεθόρια, ἡ Πύλη ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὅπως μεταναστεύσουν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ μέχρι τοῦδε κατεγράφησαν 13000 οἰκογένειαι, καὶ ὅσον λυπούμεθα τοὺς ἀδελφούς μας Βουλγάρους, ἀφοῦ ἀκούωμεν τὰ ὅσα ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν ὑποφέρουσιν οἱ καρτερεῖς καὶ γενναῖοι Πολωνοὶ, ἄλλο τόσον κατακρίνομεν τὴν δοῦσαν τὴν ἄδειαν Πύλην· καὶ δὲν ἐμποδίζει τοὺς Ῥώσσους ἀποστόλους τοῦ νὰ ἐνεργῶσι σχεδὸν ἀναφανδὸν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, οἱ δὲ δυστυχεῖς Βούλγαροι θὰ γίνωσι θύματα τοῦ τε ῥωσσισμοῦ καὶ τοῦ παπισμοῦ, ὅπερ οὐκ ὀλίγον ἐπασχολεῖ καὶ τὸν ἡμέτερόν μας.

Σήμερον περιμένεται ἐνταῦθα ὁ Ὁμὲρ-πασσᾶς, πλὴν ἀγνοεῖται εἰσέτι ἂν θὰ διαμείνῃ διά τινας ἡμέρας ἢ θ' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως δι' Ἐρζεγοβίνην. Προετοιμασίαι δὲ διὰ τὴν ὑποδοχὴν γίνονται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ ἐκ μέρους τῶν Τούρκων.

Εἰδήσεις ληφθεῖσαι παρὰ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως λέγουσιν, ὅτι ἡ Πύλη ἠδυνήθη τέλος πάντων νὰ ἐξορίσῃ τὸν αὐτοχειροτόνητον Πατριάρχην πάσης Βουλγαρίας Ἰλαρίωνα μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ Αὐξεντίου, τὸν μὲν εἰς Κουτάϊαν, τὸν δὲ εἰς Μπόλον τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἔκλεισε καὶ τὴν ἐν Φαναρίῳ Βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν, καὶ οὕτω ἔλαβε πέρας τὸ πολυθρύλλητον Βουλγαρικὸν ζήτημα.

ΚΙΝΑ.

Ὁ Μηνύτωρ τοῦ Στρατοῦ δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐκ Σαγγαὴς ἔχουσαν ἡμερομηνίαν τῆς 23ης Μαρτίου, περιέχουσαν τὰς ἑξῆς εἰδήσεις.

«Τὸ αὐτοκρατορικὸν τῆς Κίνας ἡμερολόγιον διὰ τὸ ἔτος 1861 ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸ σύνηθες ἐν Πεκίνῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήγοντος μηνός. Σύγκειται δ' ἐκ 12 μεγάλων τόμων, καὶ σὺν τοῖς ἐπισήμοις ἐγγράφοις τῆς Σινικῆς Κυβερνήσεως, περιέχει σύνοψιν τῶν συμβεβηκότων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Πρώτην ἤδη φορὰν οἱ ξένοι μνημονεύονται ἐν αὐτῷ μετὰ σεβασμοῦ, καὶ δημοσιεύονται αἱ μετ' αὐτῶν συνομολογηθεῖσαι συνθῆκαι. Τὰ στρατιωτικὰ γεγονότα δὲν ἀποσιωπῶνται, ἀλλ' ἐκτίθενται λίαν παραδόξως. Ἀναφέρεται διηνεκῶς ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνῷ οἱ πρέσβεις τῶν ξένων Δυνάμεων ἤρχοντο εἰς Πεκίνον, συνοδευόμενοι ὑπὸ πολυαρίθμου τιμητικῆς φρουρᾶς, διενέξεις τινὲς ἠγέρθησαν μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς ταύτης, καὶ τῶν τοῦ Σινικοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι ἅπασαι αἱ δυσχέρειαι αὗται ἐξωμαλύνθησαν διὰ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν ἀρχηγῶν τῆς κυβερνήσεως. Ὁ Αὐτοκράτωρ εὑρίσκεται ἔτι ἐν Τσιγγ-Τε-Χεοῦ, πόλει κοινῶς γνωστῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ζεχόλη», καὶ ἀπεχούσῃ τοῦ Πεκίνου 150 χιλιόμετρα (ἕκαστον χιλιόμετρον =5/8 τοῦ μιλίου). Κατοικεῖ δ' ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ αὐτοῦ θερινῷ ἀνακτόρῳ, τῷ οἰκοδομηθέντι ἐν ἔτει 1702, ἐν μέσῳ ἐκτεταμένου δάσους, ἔνθα μετὰ τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ διέρχεται τὸ θέρος ἐνασχολούμενος ἰδίως περὶ τὴν θήραν. Τὸ δὲ ἀνάκτορον τῆς Ζεχόλης ἐστὶ πολὺ ὡραιότερον τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καταστραφέντος ὑπὸ τῶν Ἀγγλο-Γάλλων. Οἱ κήποι αὐτοῦ ἔχουσι περιφέρειαν 15 χιλιομέτρων, καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ὁ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τοῦ Που-Θο-Τσουγγ-Χιγγγ-Μιάου, οἰκοδομηθεὶς ἐν ἔτει 1770, καὶ περιέχων 500 χαλκᾶ ἀγάλματα, παριστῶντα τὸν Ἀάμαν ἀποθαυόντα ἐν δόξῃ ἀγίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Πεκίνον τῇ 6ῃ Ἀπριλίου, καὶ ἡ εἴσοδος αὐτοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην θὰ γείνῃ ἐν μεγάλῃ πομπῇ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ Πρίγκηψ Κούγγ, θὰ ἀπέλθῃ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μέχρις Ἀχιάγγης, μεγάλης κώμης, ἀπεχούσης 25 χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ Πεκίνου. Ἡ Σαγγαὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔτι κατάστασιν. Οἱ ἐπαναστάται ἐξακολουθοῦσι τὴν πρὸς Δυσμὰς φρικτὴν αὐτῶν πορείαν, λεηλατοῦντες καὶ καταστρέφοντες τὴν χώραν, ἣν διέρχονται. Ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ Κιαγγ-Σοῦ κατέστρεψαν μοναστήριόν τι τῶν Βοῦεσσέσων, καὶ ὑπέβαλον τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας εἰς τὰς φρικτοτέρας βασάνους. Ἐπικρατεῖ ὅμως ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ ἐπαναστάται οὗτοι δὲν δύναντ' νὰ βαδίσωσι κατὰ τῆς πρωτευούσης, καθόσον τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα κατέχουσιν ὀχυρὰς θέσεις, καὶ ἔχουσι πολυάριθμον πυροβολικόν, καθ' οὗ οἱ ἐπαναστάται δὲν θὰ τολμήσωσι νὰ ἀποπειραθῶσιν ἑβδομάδα. Αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Γαλλικῆς ἐν Σαγγαὴ μητροπόλεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τοῦ παραχωρηθέντος τῇ Γαλλίᾳ ὑπὸ τῆς Σινικῆς κυβερνήσεως, προβαίνουσι μετὰ μεγίστης δραστηριότητος, καὶ ἐλπίζεται, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος δύναται νὰ ἐγκαινισθῇ κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, ὅτε μεγίστη τελεσθήσεται ἐν αὐτῷ θρησκευτικὴ τελετή.»

ΔΙΑΒΟΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΕΝ ΤΩ ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΩ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.— Τὴν 11ην ὥραν μ. μ. τῆς παρελθούσης τετάρτης τρομερὸν συμβὰν κλοιοῦσθαι ἐν τῇ ΒΑ. σιδηροδρομικῇ γραμμῇ τῆς Λήδης καὶ Θίρκης μεταξὺ τῶν σταθμῶν Πιννόλης καὶ Ἀβροχέτης. Διότι πρὸ τῆς ὥρας ἐκείνης χαιρέκακοι ἄνθρωποι ἔβαλον ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἐκείνης δύο τροχοὺς, καὶ ὡς ἀμαξοπομπεῖον συμπλεκόμενον ἐξ 24 ἁμαξῶν, φερουσῶν διάφορα ἐμπορεύματα, κατὰ τὴν 11ην ὥραν ἔτρεχε ταχύτατα, ἐπτύσθησαν ἐπὶ τῶν ἐν μέσῳ τιθεμένων τροχῶν καὶ ἡ μηχανὴ ἐκελλάσθη τῆς γραμμῆς, διερρήγη εἰς τεμάχια καὶ αἱ ἁμαξαι, εἰ καὶ δὲν κατεστράφησαν ἐντελῶς, διεκορρεσθίσθησαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ τῶν κακῶν. Ὁ μηχανηλάτης ἐφονεύθη καὶ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ βαρέως ὑπέστη πληγάς. Ἀμέσως ἡ ἀνακρατικὴ ἀρχὴ δραστηρίως ἐπεδήδη τὴν ἀνακρίσεων καὶ ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου τούτου, ἥτις μεγάλην ὑπέστη ἐντεῦθεν ζημίαν, προσφέρει ἀμοιβὴν 100 λιρῶν εἰς ἑκάστου, ὅστις θὰ φανερώσῃ τὸν διαβολικὸν ἄνθρωπον ἢ ἀνθρώπους, τοὺς θέσαντας τοὺς τροχοὺς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ.

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΤΡΚΑΙΑ ΔΙΑΡΚΕΣΑΣΑ 24 ΩΡΑΣ.— Εἰς τοὺς ἀτμοκινήτους ἀρυξομόλους τῶν Κ.Κ. Γιάρσλη, κειμένου ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ τοῦ Λονδίνου, ἐξεράγη πυρὸς, ἔρβορον βαθέως, τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν, διαρκέσαν σχεδὸν μέχρι τοῦ ὄρθρου τῆς δευτέρας, ἤτοι 24 ὅλας ὥρας. Οἱ ἀτμοκινητικοὶ κλιντῆρες, ἰδόντες πρῶτοι τὸν ἀποθρώσκοντα καπνὸν, ἔσπευσαν εἰδοποιήσαντες, ὅπου ἔδει, τὴν ἔκρηξιν τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐγκάρσιος δὲ ἀγκίχηκαν αἱ τῆς συνοικίας καὶ διάφοραι ἄλλαι χειρακίνητοι πυροσβεστικαὶ ἀντλίαι πρὸς δὲ καὶ αἱ μεγάλαι ἀτμοκίνητοι ἀντλίαι τῆς ἕρρῆς τοῦ Σχάνδου καὶ Μάσωνος ἔβαλον μέρος εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς καὶ αἱ δύο πλωτοὶ ἀτμοκίνητοι, αἵτινες ἐστάθμευσαν εἰς τὴν γέφυραν Ἑβλόκ καὶ Σαουθγόρκου (ἐν τῷ Ταμέσει.) Οἱ πρῶτοι ἀφιχθέντες πυροσβέσται ἔνεκα τοῦ πολλοῦ ἀποθρώσκοντος καπνοῦ ἐκ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου πατώματος ἐδὲν ἠδύναντο παντελῶς μήτε τὸ ὑψηρεῖς οἰκοδόμημα, ὅπερ εἶχε δύκα πατώματα, μήτε τὸν ὁρόμον. Εἶτα δὲ ἠδυνήθησαν νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν τὰς ἀντλίας καὶ ἄρθονον ποσότητα ὕδατος ἐχορήγησαν ἡ Ἑταιρία τοῦ Α. Λονδίνου πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς. Πλὴν ἀπέβη ἀδύνατον. Εἰς τὰ κάτω πατώματα ἦτο μεγάλη ποσότης ὀρύζης καὶ εἰς τὰ ἄνω πολλὰ ἄλλα πράγματα μεγάλης ἀξίας. Τὸ πῦρ διεδίδετο ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πατώματος εἰς τὸ ἄλλο ἐν ῥοπῇ ὀρθαλμοῦ, μικροῦ εἰ ἠδύνατο ἔρμαιον τὴν ὀροφὴν, ἥτις κατέπεσε τελευταῖον ἐντὸς πολὺ τὰ πατώματα, τὰ πεσόντα τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο. Χιλιάδες γαλονίων ὕδατος ἐρίπτοντο ἐντὸς τῶν μόλων δ' ὅλων τῶν ἀντλιῶν, ἀλλὰ τὸ πῦρ ἦν τόσον ὁρμητικὸν, ὥστε δὲν ἐφέσβη, εἰμὴ ἀφοῦ κατεβράχθησε πᾶν τὸ περιεχόμενον ἐν τοῖς μύλοις· καὶ τοῦτο διήρκεσεν 24 ὥρας. Τόσα ἤνειραν οἱ τοιχοι μόνοι, οἵτινες εἶεν ἐτοιμβρόφοι καὶ ἐλλήφθησαν προφυλακτικὰ μέτρα, ἵνα μὴ προξενήσωσι βλάβην πίπτοντες. Ἡ ἐντεῦθεν δὲ προελθοῦσα βλάβη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὑπολογίζεται εἰς πολλὰς χιλιάδας λιρῶν.

ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ὁ Κήρυξ τῆς Νέας Τόρκης ἀναφέρει, ὅτι αἱ κινήσεις τῶν ὁμοσπονδικῶν στρατευμάτων δεικνύουσιν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Σκῶτος προτίθεται νὰ εἰσβάλῃ διὰ τῶν προφυλακῶν αὐτοῦ εἰς Μαρυλάνδην καὶ Βιργινίαν, μέχρις οὗ ἡ περὶ τὴν πρωτεύουσαν χώρα ἐξασφαλισθῇ καλῶς. Διέθεσε δὲ τὰς προφυλακὰς ταύτας εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύνωνται αὗται νὰ ἐνισχύωσιν ἀλλήλας ἐν ἀνάγκῃ, καὶ ἡ πρόοδος αὐτῶν θὰ ἐξακολουθῇ ἐφόσον οἱ ἐπαναστάται οὐδεμίαν ἀντιτάττωσιν ἀντίστασιν.

Εἰδήσεις ἐλήφθησαν ἐν Οὐασιγκτῶνι, ὅτι οἱ τὸ Ἅρπερον Φέρρυον κατέχοντες ἐπαναστάται ἐνησχολοῦντο πρὸς ἀνέγερσιν τῆς μηχανῆς, τῆς χρησιμευούσης πρὸς κατασκευὴν ὅπλων, μετακομιστέων εἰς Ῥιχμόνδην. Ἀλλὰ ἡ κυβέρνησις προὐτίθετο νὰ προλάβῃ τοῦτο, καὶ ἐπίδειξις τῶν στρατευμάτων αὐτῆς κατὰ τοῦ Ἀρπέρου Φερρύου προσεδοκᾶτο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Διὸ πολλὰ στρατεύματα τῶν Βιργινίων συνεκεντροῦντο ἐνταῦθα.

*Ἐξ Οὐασιγκτῶνος μανθάνομεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰδοποίησε τοὺς Διοικητὰς τῶν Πολιτειῶν, οἵτινες παρέσχον τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὴν πρώτην προκήρυξιν τοῦ Προέδρου, ὅτι οἱ μήπω καταταχθέντες τῶν στρατιωτῶν θὰ ἐπραττον κάλλιον ἐὰν κατετάττοντο ἐπὶ τριετίαν. Τὸ 1ον ἑπόμενος σύνταγμα τῶν ἐθελοντῶν τῆς Μασαχουσέτης κατετάχθη ἐπὶ πλήρη τριετίαν, ὡς μὴ γενόμενον δεκτὸν ἐπὶ τρίμηνον μόνον ὑπηρεσίαν. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἀνδερσὼν, τῇ συναινέσει τοῦ Προέδρου, ἀνεδέχθη τὴν ἀρχηγίαν τῶν μυρίων ἐθελοντῶν τῆς Κεντουκκύας. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἠγόρασε τὸ ἀτμόπλοιον «ὁ Ἀτλαντικὸς,» ὅπως μεταχειρισθῇ αὐτὸ ὡς φορτηγόν. Στρατεύματα δ' ἐκινοῦντο εἰς Βαλτιμόρην ἐξ Οὐασιγκτῶνος, Ἀρρισβούργου, Φιλαδελφίας καὶ Ἀνναπόλεως, καὶ ὁ δήμαρχος τῆς Οὐασιγκτῶνος διέταξεν ἅπαντα τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ πνευματοπωλεῖα νὰ κλείωσι περὶ τὴν 9 1/2 ὥραν τῆς ἑσπέρας, διότι πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν παρέλυσαν χρώμενοι μεθυστικοῖς ποτοῖς. Ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα διευκολύνῃ τοὺς ταξειδιώτας, διέταξε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ στρατιωτικὴ ὁδὸς με

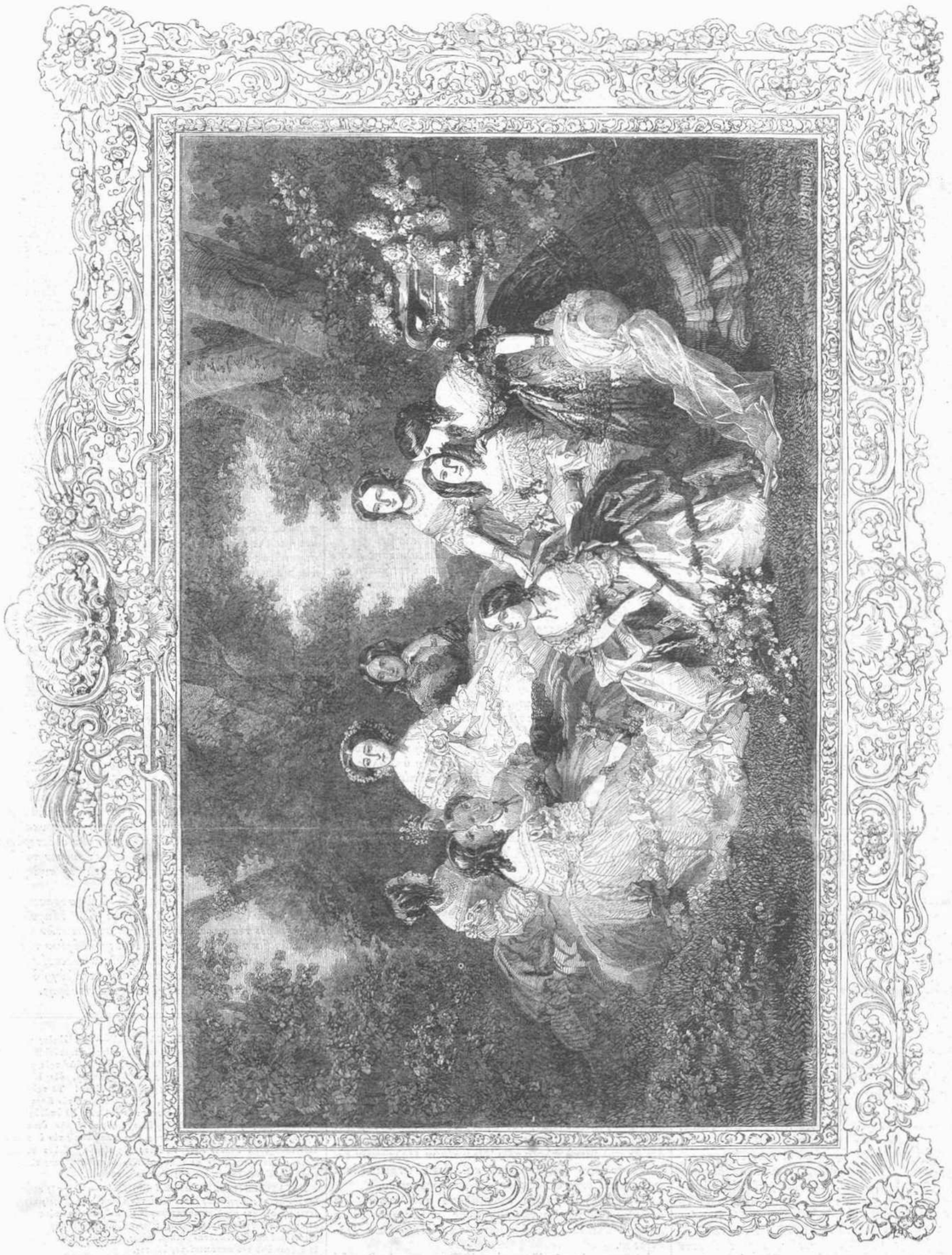

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

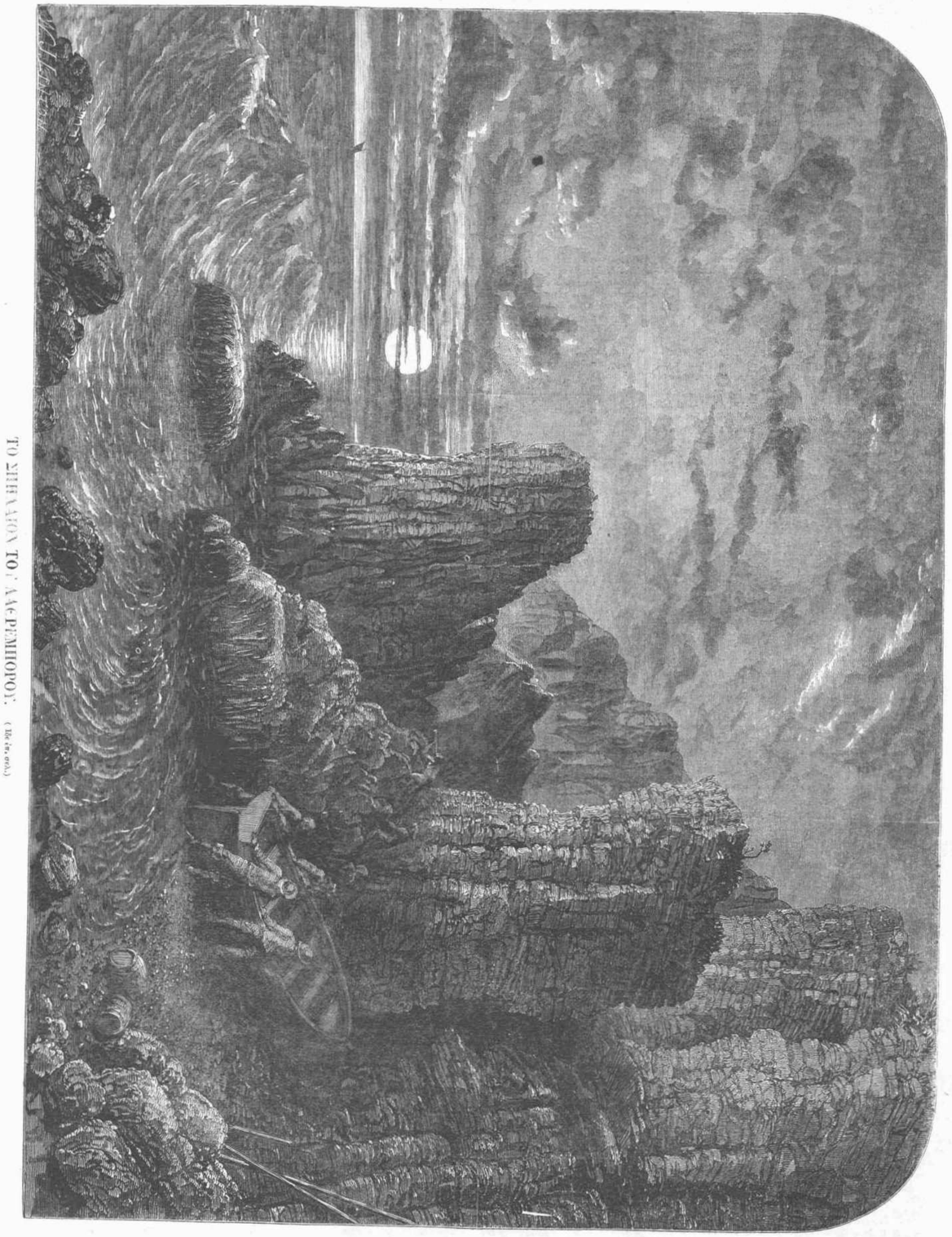

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΑΛΕΡΕΜΙΟΡΟΥ. (Βλ. σελ.)

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΥ.

Ἀφ' ὅτου ἤρξατο τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξέλιπε καὶ τὸ λαθρεμπόριον, ἐνῷ πρότερον πολλαχοῦ ἀνεκαλύπτοντο σπήλαια, ἐν οἷς ὁ λαθρέμπορος ἔκρυπτε τὰς πραγματείας, δι' ἃς δὲν ἤθελε νὰ πληρώσῃ δασμὸν εἰς τὰ τελωνεῖα. Ἐν τῶν σπηλαίων τούτων παρίστησιν ἡ παρακειμένη εἰκών, ἐξεργασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Φραγκίσκου Δαμβύου. Ἡ ὑπ' αὐτῆς παριστα-μένη σκηνὴ ἐστιν ὡραία, καὶ ἠτοποθεσία λίαν θελκτική. Οἱ ἀπότομοι καὶ ὑψηλοὶ βράχοι, ἡ ἠχήεσσα θάλασσα, ἥτις φαίνεται ἀσπαζομένη τὸν δύοντα ἥλιον, καὶ τὸ ἄγουν καὶ πετρῶδες τῶν παροκειμένων ἀκτῶν, ταῦτα πάντα διεγείρουσιν εἰρηνικὰς καὶ ἀθώας σκέψεις· ἀλλ' οὐαὶ τῇ διαφθορᾷ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ διεσκορπισμένα βαρέλια, καὶ ἡ λέμβος ἥτις ἀνειλκύσθη ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ὑπὸ τῶν τεσσάρων λαθρεμπόρων, ταῦτα δει κνύουσιν, ὅτι τὰ δικαιώματα τοῦ τελωνείου παρεβιάσθησαν καὶοἱ νόμοι κατεπατήθησαν ὑπὸ τῶν αἰσχρῶν κυρίων τοῦ μαγευτικοῦ τῶν θέων σπηλαίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.— Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν συνεπλήρωσε τὸ 42ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Ἐγεννήθη δὲ τὴν 24ην μαΐου τοῦ 1819, καὶ εἰς τὸ θρόνον ἀνέβη τῷ 1837.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ.—Ἡ Α.Μ. ἐβασίλευε τοῦ Βελγίου τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην, συνοδευμένος ὑπὸ μικρᾶς συνοδείας, ἀφίχθη εἰς Πορτσμούθην καὶ ἀμέσως μετέβη εἰς Ὀσβόρνην, ἵνα ἐπισκεφθῇ καὶ συγχαρῇ τὴν Βικτορίαν. Ὁ πρίγκηψ Σύζυγος καὶ ὁ πρίγκηψ Λουδοβίκος τῆς Ἕσσης εἶχον μεταβῇ εἰς τὸν ἐν Λονδίνοις σιδηρόδρομον σταθμόν, ἵνα ὑποδεχθῶσι αὐτόν. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας μετὰ μετριοφροσύνης τῆς παρελθούσης πέμπτης μετέβη εἰς Ὀσβόρνην, ἔνθα διαμένει ἡ μήτηρ αὐτοῦ βασίλισσα, ἵνα συγχαρῇ αὐτὴν διὰ τὰ γενεθλιά της καὶ ἴδῃ τὸν βασιλέα τοῦ Βελγίου, Λεοπόλδον τὸν ὁ, ὅστις ἐστὶν ὁ πρεσβύτερος βασιλεὺς τῆς Εὐρώπης κατὰ τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν βασιλείαν· διότι ἐγεννήθη τῷ 1790 καὶ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ ἀνέβη τῷ 1831.

ΘΝΗΤΟΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ λαξιάρχου τοῦ Λονδίνου ἀπέθανον ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ 1219 ἄνθρωποι, τῶν δὲ προπαρελθούσων 1240. Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἑβδομαδιαίας θνητότητος ἀπὸ τοῦ 1851—60, διωρθωμένος διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι 1,171. Ἄρα ἡ θνητότης τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἦν μικροτέρα τοῦ μέσου ὅρου τῆς τελευταίας δυκαετίας κατὰ 48. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννηθέντων τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὑπερέβη τὸν τῶν θανόντων κατὰ 716. Διότι ἐγεννήθησαν 1,013 ἄρρενα καὶ 992 θήλεα, ἤτοι 1,935 τέκνα. Ὁ μέσος ὅρος τῶν ἑβδομαδιαίων γεννήσεων ἀπὸ τοῦ 1851—60, εἶναι, 1,622.

ΑΜΑΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΕΓΤΑΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ.— Τὸ χωρίον Ὀσεβάνον, κείμενον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐλγίνης ἐν Σκωτίᾳ, κατοικεῖται ὑπὸ 800 περίπου κατοίκων, ἀξίοις, ἤλιες ὄντες τὸ ἐπάγγελμα, ἀν λαμβάνουσιν οὐδεμίαν ἐφημερίδα ἀπολύτως!

ΣΤΕΦΑΝΩΜΑ ΚΟΦΩΝ ΚΑΙ ΑΛΑΛΩΝ.— Τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τοῦ Μεγάλου Πάσχα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγ. Μαρίας ἐν Λονδίνῳ ἐστεφανώθη κωφὸς καὶ ἄλαλος μετὰ κωφῆς καὶ ἀλάλης. Ἀμφότεροι δὲ, ὅτε ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ εἶχον ἐπιπεσεῖν εἰς τὸ κατάστημα τῶν κωφῶν καὶ ἀλάλων, τὸ διατρεῦμενον ὑπό τινος ἐπιστείας. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰσέλθον εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν κατάστημα καὶ τὴν αὐτὴν ἐξέλθον. Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως τοῦ καταστήματος.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ ΤΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΒΟΒ.— Ὁ κύων αὐτὸς ὁ τόσον χρήσιμος εἰς τὸ σῶμα τῶν πυροσβεστῶν τοῦ Λονδίνου κατεπλάκωθη, ἀς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, ὑπὸ ἀντλίας μεταφερομένης εἰς τὸν τόπον τῆς συμφορᾶς. Τὸ ζῶον αὐτὸ συνείθιζεν, ὁπότε ἐτάμανε τὸ σήμαντρον τοῦ κυνόβιου, νὰ τρεχαρώσιται ἐπὶ τῶν ἀντλιῶν, καὶ φθάνει εἰς τὸν τόπον τῆς συμφορᾶς ἐν ἀκριβείᾳ ἐπὶ τῶν κλιμάκων, καὶ νὰ εἰσέρχεται διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὰ κατειλημμένα οἰκήματα. Ὁ ὑπὸ ὁμοιοτρόπου ἀτυχήματος πολλῷ τακύτερον καὶ αὐτὸν τὸν πυροσβεστῶν. Ὅτε πρὸ τινος χρόνου ἐξέβρεχε ἡ εἰς τὴν ὁδὸν Οὐεστμίνστερ πυρκαϊά, ὁ Βὸβ ὁρμήσας εἰς τὸ κάμαραν ἀναφέρασα, καὶ ἐξελθὼν ἐφέρει εἰς τὸ στόμα μίαν γυναῖκα. Ἄλλοτε πάλιν ὅτε εἰς τὸ Λάμβεθ εἶχον εἰπεῖ εἰς τοὺς πυροσβέστας, ὅτι πάντες οἱ κατοικοῦντες ἔφυγον, ὁ κύων δὲν ἤθελησε ν' ἀπομακρυνθῇ μιᾶς εἰς τὰς πλάγιας θύρας, ἀλλ' ἔρβατο ὀλιγκτὶν ἐκφυρᾶς, καὶ οὕτως ἐφίλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν πυροσβεστῶν, οἵτινες ἀρκμόνοντες καὶ ἀνεξέλαστες τὴν θύραν, εὗρον εἰς τὸν διάδρομον παιδίον σχεδὸν ἀσφυκτιῶν. Τὸ παρεῦθν ἔτος ἐπαρουσίασεν τὸν Βὸβ εἰς τὴν προστάτιδα τῶν ζῴων βασιλικὴν ἑταιρεῖαν διὰ νὰ δείξωσι τὰς ἑξόχους αὐτοῦ ἀρετάς. Ἐγκάρξεις πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν ἀντλίαν καὶ τὴν ἀμφορὶν ἐπράξατο νὰ παρουσιάσωσι αὐτὸν καὶ πάλιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἑταιρείας, ἵνα δείξωσι πόσον πειθήνια εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσι τὰ ζῷα, ὁπότον μεταχειρίζωνται αὐτὰ ἡπίως. Ὁ Βὸβ ἐφέρει χάλκινον κλοιὸν, ἐφ' οὗ ἦσαν κεχαραγμένοι οἱ ἀκόλουθοι λόγοι «Μὲ μὴ ἐμπείζητε, ἀφίνετέ με νὰ τρέχω, εἶμαι ὁ Βὸβ, ὁ κύων τῶν πυροσβεστῶν τοῦ Λονδίνου.»

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΓΑΛΛΩΝ ΕΝ ΣΕΝΕΓΑΛΗ.— Τὸν παρελθόντα φεβρουάριον καὶ μάρτιον οἱ Γάλλοι ἔκαμαν τρεῖς ἐπιτυχεῖς ἐκστρατείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Σενεγάλης ἐν Ἀφρικῇ κατὰ τὰς ἐκείθεν ἀφιχθείσας εἰδήσεις μέχρι τῆς 16ης τοῦ παρελθόντος μηνός. Ἡ μὲν πρώτη ἐκστρατεία, συμπαιμένη ἐκ 1,260 ἀνδρῶν διεκεομένων ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Φιδέρβε, διεκπεσὼν, προεῖκε εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κοΐβρης καὶ μετὰ πολλὰς συμπλοκὰς μετὰ ἀκμάρων φυλῶν, ἰδίως τῶν Τεῖσων, ὁ κεφὴς αὐτὸς, ὅστις ἦν ἡ ἐξαιρέσιμος τῶν μιθρῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει, ἐπιτυχῶς πεκρίστατο. Ἐκ μὲν τῶν Γάλλων 20 ἐφονεύθησαν ἢ ἐπληγώθησαν, ἡ δὲ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων αὐτοχθόνων ἦν μέγας, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀρχηγός. Ἡ δὲ δευτέρα ἐκστρατεία εἰς τὴν ἄνω Κασσαμάγκαν ὑπὸ τὴν διεύκεικν τοῦ Κ. Πρέτου Λαπράδου συνέκειτο ἐξ 700 ἀνδρῶν. Πολλὰς συμπλοκὰν συμβασὰν, εἰς ἃς ἐφονεύθησαν 5 Γάλλοι καὶ 12 ἐπληγώθησαν, οἱ ἀρχηγοὶ πέντε φυλῶν κατὰ ζήτησιν τῶν ἐκλεικτῶν ἤρξαν ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν Γαλλικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῶν, νὰ πληρώσωσι ἐν μετρητοῖς ὅλον τὸν διαπραχθεῖσαν ληλαϊκὸν ἀπὸ τοῦ 1856 καὶ 5,000 φρ. διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου· πρὸς δὲ νὰ στείλωσι τέσσαρας ἀμόρους, οἵτινες νὰ ὦσι υἱοὶ τῶν ἀρχηγῶν, ὡς ἐγγύησιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης. Μετὰ τὴν τιμώρησιν τῶν φυλῶν τῆς ἄνω Κασαμάγκας ὁ αὐτὸς στρατὸς ἀπεκχαρήσεν εἰς τὰς χώρας τῶν βασιλέων Σίνης καὶ Σαλούμης, οἵτινες εἶχον παραδῇ τοῖς ὅρους τῆς συνθήκης τοῦ 1859. Ἀλλ' ἄνευ μάχης καὶ σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐπετεύχθη· διότι οἱ θρασύδειλοι οὗτοι βασιλεῖς παρεδέχθησαν ἄνευ ἀντιρρήσεως τοὺς προτεινόμενοι ὅρους, ἵνα ἀλλ. ἀναγωρήσωσι τὴς κατὰ τὸ 1859 συνομολογηθείσας συνθήκας, παραχωρήσωσι γαίας εἰς ἔμπορον φρουρίον καὶ δώσωσι 500 βόας. Ἀφ' ὅτου οἱ ἐχθροπραξίαι ἔπαυσαν, ἤρχισε πάλιν τὸ ἐμπόριον μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας. Τρία ταχυδρομεῖα μετὰ τελεγραφικῆς συγκοινωνίας συνεστήθησαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Καΐβρης καὶ αἱ πλοῦται ἀλκτοῦχοι πηγαὶ Γανιβάλης ἐξόθησαν εἰς τοὺς Γάλλους πρὸς ἀποξηράνσεις. Τὴ ἐμπόριον τοῦ κόμμεως ἐνεργεῖται ἀρκετρεῖωτατα καὶ ἡ ἐξαγωγὴ αὐτοῦ κατὰ τοὺς τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσηνομερίου μέχρι τῆς 31ης ἀπριλίου ἐ. ἔτους, παρεβλέλμενα πρὸς τὴν τῆς ἀντεστοιχούσης περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἶναι μεγαλειτέρα κατὰ 169,948 χιλιόγραμμα.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΝΕᾳ ΥΟΡΚῌ.— Ἐν τινι ἐφημερίδι τῆς Λιθερπούλης ἀνεγινώσκομεν περίεργον ἀνέκδοτον, ὅπερ ἐκρᾶτκε ἔτρε χώρον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἐν ἀντικείμενον ἐμείλας παρὰ τοῖς κατοίκοις τῆς πόλεως ἐκείνης. Ἔστι δὲ τοῦτο. Συνταγματάρχης τις ἐθελοντὴς, ὅστις διὰ τὰς συχνὰς ἐγκλεκματικὰς αὐτοῦ πράξεις πολλακὶς καθείρχθη, ἤνειξε γραμεῖον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ εἰδοποίησεν, ὅτι ζητεῖ ἀνθρώπους, ἵνα σχηματίσῃ ἓν τάγμα. Γνωρίζοντες δὲ τὰ προηγούμενα τοῦ εἰδοποιοῦντος οἱ λοιποὶ, ἐλθόντες καὶ ἐν γένει οἱ ἐγκληματίαι τῆς Νέας Ὑόρκης προσέδρεμον ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτοῦ καὶ οὕτως ἐσχημάτισεν ὁρμᾶον τάγμα ἐν μικρῷ διαστήματι, συγκείμενον ἀπὸ ἐκ ν κ' ἑκατ. Ἀπᾶθεν ἀκολούθως τὴς πόλεως καὶ ὅπου ἂν ἐστρατοπέδευον ἡ ἀτάρχοντα, ἐλεηλάτουν καὶ ἐλεμφαγκόγουν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι οὐδεὶς ἠθύνατο νὰ καταγραφῇ ὡς στρατιώτης ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτοῦ, ἂν μὴ πρότερον δὲν ἐχρεμάτισε κλέπτης καὶ ἀρκετὰν καιρὸν εἶν ἐμεινεν ἐν φυλακῇ ἐπὶ κλοπῇ· Ὅτε ἐγίνετο ἡ καταγραφὴ ἐν τῷ γραφείῳ του, ἡ ἀκόλουθος περίεργος ἐρωτοπάφρεις συνέθη μεταξὺ τοῦ ταγματάρχου καὶ ἑνὸς, ζητοῦντος νὰ κατακταχθῇ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς κλοπῆς.

Ἐκέτης Θέλω νὰ καταγραφῶ εἰς τὸν κατάλογόν σου.

Ταγματάρχης. Πόσων ἐτῶν εἶσαι;

Ἐκέτ. 20.

Ταγματ. Οὐχὶ περισσότερον;

Ἐκέτ. Οὐχί.

Ταγματ. Ἔχεις μητέρα;

Ἐκέτ. Οὐχί.

Ταγματ. Εἶσαι καθ' ὅλα ὑγιής;

Ἐκέτ. Μάλιστα.

Ταγματ. Ἐξῆσες εἰς τὴν νῆσον; (ἡ νῆσος εἶναι ὅπου στέλλονται οἱ ἐγκληματίαι.)

Ἐκέτ. Μάλιστα.

Ταγματ. Πόσον καιρόν;

Ἐκέτ. Τέσσαρας μῆνας,

Ταγματ. Δὲν κάμνεις δ' ἐμέ. Φύγε.

Κατακυρκατίας τις τότε εἶπεν εἰς τὸ οὖς τοῦ ταγματάρχου νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ἂν καὶ πρότερον ἔμεινεν ἐκεῖ διὰ ποινήν.

Ταγματ. Ἔλα ἐδῶ, μὴ φεύγῃς. Ἤσο καὶ πρότερον ἐκεῖ;

Ἐκέτ. Μάλιστα.

Ταγματ. Πόσον καιρόν;

Ἐκέτ. Τέσσαρα δύο ἔτη.

Ταγματ. Ὦ! Τότε λοιπὸν εἶσαι καλὸς δ' ἐμέ.

Τοιούτῳ τρόπῳ ὁ κλέπτης ἐγεινε στρατιώτης ἐλείνου.

ΤΡΑΓΙΚΩΤΑΤΗ ΣΚΗΝΗ ΕΝ ΒΡΩΣΕΙᾳ.— Πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς Κουρσδόρρον παρὰ τὴν Λιπτζίγκον, ἐν Πρωσσίᾳ, διεπράχθη τραγικώτατον κακούργημα εἰς μέαν ἀλλόκρον οἰκογένειαν νύκτωρ παρ' ἀνθρωπομάρρων καὶ ἀγριωτάτων θηρίων, εἰς κατασθεῖεν τῶν ὁποῖων ἔξεβλε τὴν ἀπεκρίθη, ὅπερ εἰσέτι ὧν ἀδυνῶν ν' ἀκκαλύψῃ οὐδὲν ἴχνος αὐτῶν εἰς τὸ παρακείμενον ὄασος, ἔνθα ὑποτίθεται, ὅτι ἔχουσι τὴν φωλεὰν των. Ἀστροποὶς τις, ὅμα καὶ μυλωθρὸς, ὀνομαζόμενος Βαυμγάρτος, μετὰ τῆς ἐκυτοῦ συζύγου, τριῶν τέκνων καὶ ἑνὸς ὑπηρέτου ἐρονεύθησαν καθ' ὅλοκον ὑπὸ ἀπανθρώπων λυστῶν ἀνηλεῶς, οἵτινες μετὰ τὴν θηριῶδ ταύτην πρᾶξιν ἔλεβον, ὅ,τι ἤθελησαν. Διὰ σιδηρᾶ δὲ χυνδρὸ ἐσχαλίσαν συνέτριψαν τὰ κρανία τῶν ἱερεμένων ἀνθρωπίνων πλαμμάτων, ἐνῷ ἐκοιμῶντο, τοῦ δὲ μυλωθροῦ καὶ ὁ λαιμὸς ἦν ἀνοιξέ-τα κεκαμμένος καὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ὕψερον ἐξ βαρυτὸς πίκνγ[illegible] Ὅλα δὲ τὰ σώματα αὐτῶν εὑρέθησαν ἐπὶ τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἐκοιμῶντο, ἐκτὸς τοῦ τῆς θυδεκαετοῦς κόρης, ὅπερ εὑρέθη κατακείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Δύο τῶν τέκνων ἐπέζησαν μέχρι τῆς πρωΐας, ἀλλ' εἶτα ἀπέθανον καὶ οὗτω οὐδὲν τὸν ἐν τῇ οἰείᾳ εὑρεθέντων μελῶν τῆς τοιούτου κακῆν τύχην ἐχούσης οἰκογενείας ἠμπεινεν, ἐνδιαιγοῦσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς τραγικωτάτης δολοφονίας καὶ κλοπῆς, ὧν τινων σκηνὴ ἦν ὁ πατρῷος οἶκος. Ἐκ τῶν ἰχνῶν τῶν ποδῶν φαίνεται, ὅτι δύο ἦσαν οἱ κακοῦργοι, οἵτινες ὑπερπηδήσαν τὸ περιτοίχωμα καὶ ἀκολούθως διὰ τοιχωρυχίας εἰσελθόντες ἐν τῇ οἰείᾳ, ἀνέβησαν εἰς τοὺς κοιτῶνας. Πάντα τὰ κοιδώτια καὶ τὰ συρτάρια διέρρηξαν, πλὴν οὐδὲν ἄλλο ἔλαβον εἰμὴ ἀτάμαντον χρυσαταὶ ποσὸν 400-500 ταλήρων, ὅπερ μόνον ἀνακάλυψαν. Εἰς ἀριστάμενον μέρος τῆς οἰείας ἐκείμαζε ἀρτοποιὸς, ὅστις εἶπεν, ὅτι οὐδὲν ἄκουσε κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα καὶ τὸν πρωΐαν μόνον ἔμαθε τὸ φρικτὸν κακούργημα, τὸ διαπραχθὲν εἰς τὸν οἰκογένειαν, ὅτε οὗτε φωνὴ, οὗτε ἀκρόασις ὑπῆρχεν ἐν τῇ οἰείᾳ. Εἰς οἶας τῆς δολοφονοῦθείσης οἰκογενείας, ὅστις ἔτυχε λοιμόμενος τότε ἐν παρακειμένῳ ἀγκαμαρίῳ, καὶ μία θυγάτηρ, ἥτις καλῇ τύχῃ ἔμεινε νὰ κοιμηθῇ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐν Λιπτζίγκῳ, ἐπέμφον τὴν τραγικωτάτην σκηνὴν τῶν φονέων καὶ ἀθλίων αὐτῶν. Ἡ οἰεία ἔκειτο εἰς ἀπόκεντρον μέρος καὶ ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τριῶν θηριωδῶν καὶ κακῶν κυνῶν, ἀλλὰ ὅν κοιμῶνται ὅμως ὀλικτοῦντες παντελῶς τὴν νύκτα ἐκείνην. Ἡ Πρωσσικὴ Κυβέρνησις, ἅμα τοῦτο μαθοῦσα, ἐξαπέστειλεν ἐν τάγμα πεζικοῦ εἰς τὸ παρακείμενον ὄασος πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῶν καὶ εἰδοποίησεν, ὅτι 300 ταλήρον ἀμοιβὴν θὰ δώσῃ εἰς τὸν ὅστις τυχὸν ἀνακαλύψει αὐτοὺς ἢ ὦσει πληροφορίας πρὸς σύλληψιν αὐτῶν. Δυστυχῶς ὅμως οὐδὲν εἰσέτι ἐκούσθη περὶ αὐτῶν. Ἐκόμισθε δὲ, ἵνα τάχιστα συλλεχθῶσι τὰ ἀνθρωπόμορφα ἐκεῖνα θηρία καὶ παραδοθῶσι εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

—

ΕΘΝΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.— Ἐν τοῖς προχωρημένοις φύλλοις τοῦ Βριττανικοῦ Ἀστέρος ἑδημοσιεύσαμεν πάσας τὰς ἀξιολογωτέρους ἐκθέσεις, αἵτινες καθυπεβλήθησαν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἀχρι τοῦδε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Κράτους τούτου. Ἐκ τινι τῶν ἐκθέσεων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἶδον, μετ' ἀπορίας ἴσως, οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέβησαν κατὰ τὸ λεφτὸν οἰκονομικὸν ἔτος εἰς 72,584,000 λίρ. στερλίνας· τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 70,283,000 λίρ. Ἤστε ἔμεινε καὶ περίσσευμα 2,271,000 λίρ. ἐκ τῶν ἐτεόνων, πρόχμα σπανιώτατον ἐν ἄλλοις Κράτεσι, τὰ ὁποῖα σήμερον συνομολογοῦσι ἔλκυκα πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐλλειμμάτων αὐτῶν, ἢ ἐκδίδουσι χαρτονομίσματα, ἄτινα διὰ τὴς βίας ἀνκκαλοῦνται αὐτόπλοια καὶ λαμβάνουσι. Μία κοινοβουλευτικὴ ἔκθεσις, ἐγκάτοις δημοσιευθεῖσα κατὰ πρότασιν τοῦ Κ. Γλαδστόνου, δεικνύει, πόσον τὸ ἐθνικὸν χρέος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἦν μέχρι τῆς 31ης παρελθόντος μαρτίου. Ἐν αὐτῇ βλέπομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ ἐθνικὸν χρέος συνέκειτο ἐκ 2,081,038 λιρ. ἐπὶ τόκῳ 2 1/2 τοῖς 0/0· ἐκ 418,300 λιρ. ἐπὶ τόκῳ 2 3/4 τοῖς 0/0· ἐξ 779,258,542 λιρ. ἐπὶ τόκῳ 3 τοῖς 0/0· ἐκ 2,630,769 λιρ. ἐπὶ τόκῳ 3 1/4 τοῖς 0/0· ἐκ 240,746 λιρ. ἐπὶ τόκῳ 3 1/2 τοῖς 0/0· καὶ ἐκ 423,603 λ. ἐπὶ τόκῳ 5 τοῖς 0/0. Ὅθεν τὸ ὅλιον χρέος ἀνέβαινεν εἰς 785,961,998 λιρ., ἐφ' ᾧ ὁ ἐτήσιος πληρωτέος τόκος ἀνεβαίνει εἰς 23,579,340 λιρ. Ἀλλὰ καὶ Κυβέρνησις καὶ ἰδιῶται τοῦ βασιλείου τούτου πυκνὰ σπένει προτιθεῖσι πρὸς ταχεῖαν καὶ ὅλεκρον ἀπότισιν αὐτοῦ. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ χρέος ἠλαττώθη κατὰ 839,153 λίρ. ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ προσφορῶν καὶ κληροδοτημάτων καὶ ἰδίως ὑπὸ τῶν ἀποταμιεύσεων, ἃς τινες κάμνει κατ' ἔτος ὁ Κυβέρνησις πρὸς ἀπότισιν τῶν χρεωλυσίων.

Εἴπομεν, ὅτι καὶ οἱ ἰδιῶται χρεοτνέζουσι διὰ προσφορῶν καὶ κληροδοτημάτων περὶ τοιχίας ἀποτίσεως τοῦ ἐθνικοῦ χρέους, ὅστις ὑπερβήκνοιε τινες καὶ ὑπερβοῦσε ἐθνικὴν προσοδόν, ἀκούοντες, ὅτι ἡ θαλασσοκράτωρ καὶ προστάτις τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν Μεγάλη Βρεττανία ἐκτὶ κατεκρεμμένη. Ἀλλ' ἀν οὗτος ἐπιέπτοτο ἔλεοι οἱ ἑκατομμυριοῦχοι λόρδοι, δοῦκες, βαρῶνες, μαρκεσίοι, πρίγκιπες, καὶ ἐν γένει πάντες οἱ ἀριστοκράται καὶ λοιποὶ ἑκατομμυριοῦχοι, οἵτινες διαχωρίζονται μυθῶδες ποσὰ λιρῶν, ἠδύνατο εἰς μέαν στιγμὴν ν' ἀποτίσωσι τὸ ἐθνικὸν χρέος μέχρι ἀκριβοῦς. Μία κοινοβουλευτικὴ ἔκθεσις, πρὸ μικροῦ δημοσιευθεῖσα, λέγει, ὅτι τὸ ὅλιον ποσὸν τῶν προσφορῶν καὶ κληροδοτημάτων ἀνκλαίει εἰς 676,856. 5 σελ. 6 δην. Τὸ μεγαλείτερον κληροδότημα ἐγένετο τῷ 1855 παρὰ τοῦ Κ. Ἰωάνου "Ἀστεποως, ὅπερ ἀνέβαινεν εἰς 193,457. 17 σελ. 5 δην. Μικρότερα δὲ ποσὰ ἐδόθησαν ἀνωνύμως. Τῷ 1829 «ὀβόλος πατριώτης» ἔστειλεν 6 λίρ., καὶ τῷ 1855 εἰς «φιλάνθρωπος» 2 λίρ. Τῷ 1823 ποσὸν 38,500 φρῶν. (1,508 λ. 6 σελ. 6 δην.) ἔστειλε ἀνωνύμως ἐκ Παρισίων πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν «εἰς ἐλάττωσιν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους.» Τῷ 1826 Ἰωάννης Φίλιπς ἄρασεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ 900 λίρ. καὶ τῷ 1831 «Α. Χ. Κ.» 300 λίρ.

Εἰ καὶ οὐδεὶς ἴσως ἐνοχλεῖ ἢ φέρει τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν διὰ τὸ ἐθνικὸν χρέος (ἐκτὸς ἐκεῖ τὸ ἐν 16,900,000 λιρ. ἄκμιον, τὸ συνομολογθὲν (!) παρ' αὐτὸς τῷ 1855 ἐπὶ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ὅπερ ἐξεφλεθέσται ἐπὶ χρεωλύτρου μέχρι τοῦ 1855), ἐντούτοις εἰσπεκρμαρεῖδιδται διὰ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος τῶν "Αγγλοι ἐν ἀνέχονται ν' ἀκούσω «ἐθνικὸν χρέος» καὶ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς, οὗτως εἰπεῖν, τὰ μάλα ὑποδεδουλωμένους καὶ προσβεβλημένους. Ἡμεῖς δὲ οἱ "Ἕλληνες πόσον πρέπει νὰ θεωρῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς προσβεβλημένους διὰ τὸ ἐθνικὸν δάνειον, τὸ μηδεμίαν ὠφέλειαν παρεκχὸν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ διὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην βαρεῖαν ἐξέλεγξιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῶν προστατῶν αὐτῆς δυνάμεων; Τίς ποτε ἀπεφάνεν ν' ἀφῆσῃ πρὸς ἀπότισιν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν χρέος χρεωλυσίων τι ποσὸν, ἤτοι καὶ 5 δραχμὰς; Ἡμεῖς τοιαῦκεστον εἰπεῖν δὲν ἠδυνάμεθα τοιοῦτον τι.

ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΑ.— Ἐκ τινος ἐκθέσεως περὶ τῆς κατασθέσεως τῆς δουλεμπορίας, καθυποβληθείσης ἐ ς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας, ἐξάγομεν τὰ κατὰ τὰ ἐξῆς ἀναφερόμενα ἐτε ἀρτιῶν τῶν πλοίων, ἅτινα συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ στολίσκου, τοῦ πρωτοεισηνεγκοῦ πρὸς κατασθεῖξιν τῆς δουλεμπορίας. Τῷ 1855 συνελήφθησαν 3 πλοῖα· τῷ 1856, 4 πλοῖα· τῷ 1857, 25 πλοῖα· τῷ 1858, 23 πλοῖα· τῷ 1859, 25 πλοῖα· τῷ 1860 85 πλοῖα.

Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν δούλων, τῶν ἐλευθερωθέντων ὑπὸ τοῦ στόλου τοῦ ἐκείνου, ἦν τῷ 1855, 90· τῷ 1856, 0· τῷ 1857, 1912· τῷ 1858, 148· τῷ 1859, 1974· οἱ δὲ οὕτω ἐλευθερωθέντες δούλοι ἀπὸ τοῦ 1855—59 ἀνεβαίνουν εἰς 4,124. Τὸ πληρωθὲν δὲ ποσὸν εἰς τοὺς αἰχμαλωτιστὰς ἐκ τῆς συλληφθείσης πλοίας κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἀνέβη εἰς 95,145 λιρ. 15 σελ. 8 δην.

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.— Τοσοῦτον ὑπερετιμήθη ἡ ἀξία τῆς γῆς ἐν Παρισίοις ἀπὸ τοῦ 1769, ὥστε καθίστατκι ὑπερβολικὴ καὶ ἀπίστευτος ἡ ἀξία αὐτῆς. Τῷ 1769 τέσσαρα πλέθρα γῆς ἐπωλήθησαν ἐπὶ 99 ἔτη πρὸς 600 φρῶν. Ἀλλ' ἤδη ἀπὸ τοῦ σήμερον πωλεῖται τοιλιάρτιον πρὸς 400 φρῶν. τὸ μέτρον ἐπὶ 92 ἔτη (ὅσα παρέλθου ἀπὸ τῆς π

Η ΝΗΣΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΜΕΙΩΝ.

Ὁ «Ἀμερόλιπτος,» ἐφημερὶς ἐν Σμύρνῃ γαλλιστὶ ἐκδιδομένη, ἑδημοσίευσεν εἰς ἓν τῶν τελευταίων φύλλων του τὴν ἀκόλουθον ἐκ Ῥόδου ἐπιστολήν.

«Ἡ Κάσος ὑπῆρξε πάντοτε τὸ συνεντευκτήριον ὅλων τῶν ναυκλήρων μετερχομένων πλοιάρχων. Βεβαίως ἐπὶ παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τῆς νήσου θέσουν τῶν ἐπὶ πάσης εὐκολίας· πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ, ἐκτὸς σπανίων τινῶν ἐξαιρέσεων, μὴ ἔχοντες μηδεμίαν τιμωρίαν νὰ φοβηθοῦν, οἱ τῶν μικρῶν τῆς νομιμότητος ἐνεργούντες τὴν ἀρπαγὴν αἱ κλοπαὶ τοιοῦτοι πλοίαρχοι, τοσοῦτον πληθυνόνται καθ' ἑκάστην, ὥστε ἐς ὀλίγον χρόνον διάστημα Ἕλλην χώραν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀπέρχεται αὐτάπαξ, αἱ κυριότεραι τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

«Τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον «Ἡρακλῆς» διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου Γρηγορίου Μαβροπέλη ἀνκκυρεῖ ἐξ Ὀδησσοῦ φορτωμένον σίτον διὰ Γενοῦνον, φθάνει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνὶ δὲ τῷ πλοιάρχῳ ὑπὸ ὁδοὺς πρωῒ ἐλθεῖς, ἐμποδίζεται νὰ ἐξκολουθήσῃ τὸν διάπλουν του. Ἡ διεύθυνσις τοῦ πλοίου ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Ἰωάννην Μ. Φρακκούλη, οὗτος δὲ, ἀυτὶ νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς Γενοῦνν, προαγγέλλει εἰς Κάσσον, ἐφορτώνει ἐκεῖ 2,000 κοιλὸν σίτου, προσορμίζεται κατόπιν εἰς Ἡράκλειον, ὅπου ἐκφορτώνει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου του, καὶ ἐπιτηδείως συντάσσει ὑψηχηματοδείξεν τακτικῆς ἀβαρίας, ἔνα, σημὰ τὸν ἄλλων, ἔχῃ καὶ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπέναντι τῶν ἀσφαλιστῶν.

«Τὸ Ἑλληνικὸν ἀσφαλτὸς βρίκιον «Ἅγιος Σπυρίδων» τοῦ πλοιάρχου Χ. Κυριάκου Καλάφρη, φορτοῦται εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Δουνάβεως ἀραβοσίτου διὰ Ταρλέτον, ἀπέρχεται ἐκ Κάσσου καὶ πωλεῖ πλέον τῶν 4000 κοιλῶν ἐκ τοῦ φορτίου του.

«Τὸ Ἑλληνικὸν ἐπίσης βρίκιον «Καλὴ Τύχη» διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Ν. Ἐμίρη, κατερχόμενον ἐξ Ὀδησσοῦ εἰς Εὐρώπην, ἐκφορτονει ὡσαύτως εἰς Κάσσον 1000 περίπου κοιλὰ σίτου.

«Τὸ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ὡσαύτως βρίκιον «Ἅγιος Σπυρίδων,» εἰς τινα Ἠΐαν Μελέτην ἀνκρον καὶ παρ' αὐτὸ διακοψίνον, φορτονεῖ εἰς Ὀδησσὸν σίτον διὰ Λιβόρνον, ὅπου, ἀυτὶ νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν, προεγγίζει εἰς Κάσσον, ἐκφορτονει πλέον τῶν 1000 κοιλῶν σίτου καὶ κατόπιν ἐπιτυθύνεται εἰς Λιβόρνον ὅπου βάλλεται ἐν τάξει διὰ πλαστῆς ἀνθέσεως ἀβαρίας.

«Τὸ ὑπὸ Βλαχικὴν σημαίαν βρίκιον ... παρὰ τοῦ Ἰωάννου Μηνᾶ πλοιαρχουμένον καὶ φέρον σίτον διὰ Μασσαλίαν, ἀποθιθεῖς εἰς Κάσσον πλέον τῶν 2,000 κοιλῶν ἐκ τοῦ σιτοφορτίου του.

«Τὸ Ὀθωμανικὸν βρίκιον «Ἐπαμινώνδας,» τοῦ πλοιάρχου Μιχαὴλ Ι. Γεραγάκνη, ἐν Μεσσήνῃ φέρον εἰς Ὀδησσὸν φορτίον πορτοκαλίων καὶ λεμονίων, ἐπιυθύνεται πρῶτον εἰς Κάσσον, μένει ἐκεῖ ἕνα περίπου μῆνα καὶ κατόπιν ἀνκχορεῖ διὰ Κωνσταντινούπολιν· ἀυτεῖται πιθανὸς προβιβεῖν ἢ δὲ αἰτίαν ἀβαρίας ὁλικὴ ἀπώλεια τοῦ φορτίου του!

«Ὁ Γεώργιος Παππᾶ Γεωργίου, πλοιαρχῶν τὸ ὑπὸ ὀθωμανικὴν σημαίαν βρίκιον «Ἅγιος Δημήτριος,» συμφωνεῖ με ἐμπορὸν τινα ἐν Κύπρῳ, ὑπογράφει πλατιὰ φορτωτικὰς, ὅτι δήθεν ἔλαβε πλέρες τὸ φορτίον του, ἐνῷ μηδὲν σχεδὸν ἐφόρτωσε, λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἐξοδιῶν τοῦ πρὸς ἀμπόριον 90,000 γροσίων, ἀνκχορεῖ ἐκ Κύπρου, φθάνει εἰς τὰ παράλια τῆς Κάσσου, βυθίζει ἐκεῖ τὸ πλοῖον, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κακῆς πίστεως ἐκφορτόνει 5—6 ἑβδομὰς βέρμου ὡς σῶστρα τοῦ φορτίου του.

«Αἱ ἀνωτέρω ἀριθμούμεναι ναυαπάται δὲν εἶναι αἱ μόνοι ὅσαι διεξραματίσθησαν κατὰ τὰ παρελθὰ μας. Ὑπάρχουσι καὶ πολλαὶ ἄλλαι, τῶν ὁποίων αἱ λεπτομέραι δὲν εἶναι ἀρκετὰ γνωσταὶ ἀκόμη ἵνα δυνηθῇτε νὰ τὰς δημοσιεύσῃ. Ἄλλοτε θέλω προσπαθήσει νὰ σᾶς γνωστοποιήσω καὶ ταύτας.

«Ἐρωτῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐμπορίου ἐφ' ὅλων τούτων τῶν κακουργημάτων· πᾶς ἔμπορος ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν καταστολὴν τῆς ναυπαπάτης αὐτῆς, πρὸ τόσων ἐτῶν διωργανισθείσης ἐν Κάσσῳ. Μὴ καὶ αὐτὸ ὁ διοικητὴς μας, ὁ διοικὼν ἀπάσας τὰς νήσους τοῦ ἀρχιπελάγους καὶ ἔχων ὑπὸ τὴν διεύθυσιν του ἐν ἀτμόπλοιον καὶ δύο ἱστιοφόρα πλοῖα, ἂν ὀφείλει ἐπίσης νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀτιμου καὶ ἀφορήτου ταύτης καταστάσεως;

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ, καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς ἡμετέρας, καθ' ἣν τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἀπήλαυε τῆς Εὐρώπης σχεδὸν ὁλοκλήρου τὴν ὑπόληψιν, ἐπρατιμᾶτο εἰς πᾶσαν Εὐρωπαϊκὴν ἀγορὰν ὅπου παρουσιάζετο, καὶ προώδευεν ἐν κύκλῳ εὐρεῖ καὶ ἐπὶ βάσεων διαρκῶν καὶ μονίμων. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη δύναται νὰ ὀνομασθῇ τὸ ἔαρ, τὸ ἀνεπιστρεπτὶ ἴσως παρελθὸν ἔαρ τοῦ βίου τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Τὸ ἔτι ἀτελὲς, καθ' ὁλοκληρίαν δὲ σπάνιον τῆς εὐεργετικῆς τοῦ ἀτμοῦ ἐφευρέσεως, καθίστα ἀποκλειστικὴν, ἐπομένως ἐπιζήτητον, τὴν διΐστιοφόρων πλοίων ἐμπορείαν. Τοῦτο καθίστα ἐπικερδεστάτας τὰς θαλασσίας ἐπιχειρήσεις, οἱ Ἕλληνες πλοίαρχοι ἐσυλλαπλασίαζον ταχεῖ βήματι τὰ κεφάλαιά των, ἐποιοῦντο περὶ πολλοῦ τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν· ἐφύσει δὲ οἰκονόμοι, ὀχυρότριοι, ἐφυεῖς καὶ ἀτρόμητοι ναυσιπόροι, πλευνέκτημα δι' οὗ αὐτὸς ὁ πανταχόθεν ὑπὸ θαλασσῶν διαβρεχόμενος τόπος των τοὺς ἐπροικίζεν, ἐπέσυραν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου τὴν προτίμησιν, κατόρθωμα ἄξιον λόγου, ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ βλέμμα, δι' οὗ ἐθεωρεῖτο ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ, ὁ Ἕλλην ἐν Εὐρώπῃ. Συνίτειναν εἰς τοῦτο καὶ μία ἄλλη, σπουδαία καθ' ἡμᾶς αἰτία, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν δὲν ἠρίβμει τότε μεταξὺ τῶν μελῶν του πλοιάρχους τινὰς ἐκ τῶν γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων εἰς τὰς Σποράδας ἢ Κυκλάδας νήσους, τὰς ὁποίας ὁ βάρβαρος ζυγὸς ἐστέρησε βαθμηδὸν πολλῶν ἀγαθῶν πλεονεκτημάτων.

Ὑπῆρξε κατόπιν ἄλλη ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν μέχρι καταστροφῆς σχεδὸν ἐδυσφημήθη παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις, καὶ κατήντησε νὰ εὑρίσκῃ παντὸς εὐρωπαϊκοῦ οἴκου τὰς θύρας κεκλεισμένας δι' αὐτὸ μόνον. Καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη μακρὰν ἡμῶν δὲν εἶναι, ἵνα γίνῃ χρεία ν' ἀναπολήσωμεν τὰ αἴτια τῆς ταχείας ἐκείνης παρακμῆς του. Ὅλοι ἐνθυμοῦνται τὰ φανερὰ ἢ κρύφια ποικίλα ἐκεῖνα ἀτοιήματα, εἰς ἅτινα τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ὑπέπεσε, κατὰ τὴν μεταξὺ τοῦ 1840 καὶ 1850 προπάντων δεκαετηρίδα. Μία εὐάριθμος εὐτυχὴς ὁμὰς Ἑλλήνων πλοιάρχων, τῶν πλείστων ἀνηκόντων εἰς νήσους ὑπὸ Τουρκικὸν ζυγὸν ἔτι διατελούσας, ἤρκεσε ἵνα διασύρῃ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας τὸ ὄνομα καὶ τὴν καταστήσῃ ἀπαράδεκτον μεταξὺ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπορικῶν καταστημάτων. Συνέτειναν εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἀξιόμεμπτος ἀπέναντι τοῦ ἰδίου ναυτικοῦ της ἀδιαφορία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις, ἄνευ μηδεμιᾶς ἐρεύνης, ἐτιτλεφόρει τὸν τυχόντα ὡς Ἕλληνα πλοίαρχον καὶ ἡ ὁποία μὴ θελήσασα, (ὠιότι, πικρὰ πλὴν ἀληθὴς ἀλήθεια, ἵνα γίνῃ τι καλὸν εἰς τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον τόπον, πρέπει τὸ ἔθνος ὁλόκληρον νὰ ἐκβάλλῃ προηγουμένως τὸν λάρυγγα τοῦ ζητοῦν τὸ καλὸν αὐτὸ), νὰ παραδεχθῇ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ θαλασσοδανείων νόμου (libretto), εἰμὴ ἀφοῦ εἶδεν ἐπηνεγμένην πλέον τὴν μέχρι καταστροφῆς παρακμὴν τοῦ ναυτικοῦ της, τῷ παρείχεν οὕτω ἀκουσίως τὰ κυρώτερα πρὸς διαφθορὰν μέσα.

Παρῆλθε καὶ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ἐπῆλθεν ἑτέρα, ἡ ἀπὸ τοῦ 1850 δεκαετηρὶς ἡ δωδεκαετηρὶς, καθ' ἣν δι' ἐντίμου διαγωγῆς ἤρχισε νὰ ἐπανορθόνῃ βαθμηδὸν τὰ ὑσαρεστα ἐκεῖνα ἀτοιήματα ὁλίγων Ἑλλήνων πλοιάρχων, καὶ νὰ πολαύῃ βραδὲς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου τὴν προτίμησιν, ἡ τὴν εὔνοιαν τοὐλάχιστον. Ἡ ἐπανορθωσις καὶ βραδεῖα ἦτο καὶ ἐπίπονος, διότι μέγα μέρος τῶν προσόντων ἐκείνων, ἅτινα καθίστων ἐποφελεῖς ἄλλοτε τὰς δι' ἱστιοφόρων θαλασσίας ἐπιχειρήσεις, εἶχεν ἤδη ἐκλείψει· εὑρέθη ἠναγκασμένον, ἀδύνατον καὶ ἄνευ μεγάλων μέσων, ν' ἀγωνισθῇ, ἀγῶνα βαρὺν ἴσως δι' αὐτὸ, κατ' ἄλλων ναυτικῶν μεγάλων ἐθνῶν, καὶ ἀν ἄλλο τι δὲν κατώρθωσεν, ἐδυνήθη τοὐλάχιστον ν' ἀναχαιτίσῃ ἢ νὰ καταστήσῃ βραδυτέραν τὴν παρακμὴν του. Θύματα τῆς κακῆς διαγωγῆς εὐαρίθμων Ἑλλήνων πλοιάρχων ὑπῆρξαν τὰ 9.10 τοὐλάχιστον τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ πάλιν δὶ' ἐγνωσμένης τιμιότητος, διότι ἡ ἱκανότης δὲν ἐλειψέ ποτε ἀπὸ τὸν Ἕλληνα ναύτην, κατώρθωσαν βαθμηδὸν νὰ ἐξαλείψωσι τὰς ἀξιοδακρύτους ἀναμνήσεις τῶν λυπηρῶν ἐκείνων συμβάντων, τῶν μεταξὺ τοῦ 1840 καὶ 1850 διαδραματισθέντων.

Εἰς τοιαύτην θέσιν εὑρίσκεται σήμερον. Τοῦ διὰ τὰς ἱστιοφόρους θαλασσίους ἐπιχειρήσεις χρυσοῦ αἰῶνος ἀνεπιστρεπτὶ ἴσως παρελθόντος, προσπαθεῖ διὰ παραδειγματικῆς οἰκονομίας νὰ καταστήσῃ ἀξίμιον τοὐλάχιστον τὸ ἄλλοτε χρυσοφόρον ἐπάγγελμα. Ἔχει ν' ἀγωνισθῇ πρὸς ἐχθροὺς ἰσχυροὺς, ἀνωτέρους πολὺ τῶν δυνάμεών του, ἵνα παρατείνῃ, ἔστω καὶ ἐν καταστάσει ὁμοίᾳ τῆς σημερινῆς, τὴν ὕπαρξίν του καὶ προλάβῃ τὴν παντελῆ βαθμηδὸν καταστροφήν του, πρὸς τὰς καθ' ἑκάστην ἐπεκτεινομένας ἀτμοπλοϊκὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὸν συναγωνισμὸν τῶν ὁποίων ἀναγκάζεται σήμερον νὰ ζητῇ μὲ Διογένειον λύχνον ἐργασίαν, ἥτις ἄλλοτε τὸ προσφέρετο, πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ναυτιλίας, αἵτινες διὰ τὸ ἀθρόον τῶν χρηματικῶν μέσων ἀριθμοῦν σκάφη καὶ μεγαλήτερα καὶ στερεότερα καὶ κομψότερα τῶν ἡμετέρων, ἄρα προτιμοῦνται τῶν Ἑλληνικῶν παντοῦ ὅπου προσφερθῶσιν εἰς μίσθωσιν· καὶ πρὸς περιστάσεις ἀκάρπους καὶ ζημιώσεις, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων τὸ ἐμπόριον πρὸ τοσούτου ἤδη χρόνου ταλαντεύεται.

Ἤρκουν τοὐλάχιστον ταῦτα πάντα καὶ ἱκανοὶ ἦσαν οἱ ἀνταγωνισταὶ, καθ' ὃν ἀπέκαμεν ἴσως ἀγωνιζόμενον· ἂς τῷ ἔλειπον οἱ περισπασμοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες δίκην σκληροῦ ἐφιάλτου ἔρχονται ἀπὸ καιροῦ εἰς ἄλλον νὰ τὸ ταράξωσιν ἐσωτερικῶς, ἢ διασύρωσιν ἐκ νέου τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπόληψίν του, ν' ἀνοίξωσι πάλιν πληγὰς μόλις ἐπουλωθείσας καὶ ν' ἀκρωτηριάσωσι, πλὴν ἴσως τὴν φορὰν ταύτην κινδυνωδέστερον παρὰ ἄλλοτε, αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν του. Ὁ ἀναγνώστης παρετήρησεν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέσει τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἀμερολίπτου,» ὅτι ἡ Κάσσος κατήντησεν, ὄχι σήμερον μόλις ἀλλὰ πρὸ χρόνου ἱκανοῦ, ἀληθὴς νῆσος διακομείων (entrepôts) τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀνατολὴν διερχομένων ἐμπορευμάτων. Μία συμμορία εὐαρίθμου πειρατῶν, ἐκεῖ ἔχουσα τὴν φωλεὰν της, διωργάνισε τὸν ζολίσκον της, ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ μεγαλητέρου μέρους αὐτοῦ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, τὸν ἐστόλισε μὲ μερικὸν Ἁγίου ὀνόματα, καὶ ἐνεργεῖ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, τὸ ἐντιμότερον τῶν ἐπαγγελμάτων. Μία τοιαύτη νῆσος διακομείων εἶναι καὶ τὸ Καστελόρρίζον, ὅπου ὑπάρχουσι διαρκῶς ἀποθῆκαι ἐμπορευμάτων, λαθραίως ἀποβιβαζομένων ἐκ τῶν ἐκεῖθεν διερχομένων Καστελορριζείων πλοίων, καὶ ὅπου πολλάκις δύναταί τις ν' ἀγοράσῃ ἓν ἐμπόρευμα εἰς τιμὰς ἥθυνοτέρας τῶν εἰς τὰ μέρη τῆς παραγωγῆς του· καὶ ἐκεῖ οἱ πλεῖστοι τῶν πλοιάρχων ἐνεργοῦν τὰ πάντα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας τὴν χλαμῖδα καὶ τῶν ἐντοπίων ἀρχῶν τὴν βοήθειαν. Παρὰ τὸ Καστελόρριζον δύναταί τις νὰ εὕρῃ καὶ ἄλλας τινὰς τῶν Κυκλάδων ἢ Σποράδων, ὅπου τὰ τοιαῦτα ἀνδραγαθήματα δὲν εἶναι σπανία.

Ἐρωτῶμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἐν γνώσει τῶν παρ' αὐτῇ σχεδὸν, (διότι μιλιὰ τινα μόνον ἀπέχουσιν αἱ νῆσοι αὗται τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου), διενεργουμένων αὐτῶν πράξεων; ἂν ἦναι, τότε ποῖα μέχρι τοῦδε ἔλαβε μέτρα πρὸς περιστολὴν τοὐλάχιστον, ἂν μὴ πρὸς ἐντελῆ κατάπαυσιν τῆς ἀναισχύντως ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐνεργουμένης αὐτῆς πειρατείας, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι δὲν δύναται εἰμὴ ταχέως ν' ἀντανακλάσωσιν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ; ἂν δὲν ἦναι, τότε διὰ ποῖον σκοπὸν διατηρεῖ προξενικὸν πράκτορα ἐν Κασσῳ ἢ ἐν Καστελορρίζῳ, ἀφοῦ, εἴτε ἐξ ἀμελείας εἴτε ἴσως καὶ ἐκ συνενοήσεως ἀφίνουν τὴν Κυβέρνησίν των νὰ μένῃ ἐν πλήρει σκότει καὶ ἀγνοίᾳ περὶ ὑποθέσεως, ἥτις ἀφορᾷ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας τὴν ὑπόληψιν; δὲν εἶναι γελοῖον νὰ μᾶς μανθάνουσιν οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ὅ,τι ἡμεῖς πρῶτοι ὠφείλαμεν νὰ γνωρίζωμεν;

Διὰ νὰ μεταφέρωμεν ἕνα Βουλευτὴν ἢ Γερουσιαστὴν εἰς τὴν πατρίδα του, τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἢ ἀτμόπλοια ποτὲ δὲν μᾶς ἔλειψαν· διὰ νὰ τρέξωμεν νὰ προφθάσωμεν, ἵνα περιβαλλόμεν διὰ τοῦ βουλευτικοῦ μανδύου ἄκαρπόν τινα ὑπηρέτην τῆς ἐξουσίας, ἔχομεν ἀφθόνους εἰς τὴν διάθεσίν μας τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας ἀτμηρολίας ἢ ἱστιοφόρους γολέτας, αἵτινες ἀπὸ πολεμικῶν πλοίων μετεβλήθησαν εἰς περιοδικοὺς ἀχθοφόρους Βουλευτικῶν ἢ Γερουσιαστικῶν σωμάτων, καὶ ἀπὸ ἐθνικῶν κατήντησαν ἀεικίνητοι ἐκτελεσταὶ τῶν ὀρέξεων τῆς Αὐλῆς ἢ τῆς Κυβερνήσεως· διὰ νὰ μεταφέρωμεν Νομάρχην ἢ Ἔπαρχόν τινα τὸ τελευταῖον εἰς τὴν μίαν ἢ εἰς τὴν ἄλλην νῆσον ἵνα ῥαδιουργήσῃ, ἵνα πνίξῃ διὰ τῆς λόγχης τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, καταπατήσῃ τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα καὶ φέρῃ εἰς πέρας ὅ,τι ἐχαλκεύθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς πρωτευούσης, καὶ διὰ τοῦτο στόλον ὁλόκληρον εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ κινήσωμεν· διὰ νὰ πέμψωμεν δὲ ἓν πλοῖον, ἓν μικρὸν πολεμικὸν πλοιάριον νὰ σταθμεύῃ διαρκῶς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἅτινα κατήντησαν φωλεαὶ Ἀλγερίνων πειρατῶν, ποτὲ δὲν ἐσυλλογίσθημεν. Ἐχάθη ἓν μικρὸν σκάφος, ἵνα μένῃ διαρκῶς, διαρκῶς μολαταῦτα καὶ ὄχι κατὰ ἀορίστους τοῦ ἔτους ἐποχὰς, ὁπότε ὀτελεσφόρητος σχεδὸν ἀποβαίνει ἡ ἀποστολή του, εἰς Κάσσον ἢ εἰς Καστελόρριζον καὶ νὰ κωλύῃ οὕτω διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἐντέλεσιν τοιούτων ἀναισχύντων κλοπῶν;

Ἀν ἐντοσούτῳ ἡμεῖς ὑπὸ Μαυδραγόραν καθεύδωμεν, ἡ Εὐρώπη δὲν καθεύδει. Ἡ Εὐρώπη, πρὸς τὴν ὁποίαν ἰκαναὶ μεχρὶ τοῦδε παρουσιάσθησαν περιστάσεις, ἵνα ἔχῃ λόγους ὑσαρεσκείας καθ' ἡμῶν, ἡ Εὐρώπη, πρὸς τὴν ὁποίαν, ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν, πλειοτέρας μέχρι σήμερον ἐδόσαμεν ἀφορμὰς νὰ διάκηται ἐχθρικῶς καθ' ἡμῶν ἢ αἰτίας νὰ μᾶς ἀγαπᾷ, ἡ Εὐρώπη αὐτὴ δὲν ὀλιγωρεῖ, ἀν ἡμεῖς ὀλιγωρῶμεν· καὶ ἀν ἡμεῖς θεωρούντες ἐπουσιώδη τὴν ὑπόθεσιν μηδόλως ταρασσώμεθα, ἡ Εὐρώπη ταράσσεται ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν καὶ ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς περιστολὴν τῶν ἰδίων ἡμῶν ἀνδραγαθημάτων.

Ἠξεύρομεν, καὶ τὸ ἠξεύρομεν ἐκ πηγῆς ἀξιοπίστου, ὅτι ἐν συνελεύσει, λαβούσῃ ἐσχάτως χώραν μεταξὺ τῶν διευθυντῶν ἢ ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων, γενομένης διασκέψεως περὶ τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι τελευταίας μνημονευομένης ὑποθέσεως, τῆς ναυπατάντης τοῦ Ὀθωμανικοῦ βρικίου «Ἅγιος Δημήτριος» τοῦ πλοιάρχου Γ. Παπαγεωργίου, πολλὰ ἐρρέθησαν παράπονα κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ὑπὸ Ὀθωμανικὴν σημαίαν Γραικικοῦ ναυτικοῦ καὶ πολλαὶ ἐξεφράσθησαν ὑπόνοιαι μὴ ἐπαναληφθῶσι τὰ ἀείμνηστα τοῦ 1846 καὶ 1847 συμβάντα. Γνωρίζομεν πρὸς τούτοις, καὶ περὶ τοῦτου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ζητήσῃ, ἀν ἀμφιβάλῃ, παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεως ἢ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ προξένου τῆς καταλλήλους πληροφορίας, ὅτι διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου τοῦ ἀναχωρήσαντος ἐκ Μασσαλίας διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν 6 18 Μαΐου ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Comité des Assurans τῶν ἐν Μασσαλίᾳ καταστημάτων, διάφοροι σημειώσεις τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἀφορῶσαι. Ἐντροπὴ δὶ' ἡμᾶς νὰ περιμένωμεν παρὰ τῶν ξένων, νὰ διορθώσωσι τὰ ἰδικά μας σφάλματα ἢ ἐλλείψεις, καὶ δι' ἀξιοκαταχρίτου ὀλιγωρίας νὰ τοῖς παρέχωμεν δικαιώματα κηδεμονείας πρὸς ἡμᾶς δι' ἐξασφάλισιν τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων.

Ὅταν τὸ βαρόμετρον τῆς ὑπολήψεως ἑνὸς ἔθνους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χθὲς ἀκόμη ἦτο κάτω τοῦ μηδενικοῦ καὶ δι' ἀγώνων μακρῶν μόλις ἐξυνήθη νὰ τὸ φέρῃ εἰς ἐξίσωσιν μετὰ τούτου, πολλαὶ ἀφορμαὶ δὲν χρειάζονται ἵνα καὶ πάλιν καταβῇ κάτω αὐτοῦ, εἰς βαθμὸν κατώτερον ἴσως ἐκείνου, ἐν τῷ ὁποίῳ χθὲς εὑρίσκετο. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἂς ἐνθυμηθῇ ὅτι καὶ ἄλλοτε φούκτα κακούργων πλοιάρχων ἤρκεσε ἵνα διασύρῃ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ τὴν ὑπόληψιν, καὶ ἂς μὴ καθησυχάσῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὅτι πέντε ἢ ἓξ Ἕλληνων πλοιάρχων ναυπατεῖ δὲν εἶναι ἱκαναὶ νὰ προξενήσωσι βλάβην οὐσιώδη εἰς ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους τὴν ναυτιλίαν, ἂς συλλογισθῇ ὅτι ἐν κακὸν ὅσον εἶναι εὔκολον εἰς τὰς ἀρχὰς νὰ τὸ προλάβῃ, τόσον δύσκολον καταντῇ, ὅταν προοδεύσῃ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπάρχει ἤδη ἡμιτελεσμένον· ἂς λάβῃ ἐπὶ τέλους ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ ἀδρανῇ θέσει, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἕνεκα τῶν γνωστῶν τοῦ ἐμπορίου περιστάσεων εὑρίσκεται σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία ἄνευ, δυστυχῶς, μεγάλων ἐλπίδων προσεχοῦς βελτιώσεως, ἐν ἐλαφρὸν φύσημα ἀέρος ἀρκεῖ νὰ τὴν κλονήσῃ καὶ νὰ κρημνίσῃ τῆς θέσεως ὅπου δι' ἐπιπόνων ἀγώνων κατώρθωσε πάλιν νὰ φθάσῃ, καὶ ἂς λάβῃ ἄνευ βραδύτητος τὰ αὐστηρότερα καὶ δραστηριώτερα μέτρα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ μὴ μᾶς φέρῃ πάλιν εἰς τὴν ἐυσάρεστον θέσιν νὰ βλέπωμεν τοὺς Εὐρωπαίους ναυλωτὰς ἢ ἀσφαλιστὰς νὰ μᾶς στρέφωσι τοὺς ὤμους, ὅταν τοῖς ζητήσωμεν ἐργασίαν δι' Ἑλληνικὸν πλοῖον ἢ τοῖς προσφέρωμεν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ σκάφους θαλάσσιον κίνδυνον.

Μ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΠΙΣΣΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ.

Ὅτι καὶ γυνή τις ὀνόματι Ἰωάννα ἐφόρεσέ ποτε τὴν ποντιφικὴν τιάραν καὶ ἐκάθησεν ὡς Πάπας ἐπὶ τοῦ παπικοῦ θρόνου τῆς Ῥώμης εἶναι γεγονὸς μαρτυρούμενον ὑπὸ ἀξιοπίστων ἱστορικῶν, οὐ μόνον διαμαρτυρομένων καὶ ἐν γένει ἑτεροδόξων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ καθολικῶν. Περιεργείας καὶ ἱστορικῆς ἀκριβείας χάριν ἀναφέρομεν τὸ μεταξὺ πολλῶν ἄλλων παραδόξων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἱστορικὸν τοῦτο γεγονὸς, καὶ συγχρόνως παραθέτομεν τὴν ἐπομένην ἀνασκευὴν τοῦ Κ. Εὐγενίου δ' Ἀριάκου, συντάκτου τῶν ἐν τῷ Αἰῶνι τῶν Παρισίων Ἐφημερίδων, ὅ ἐστι πινάκων περιεχόντων ἐν περιλήψει τὰ κυριωδέστερα ἱστορικὰ γεγονότα τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν μὲν ἡμέραν, ἀλλὰ κατὰ διάφορα ἔτη, ἔθνη καὶ τόπους συμβάντα. Διὰ τῆς ἀνασκευῆς ταύτης ὁ Κ. Εὐγένιος ἐξελέγχει δι' ἱστορικῶν ἀποδείξεων τὴν ἐφημερίδα Κόσμον, θελήσασαν νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν ὕπαρξιν τοιούτου γεγονότος.

Ὁ ἀντάξιος τοῦ «Σύμπαντος» διάδοχος, λέγει ὁ Κ. Εὐγένιος, «ὁ Κόσμος» καταγορεῖ ἡμῶν ὡς ἀξιοπιστοτέρων ἱστορικὴς ἐφημερίδας, ἐν αἷς, λέγει, πολλκὶς ἡ ἱστορία διαστρέφεται κατ' ἀρέσκειαν. Εἰς ὑποστήριξιν τούτου ἀναφέρει ὡς ἀποδειξιν τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου τοῦ Πάπα Βενεδίκτου Γ'. (8 Ἀπριλίου 858), καὶ μέμφεται ἡμᾶς ὡς γράψαντας περὶ τούτου τάδε· «Μεταξὺ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Δ'. καὶ Βενεδίκτου τοῦ Γ'. κατατάσσουσι τὴν ἱστορίαν τῆς Παπίσσης Ἰωάννας·» ἐπὶ τέλους ἀγανακτῶν ἐκφωνεῖ τὰ ἑξῆς· «Ἐφαμερὶς γραφομένη διὰ τὸν λαὸν καὶ ἀξιο

βάνουσα ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐν μέρει ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, διὰ τινος παραλίου θέσεως ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, παραπλησίας τῆς Βουθρωτοῦ (Σαγράδας), μεγάλα πλεονεκτήματα καὶ πρὸ πολλοῦ περὶ τὴν φιλολογίαν ἀξιότιμος γυμνασιάρχης Κ. Α. Σακελάριος· ἡ δὲ διαχείρισις αὐτῶν εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν κατὰ τριετίαν ἢ τετραετίαν ἀλλασσομένην καὶ προεδρευομένην πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μητροπολίτου· Ἡ βιβλιοθήκη τῆς σχολῆς εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἐπισήμους, καὶ ἤθελεν εἰσθαι μία ἀπὸ τὰς σπανίας ἐὰν δὲν εἶχε τὴν τύχην νὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ 1821 συμβᾶσαν γενικὴν πυρκαϊὰν· ἀλλὰ καὶ πάλιν τοιαύτην ἔχει σήμερον θέσιν ὥστε καὶ τοῖς ἀπόροις ἀφθόνως καὶ ἄνευ χρημάτων διανέμει ἐκ τῶν διδακτικῶν καὶ φιλολογικῶν βιβλίων, ἐξ ὧν στιβάδες ὑπάρχουσιν ἐναποταμιευμέναι πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἱερὸν αὐτὸν σκοπόν. Οἱ ἀποφοιτῶντες κατ' ἔτος μαθηταί, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι τὸ ἱερὸν ἅμα καὶ μοχθηρὸν τοῦ διδασκάλου ἐπάγγελμα ἀναλαμβάνοντες, οἱ δὲ πρὸς τὰ τελειότερα τῶν Ἀθηνῶν καὶ Εὐρώπης διδακτήρια ἀποβαίνοντες, διατρανοῦσι τὴν σημασίαν τῆς ὑπαρχούσης ἐκεῖ φιλομούσου τάσεως ὅλων ἐν γένει τῶν Ἠπειρωτῶν.

Οὐδ' ἐκ τοῦ αἰσθήματος τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς φιλαυτίας, οὐδ' ἐκ τοῦ ὅρου τῆς πρὸς εὐεργέτιδα καὶ μουσοτρόφον πόλιν ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης εἶμεθα προκατειλημμένοι νὰ ἐγκόψωμεν ἐκφραζόμενοι μᾶλλον τὰς ὑπερβολὰς ἢ μόνην αὐτὴν καὶ γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, ὁποίαν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ πράγματα ὁσημέραι ἀριδήλως καταδεικνύουσιν. Αἱ Ἀθῆναι, πολλαὶ τῆς Μικρασίας πόλεις καὶ χιλιάδες ἔτι πόλεις τε κωμοπόλεις καὶ χωρία ἐπὶ τῆς ἀπεράντου χώρας ὅλων τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν, ὡς καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων Ἠπείρων ἀπώτατα μέρη συμμαρτυροῦσι τὴν ἐπὶ τοσοῦτον πρόοδον τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιστον ἀναγέννησιν τοῦ φωτισμοῦ τῆς Νέας Ἑλλάδος ἀγαθὴν αὐτῶν σύμπραξιν· καὶ ἂν κατά τι συγκινώμεθα ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλογενείας καὶ τοῦ γενικοῦ ἡμῶν ἐθνισμοῦ, ὀφείλομεν διὰ τοῦτο νὰ φαινώμεθα πάντοτε κήρυκες καὶ ἐθελόγαθοι πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ κοινὸν ἡμῶν κλέος. Καὶ τοι λέγοντες τὰς αἰσθηματικὰς ταύτας λέξεις, ὑπάρχουσι μ'ὅλα ταῦτα εἰς πᾶσαν κοινωνίαν ἀγενεῖς τινες, οἵτινες προαγόμενοι ὑπὸ τῆς ἀναισθήτου αὐτῆς δόξης τοῦ ἐγωϊσμοῦ, προσπαθοῦσι διὰ τῶν φυνασκιῶν των καὶ τῆς μᾶλλον ἐξημμένης πρὸς τὸν ἀδαῆ λαὸν δημαγωγίας των, ὄχι μόνον νὰ διαψεύδωσι τὴν εὐφρόσυνον αὐτὴν προοδευτικὴν τάσιν τοῦ γένους των, ἀλλὰ καὶ νὰ ψέγωσι μᾶλλον αὐτὴν τολμῶσιν, ὡσανεὶ ἐλεηνολογοῦντες τὴν κατάστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ ἔθνους των σχολείων καθάπτονται τῆς ὑπολήψεως καὶ ἱκανότητος τῶν διδασκάλων, παροβάλλοντες αὐτοὺς μὲ ἐκεῖνον τὸν προβατοποιμένα τὸν πτοηθέντα καὶ δειλιάσαντα ἐνώπιον τοῦ ἀλαζόνος καὶ μισέλληνος νομικοέραποστόλου Γερμανοῦ τῆς Βαυδελαχώρας τοῦ 1750. (Ἰδε ιγ'. φιλ. τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομένης ἀποθήκης τῶν ὠφελίμων καὶ τερπνῶν γνώσεων τοῦ πρώτου ἔτους καὶ τὸν αὐτόθι λιβελλογράφον Τηλέγραφον)· πρὸς αὐτοὺς λοιπὸν τούτους ἐπενθυμίζομεν τὸν ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπαντηθέντα ἀφνῆ δημαγωγὸν καὶ μέγα βοῶντα, καὶ δίδομεν αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ἐκείνην ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος συμβουλὴν «οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶ, τὸ δὲ εὖ μέγα.»

Οἱ πολῖται φύσει γέννημα καὶ θρέμμα τῆς πολεως τῶν Ἰωαννίνων διακρίνονται διὰ τὴν σπανίαν καὶ ἀρίζηλον ὡραιότητα τῶν τε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὴν φιλοξενίαν των· οὐχ ἧττον ὅμως ἐξ αὐτῆς τῆς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἀνατροφῆς των ἀποβαίνουσι φιλήδονοι καὶ εἰς ἄκρον λιγύφωνοι. Οἱ δὲ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων των, φροντίζοντες πάντοτε περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἀπᾶδουσι πρὸς τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ ὑψηλὴν ἐντολὴν, ἣν ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ αὐτῶν θέσις ὡς ἀπαράβατον ἱερὸν νόμον τοῖς ἐπιβάλλει, καί τοι ἄλλως ἤθελον θεωρεῖσθαι ἀγαθοὶ τοῦ λαοῦ ἡνίοχοι, ἐὰν παρ' αὐτοῖς ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ περὶ τὰ καλὰ ἐπιμονὴ εὕρισκε τροφὴν καὶ ἄσυλον ἀσφαλέστατον. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις διακρίνονται διὰ τὴν φιλόθρησκον τάσιν αὐτῶν καὶ διὰ τὰ πρὸς τὴν ἱερὰν καὶ ἄμωμον ἡμῶν εὐαγγελικὴν πίστιν ἀγνὰ καὶ ἁδολα αὐτῶν αἰσθήματα. Τὸ ἐξῆς συμβεβηκὸς μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐνταῦθα λεγομένων.

Ἀς ἐνθυμηθῶσιν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν τὴν πρὸ 40 ἢ 50 ἐτῶν ἐποχὴν, ὅτε δυστυχὼς ἐπὶ τῶν Ἰωαννίνων ἐτυράννει ὁ ὠμότατος Σατράπης Ἀλῆ-πασσᾶς, τοῦ ὁποίου ἡ ἄνομος σπάθη τοσοῦτον ὑπερύψωσε τὴν ἰσχύν του, ὥστε ἀπέβη ὁλοσχερὴς κύριος τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου· μὲ μίαν καὶ μόνην ἐντολὴν ἢ καὶ μὲ τὴν παραμικρὰν εἰδοποίησιν γενομένην διά τινων καλοθελητῶν τῆς πατρίδος των, ἄλλων ἐφιαλτῶν, παρέδιδον οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ τὰ πολύτιμα σκεύη των, τὰ ὡραῖά των κειμήλια, τὰς παρθένους των, τοὺς παῖδάς των, τὰς γυναῖκάς των καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωήν των· τὰ ἐντὸς τῆς λίμνης γενόμενα θύματα, θύματα ναί! τῆς ἀγνοῦς ἀρετῆς καὶ τιμιότητός των εἰσέτι βοῶσι πρὸς τὸν Ὕψιστον ποθοῦντα ἐκδίκησιν· αἱ ἀβραὶ παρθένοι μετὰ τὴν αἰσχρὰν ἀτίμωσίν των ἐλάμβανον συζύγους Ὀθωμανοὺς, καὶ διὰ τῆς βίας ἠσπάζοντο τὸν Ἰσλαμισμὸν· τοιαῦται καὶ σήμερον ἔτι ζῶσι μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἀναπαυτικωτέραν ζωὴν τοῦ νέου δόγματός των. — Εὐγενής τις καὶ ἁβρὰ τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ ἐτῶν ἕνδεκα, νεᾶνις ἐξ ὑψηλῆς οἰκογενείας, ἁρπασθεῖσα ἔκτοτε, διετέλει ὡς ἥρας εἰς τὰ μέγαρα τοῦ σκληροτάτου τυράννου Ἀλῆ-πασσᾶ, ὅτε μετ' οὐ πολὺ προσδιωρίσθη ἡ καλλιπάρειος αὕτη Βρισηὶς ὡς νόμιμος σύζυγος ἑνὸς τῶν μάλιστα ἰσχυόντων παρὰ τῷ τυράννῳ πασσάδων, μεθ' οὗ ἔτεκε τέκνα, ζῶντα μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον ἐπωνυμίαν τοῦ Βέη· Ἔκτοτε ἡ ὑπομονητικὴ αὕτη Κυρὰ Ν. διετέλη ὅλως ὑποτασσομένη εἰς τὰ ἤθυμα τῆς νέας θρησκείας της, καὶ ὡς μόνον ἄρτυμα τῶν θλίψεών της, ὡς μονον ἰαματικὸν βάλσαμον τῶν ἱερῶν στεναγμῶν της οὐδὲν ἄλλο ἐθεώρει, εἰμὴ τὸ νὰ βλέπῃ καὶ τὸ νὰ συνομιλῇ ἐλευθέρως μὲ τὰς χριςιανὰς, ὅθεν καὶ δίεταξε μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ τυράννου ἐλευθέραν τὴν πρὸς τὰ παλάτιά της εἴσοδον τῶν χριστιανῶν γυναικῶν, τὰς ὁποίας καὶ περιεποιεῖτο τρυφερώτερα παρὰ τὰς ὀθωμανίδας· ζήσασα δὲ μέχρι τοῦ 1847 ἠσθάνθη τὰς δυνάμεις της ἐκλειποῦσας, ὅθεν καὶ ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου της ἤθελε δυνηθῆ νὰ γίνῃ καὶ πάλιν κοινωνὸς τῆς χριστιανικῆς πείμνης καὶ ἀπολαύσῃ τὴν ἁγίαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων μετάδοσιν· ἐξελέξατο λοιπὸν μέσον, οὗ περ τῇ αὐτῇ στιγμῇ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπεπόθει πρὶν ἢ ὁ θάνατος ματαιώσῃ τὰς ἐλπίδας της. Πιστὴν φίλην αὐτῆς πέμπει πρὸς τὸν ἀρχιερέα, τὸν ἐν Χῳ. ἀποδημήσαντα Κρήτης Κ. Ἰωαννίκιον, ὅστις ἄνευ ἀναβολῆς ἀποστέλλει μίαν τῶν ἐκεῖ ἐστιάδων (καλογραιῶν) εἰς τὰ ὀθωμανικὰ περίβλεπτα μέγαρα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐν βαρυτάτῃ ἀσθενείᾳ κειμένης, καὶ τούτου γενομένου, ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐνάρετος ἑστιὰς, ὑποκλέψασα τὸν ἁρμοδιώτερον καιρὸν, διεκοίνωσε τῇ ἀσθενούσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν της, καὶ τῇ αὐτῆς θελήσει, ἔθεσεν ἐντὸς τῶν μαραμένων χειλέων της μίαν ἐκ τῶν τοῦ κόλπου της ζανθῶν σταφίδων, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ὁ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως τεθεὶς ἅγιος ἄρτος, καὶ οὕτω, ἡ μὲν ἑστιὰς ἀνεχώρησεν, ἡ δὲ ἀσθενοῦσα μετ' ἐννεάωρον διάστημα παρέδωκε τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν πλάστην της. Τῇ ἐπαύριον δὲ, πλῆθος οὐλαμάδων παρετηρήθη εἰς τὴν αὐλὴν τῶν βέϊδων, ἐνεργούντων τὰ κατὰ τὰς ἱερὰς αὐτῶν διατάξεις θρησκευτικά των ἔθιμα καὶ ἡ ἀκοὴ πάντων ἐπλήττετο ἀπὸ τὰς ἡδονικὰς μελῳδίας τῶν προσευχῶν πάντων τῶν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον ὅλων ἐν γένει τῶν μεγαλοπρεπῶν τσαμίων ἱμάμιδων· δὲν παρῆλθον πολλὰ τῆς ὥρας λεπτὰ, καὶ ἡ εἰδησις αὕτη ἐν ἀκαρεῖ ἐφθασεν, ὡς διὰ μαγνητικοῦ τηλεγραφήματος εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις σπεύσας ἀπέστειλεν ἀντιπρόσωπόν του, ἵνα παραλάβῃ τὸ πτῶμα νεκρὸν πάσης ζωτικῆς δυνάμεως καὶ ἑπομένως ἐλεύθερον τῶν δεσμῶν τῶν βαρβαρικῶν θελήσεων. Μάτην ἔσπευσεν ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος δρομαῖος, οὗτινος τὸ κληρικὸν σχῆμα, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια ἐμεγάλυνον τὸ σέβας τῶν κατοίκων, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἀπὸ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ ἀπαταρνήσεως ὡς ἄλλο μέλισσῶν νέφος συνεκεντρώθη περὶξ τοῦ νεκροσίμου οἴκου· γενναίαν ἀπαντήσας ἀνθίστασιν ἐπανέρχεται, ὡς ἄλλος ταχύπτερος ἄγγελος, πρὸς τὴν αὐτοῦ Παυερότητα, ἥτις ἐμπνεομένη, φαίνεται, ὑπὸ τῆς παρ' αὐτῆς ἐπικληθείσης θείας ἰσχύος, ἔσπευσε μετὰ ἱκανῆς κληρικῆς δυνάμεως, εἰσδύει περὶ τὰ ἐνδότατα τοῦ οἴκου καὶ διὰ τῆς ἀπαραμίλλου γενναίας αὐτοῦ θρησκευτικῆς τόλμης, ἁρπάζει τὸ πρώην μὲν ἀπολλωλὸς, νῦν δὲ πρὸς τὰς ἀγκάλας του ἐπανελθὸν ἄπνουν αὐτοῦ πνευματικὸν πρόβατον, ὅπερ ἐν μιᾷ βαθυτάτῃ σιωπῇ ἐκφέρει εἰς τὴν προαύλειον θύραν ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦτο κομψῶς ἡτοιμασμένον φορεῖον. Ἡ ταχύτης τῶν τεσσάρων ἐπισκόπων, ἡ ἐπιδεξιότης τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων πρὸς τὸ ἱεροφορεῖσθαι καὶ ὁ θρησκευτικὸς ἐνθουσιασμὸς πάντων τῶν Χριστιανῶν ὑπῆρξε τὸ οὐσιωδέστερον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μέλημα τῶν κατοίκων. — Ἐντεῦθεν μετὰ πάσης θρησκευτικῆς πομπῆς, μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, ἀργῷ βήματι καὶ καταυγκικωτάτῃ ψαλμῳδίᾳ ἀπῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἐν ᾗ καὶ ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία. Ἀπὸ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ἡ αὐτοῦ Παυεροότης εἶχε διατάξει τὴν ἀνώρυξιν τάφου πλησίον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, Νέου Μάρτυρος Ἰωαννίνων, παραπλησίου τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους· πολλὰ δὲν παρῆλθον λεπτὰ καὶ πάραυτα ὡς σμῆνος ἀγγέλων συνεσωρεύθησαν ἅπαντες οἱ Χριςιανοὶ ὑμνολογοῦντες καὶ μακαρίζοντες τὸ ἀπροσδόκητον αὐτὸ θέαμα, θέαμα, τῷ ὄντι, δι' αὐτοὺς, εἰς τὴν ὄψιν τῶν ὁποίων ἡ φαιδρὰ ἰλαρότης καὶ ἡ χαρὰ ἐμαρτύρει τοὺς ἀμέτρους παλμοὺς τῶν καρδιῶν των· ματαίως οἱ Ὀθωμανοὶ προσέτρεχαν εἰς βοήθειαν τῶν οὐλαμάδων, ματαίως ἀνέσκαψαν καὶ τὸν ὑπὸ τὴν κυματιζομένην γαλλικὴν σημαίαν κατὰ μῆκος τοῦ διὰ μιᾶς στενωτάτης ὁδοῦ χωριζομένου ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου Ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου· ἔτι ματαιοτέρως ἠνεῴχθη καὶ ὁ ἐν τῇ Μητροπόλει τάφος, διότι μετανοήσαντος τοῦ ἀρχιερέως, ἕνεκα βαθυτάτης θρησκευτικῆς συγκινήσεως, πρὶν ἢ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία λάβῃ τέλος, παρήγγειλε τρίτην ἀνώρυξιν τάφου ἐντὸς τοῦ προαυλείου τοῦ μακρὰν κατὰ μῆκος ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς εὑρισκομένου κομψοτάτου καὶ ῥωσσιστὶ ἑστολισμένου ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅπου μεταφερθὲν τὸ πτῶμα δι' ἀγγελικῆς καὶ παραδόξου πανστρατιᾶς ἐνεταφιάσθη, ὁ δὲ λαὸς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπανηγύρισεν ἑορτὴν θρησκευτικὴν, ἑορτὴν συγκινήσασαν τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ αὐτῶν τῶν εἰς τὰ πέριξ χωρία κατοικούντων καὶ ἐρχομένων ἐναλλὰξ κατὰ ὁμάδας, ἵνα ἴδωσι καὶ πληροφορηθῶσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος. Ἐκ δὲ τῶν Ὀθωμανῶν οὐδὲ κὰν φωνὴ ἠκούσθη ἐνώπιον τοιαύτης ἐπιχειρήσεως, πλὴν μικρᾶς κινήσεως ἐκ μέρους τοῦ πασσᾶ, ὅστις καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ἕνεκα τούτου ἐπαύθη.

Αἱ καλογραῖαι τῶν Ἰωαννίνων.

Παραπλησίως τῶν ἱερῶν ἱδρυμάτων ἢ καὶ ἐντὸς αὐτῶν τῶν καλῶς τετοιχισμένων προαυλείων τῶν ἐκκλησιῶν, ἰδίως δὲ τοῦ πρώτου κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἱεροῦ ναοῦ, τοῦ κοινῶς καλουμένου Ἀρχιμανδριό, ὑπάρχουσιν καὶ ἄλλαι παραφυάδες, τὰ καταγώγια (κελλία) τῶν ἐν τῇ πόλει μοναζουσῶν ἑστιάδων (καλογραιῶν) τοῦ ἡμετέρου ἀνατολικοῦ δόγματος, ἔνθα κατεργάζονται τὰ ἐν τῇ πρὸς ὀλιγὴν τὴν πόλιν μεγάλῃ χρήσει λευκὰ ὑφάσματα (πανία), ἰδίως δὲ τὰ ἀρίστης ποιότητος μετάξινα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ πρὸς στολισμὸν τῶν ἡμετέρων γυναικῶν διακέντητα καὶ λίαν περίεργα, ἐπισύροντα τὴν προσοχὴν καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαίων. Αἱ ἑστιάδες αὗται διαπονοῦσαι πρὸς ἴδιον αὐτῶν ὄφελος ἀπολαύουσιν ἴσην μὲ τὴν τῶν ἱερῶν προσώπων δικαιοδοσίαν, οὐδὲν ἐκτελεῖται θρησκευτικὸν ἔθιμον, οὐδεμία ἀνεξαιρέτως τελετὴ λαμβάνει χώραν ἄνευ τῆς συμπράξεως αὐτῶν, διὸ καὶ ἡ λειτουργία των θεωρεῖται ἀπαραίτητος καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Αἱ γυναῖκες αὗται ἐξερχόμεναι εἰς ὁμάδας ἀείποτε πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ θρησκευτικὴν τελετὴν, συμπαραλαμβάνουσι μεθ' ἑαυτῶν τὴν πρεσβυτέραν τῆς ἐνορίας, ἣς τὰ ἴχνη βήματι ἀργῷ ἅπασαι βαίνουσιν. Ὁ μόνος παρήγορος τῶν δυστυχιῶν, ὁ μόνος συμπράκτωρ καὶ θοηθὸς ὅλων ἐν γένει τῶν τε χαρμοσύνων καὶ πενθίμων περιστάσεων θεωρεῖται ἡ ἱερὰ αὐτῶν σύμπραξις, ἥτις ἀρωγὸς καὶ ἀντίληψις ἐν ταῖς θλίψεσι λογίζεται. Πρὶν ἢ ὁ πάσχων τὸν τοῦ θανάτου ἔσχατον κίνδυνον διατρέξῃ, πρὶν ἢ τὸ σῶμα μείνῃ ἄπνουν καὶ ἐλεύθερον πάσης ζωτικῆς δυνάμεως αἱ τῆς ἐνορίας ἑστιάδες καθ' ἱερὰν ὑποχρέωσιν παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς παρευρίσκονται, ὅπως ἐπιστατήσωσιν εἰς τὸν παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ τούτου γενομένου πάντες ἀποχωρίζονται, αἱ δὲ ἑστιάδες ἐνεργοῦσι τὰ τῆς κηδείας θρησκευτικὰ καὶ παραδόσιμα ἔθιμα, ἔπειτα ποιοῦσι χορὸν πέριξ τοῦ ἀναισθήτου πτώματος ἀρχόμεναι κατὰ σειρὰν δεξιόθεν πενθίμου καὶ συγκινητικοῦ μοιρολογίου, προεξαρχούσης μιᾶς αὐτῶν, μοιρολογίστρας καλουμένης, ἀκολούθως ἔρχονται οἱ ἱερεῖς, οἵτινες μετὰ τῶν μοναζουσῶν, αὐτῶν μόνων γυναικῶν, συνοδεύουσι τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ μέχρι τῆς ἐκκλησίας, ὅπου παραμένουσι μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ, ὁπότε ἐπιστρέφουσι, δι' ὧλης πάντοτε ὁδοῦ, πρὸς ὑποδοχὴν τῶν σχετικωτέρων καὶ τῶν βουλομένων νὰ ἐκφράσωσί τι πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας συγγενεῖς ἐκ τῆς ἀγίας ἡμῶν γραφῆς εἰς παρηγορίαν καὶ ὑπομονὴν θεῖον αὐτῶν δίδαγμα. Ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη παρεπομένη θρησκευτικὴς ἐθιμοταξίας ἐκπλήρωσις, οἷον κολύβων, προσφορῶν, ἀρτοπλασιῶν ὑπ' αὐτῶν μόνον, σεβασμοῦ ἕνεκεν, ἐνεργεῖται· ὁ μοναχικὸς οὗτος τῶν γυναικῶν αὐτῶν βίος εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἁπλοϊκὸς, καὶ πᾶσα οἱαδήποτε παρθένος θέλουσα ν' ἀσπασθῇ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτὰς, ὀφείλει ἐκ νεαρᾶς ἔτι ἡλικίας νὰ ἐκλέξῃ ἕνα τῶν κελλίων καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὴν ὡς δόκιμον, μέχρις οὗ ἀπολαύσῃ τοῦ δικαιώματος τοῦ κυβερνᾶν τὰς ὑποδεεστέρας, γινομένη ἡγουμένισσα, εἰς ἣν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας νὰ ᾖ καὶ ἡ τῶν οἰωνδήποτε προσόδων διαχείρισις. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς ἡγουμενίσσης διαδέχεται τὴν ὕπατον αὐτὴν ἀρχὴν ἡ παρὰ τῆς ζώσης πρεσβυτέρας κεχειροτονημένη ὡς τοιαύτη ἰσχυρὰ καὶ νόμιμος διάδοχος· τοῦτου δὲ μὴ γενομένου τὰ πάντα μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ οἰκήματος καθίζανται κληρονομία νόμιμος τοῦ ἀρχιερέως. Τοιαύτης οὔσης τῆς δικαιοδοσίας τῶν μοναχῶν γυναικῶν, ὠφειλον καὶ αἱ μαυροφόραι αὗται κυρίαι, (poules de panagie) ὀνομασθεῖσαι παρά τινος Γάλλου Βλαγκὰρ καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου, νὰ διάγωσιν, ὡς διάγουσιν ἀείποτε, σεμνοπρεπῶς καὶ ἀξίως τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν σχήματος καὶ τῆς παρθενικῆς των ἀγνότητος, ἀποφεύγουσαι τὴν ἐξωτερικὴν λαμπρότητα, τὴν κομψότητα, καὶ τὸν τεχνητὸν κόσμον, δι' ὧν συνήθως οἱ θηλυπρεπέστεροι λαϊκῶν τε καὶ μοναχῶν εἰς πειρασμὸν ἐμβάλλονται. Ἀνάγκη δὲ αἱ ἡγουμένισσαι νὰ ἐκλέγωσι τὰς τῶν μοναχικὸν βίον ἀσπαζομένας συνετὰς, ὑποταγεῖς, καὶ, εἰ δυνατὸν, μετριωτάτης καλλονῆς, παρεχούσης βεβαίαν καὶ ἀξιοπιστοτέραν τῆς ὁσιότητος καὶ ἀρετῆς ἐγγύησιν.

Τὰ περίεργα τῆς λίμνης.

Ἀφανὴς καὶ σχεδὸν ἀκατοίκητος ἤθελεν εἶσθαι, κατ' ἐμὴν ἰδέαν, ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων, ἂν ἐντὸς τῆς κοιλάδος καὶ ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τοῦ ἐπιμηκεστάτου βουνοῦ δὲν ὑπῆρχε παρατεταμένη ἡ καλουμένη Ἀχερουσία λίμνη (Βαλοντόρακον)· μολονότι δὲν φαίνεται τόσον καθαρὰ αὐτὴ ἐκείνη ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένη οὕτω, ἀλλ' ἑτέρα τις ἐν Αἰγύπτῳ πλησίον τῆς Μέμφιδος, ἡ ἄλλη τις πλησίον τοῦ κυρίως Ἀχεροντος (γλυκέος) ποταμοῦ κατὰ τὴν Θεσπρωτίαν. Πλησσομένη ἡ πόλις αὕτη πανταχόθεν ἕνεκα τῆς κοίλου θέσεώς της δὲν ἤθελεν ἀπολαύει τῆς καθαρότητος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος σήμερον ζωογονεῖ ἐκεῖ καὶ εὐφραίνει πάντας· ἤτοι ὁ ἀὴρ ἤθελε μαίνεσθαι καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἤθελε μένει ἡ πόλις ἐλευθέρα ἐπιβλαβῶν μιασμάτων, ὡς καταδικαζομένη διὰ παντὸς νὰ πάσχῃ ἀπὸ τῶν ἐπιδημιακῶν νόσων· φαινόμενόν τι ἐπὶ τῆς λίμνης μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἰδίως κατὰ τὸ θέρος, ἀνεξαιρέτως πᾶσαν νύκτα ἅπαντα τὰ ἐπιβλαβῆ μιάσματα τῆς ἀτμοσφαίρας ὡς ὑπὸ φυσικωτάτου μαγνήτου ἑλκόμενα συμπυκνόνονται ἐπὶ τῆς λίμνης καὶ μέχρι τῆς πρωΐας ἀποτελοῦσι νέφος λευκότατον καὶ ψηλαφητὸν εἰς ὕψος μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ βουνοῦ, ἐξηπλωμένον δὲ κύκλῳ καθόλον τὸ μῆκος καὶ πλάτος τῆς λίμνης, καὶ τοσοῦτον ὑπάρχουσι συμπεπιεσμένα τὰ ψηλαφητὰ αὐτοῦ μόρια, ὥστε ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, μόλις περὶ μεσημβρίαν δύναται νὰ διαλύῃ αὐτὰ καὶ καταστείλῃ ἑπομένως ἀφανῆ· ἄξιον δὲ εἶναι περιεργείας, ὅτι ἅπασα ἡ μάζα αὐτοῦ πρὶν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἐφησυχάζει, κοιμωμένη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης, ἀφοῦ δὲ ἀνατείλῃ κατὰ λόγον τῆς ὑψώσεώς του, ἀρχεται καὶ αὕτη νὰ ἀραιοῦται καὶ νὰ παρεκτείνηται, ὑψουμένη καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ βουνοῦ, ὑπεράνω τοῦ ὁποίου διαλυομένη κατὰ λόγον τῆς ὑψώσεώς της, παριστᾷ θέαν λίαν ἀξίαν περιεργείας, ἕνεκα τῶν διὰ τῶν ἐυδοτέρων αὐτῆς στρωμάτων διερχομένων χρυσοειδῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων· τούτου δὲ καθ' ἑκάστην γενομένου, καθ' ἑκάστην καὶ ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀὴρ τῆς πόλεως μένων ἐλεύθερος μιασματικῶν μορίων καὶ ἑπομένως ὁλιγώτερον ἀβαρὺς, ἀποκτᾷ ἐλευθερωτέραν εὐκινησίαν καὶ κατὰ συνέπειαν μεγαλητέραν εἰς τὴν ζῶσαν φύσιν ζωογονίαν. Ἡ λίμνη αὕτη ἔνθεν μὲν ἀρδεύουσα ἀενάως τὰς καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς πόλεως γονιμωτάτας θέσεις, κατασταίνει αὐτὰς λίαν καρποφόρους· τὴν δὲ ἐν γένει λαχανοφυτείαν ἀφθονωτάτην καὶ ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους διαρκεστάτην, ὡς ἐπαναλαμβανομένης τῆς φυτουργείας δὶς καὶ τρὶς τοῦ ἔτους. Ἔνθεν δὲ πρὸς τὰ πλάγια τοῦ βουνοῦ μέρη ἐνοῦται μὲ τὰ ἀφθονώτατα πότιμα καὶ λίαν κρυερὰ ὕδατα (νερὰ τῆς λήθης λεγόμενα) ἀναβλυζόμενα ἐκ τῶν ἐγκάτων τοῦ λόφου καὶ ἀποτελοῦντα πηγὴν ἀένναον εἰς ὄγκον μεγάλου ῥύακος ἐπὶ τῆς ἀνεσκαμμένης δεξαμενῆς, λεγομένης σήμερον Ἀμπάτο βα, ἔνθα γίνονται αἱ διασκεδάσεις καὶ αἱ εὐθυμίαι ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν καὶ μάλιστα τῶν προυχόντων καὶ βέϊδων. Θέαμα δὲ ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς τοῦ ἀνθρώπου λαμβάνει χώραν ἑκάστην ἑορτὴν περὶ μεσημβρίαν, ὁπότε τὰ μικρὰ πλοιάρια μετὰ πλείστης ὅσης ἁμίλλης ἐκπλέουσιν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν πόλιν ὄχθης πρὸς τὸ μέρος αὐτό. Θέαμα τῷ ὄντι εὐφρόσυνον τὸ νὰ βλέπῃ τις ἐπὶ τὴν ὀγραν ἐπιφάνειαν τῆς λίμνης κατὰ ὁμάδας πλοιάρια ἐλαυνόμενα ὑπὸ τῆς κώπης καὶ παριστῶντα πομπὴν τὰ μάλιστα θελξίνουν ἕνεκα τῆς ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς παντὸς εἴδους μουσικῶν ὀργάνων καὶ καλοφώνων τραγῳδιστῶν καὶ τραγῳδιστριῶν ἐντέχνου ἁρμονίας. Ἔτι δὲ περισσότερον αἰσθάνεται τις ἐνδομύχως τὴν γενικὴν τῆς ψυχῆς του εὐχαρίστησιν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὁπότε ἐνεργῆται ἡ κάθοδος τῶν εὐθ

χωρὶς νὰ γνωρίζῃ αὐτὰς ἐπὶ τὸ ὀνομαστικώτερον. Μάτην οἱ τὸ γαμικὸν συναλλαγμα ἐπιζητοῦντες νέοι ἐποφθαλμῶσι πρὸς τὰς παρθενικὰς ὁμάδας παρακαθήμενοι τσιγαρίζοντες εἰς τὰ σκοτεινὰ παράθυρά τους· μάτην καὶ αὐτοὶ οἱ φιλοπερίεργοι συνευθυμοῦσι μετὰ τῶν προτέρων, διότι οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ ἴδωσιν εἰμὴ ἕνα παρθενικὸν σύλλογον κομψότατα ἐνδεδυμένον καὶ ταχεῖ βήματι βαίνοντα, καὶ διότι οὐδὲν ἄλλο δύνανται ν' ἀκούσωσι εἰμὴ λεπτάς τινας ὁμιλίας καὶ ἡδονικοὺς γελωτας ἀπὸ πρόσωπα πάντη διάφορα τῆς ἰδανικῆς φαντασίας καὶ ἐπιθυμίας των. Τὰ γαμικὰ συναλλάγματα συνιστῶνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ μεσίτου, ὅστις καθ' ὑποχρέωσιν ἱερὰν ὀφείλει σὺν τοῖς ἐπαίνοις τῆς ἐπινοίας του νὰ προλέγῃ καὶ τὰ κυριωδέστερα σωματικὰ ἐλαττώματα, οἷον τὴν χωλότητα

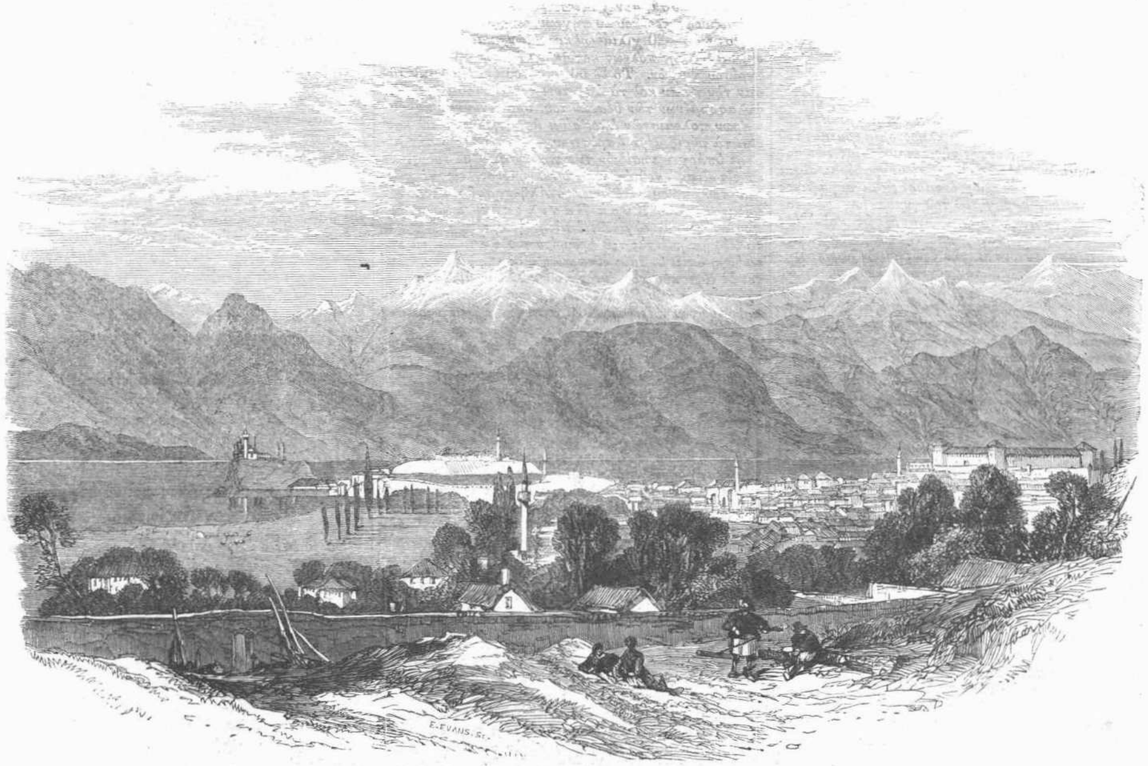

ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ.

τὴν τύφλωσιν κτλ. περὶ ὧν καὶ παροιμια φέρεται, ὅτι δῆθεν γαμικοῦ συναφθέντος συναλλάγματος ἐκυρώθη αὐτὸ ὁλοσχερῶς ἰσχυρὸν καί τοι ὁ μεσίτης ἀληθῶς ἐξεφράσθη ἐν εἰρωνείᾳ τὸ ἐλάττωμα τῆς τε χωλότητος καὶ τυφλότητος τῆς νύμφης (ἔχ' ἕνα 'μάτι! ἔχ' ἕνα ποδάρι!) ἀποβλέπει πρὸς τὴν ἀλήθειαν μᾶλλον ἢ πρὸς τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον. Τοιουτοτρόπως συναλλαγέντες μεταβαίνουσιν οἱ γονεῖς ἀμφοτέρων τῶν νεονύμφων, (ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς) πρὸς τὸν ἐν τῇ Μητροπόλει Πρωτοσύγγελον καὶ καταγράφουσι τὰς διαφόρους περιπετείας τῆς προικὸς ἐν τῷ ἱερῷ κώδηκι, καὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας ὁ γάμος θεωρεῖται ἱερὸς καὶ κατὰ νόμον ἀπαράβατον ἀναγκαστικώτατος. Ἐντεῦθεν οὐδὲν μέχρι σήμερον φέρεται παράδειγμα τῆς διαλύσεως τοῦ ἀῤῥαβῶνος (ἐκτὸς ἂν αὐτὸς ἐπιστηρίζηται εἰς ψιλὰς συμφωνίας καὶ ἰδιωτικὰς), τελεῖσι δὲ γάμοι πολλότατα· διὸ καὶ φήμη διατρέχει ὅτι δῆθεν ὁ ἀποπειραθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν δι' ἱεροῦ συναλλάγματος μεμνηστευμένην του ἀπεμνίγη, ἡ τοὐλάχιστον ἔλαβε τὴν φρικαλέαν ἐκείνην καὶ ἀπάνθρωπον ἀπειλὴν τοῦ ὅτι θέλει γίνει θῦμα ἐντὸς τῶν λιμναίων ὑδάτων ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς καὶ τιμῆς μιᾶς μεμνηστευμένης παρθένου. Ἐπιστάσης δὲ τῆς ὥρας ὧδέ πως ἐπιτελοῦνται τὰ τοῦ γάμου, καθὰ αὐτὸς ἐγὼ παρετήρησα προσκληθεὶς εἰς τὴν στέψιν ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου φίλου Νικολάου Γ. Τσάλα ἢ Χασάπη.

Περὶ τὸ δεῖλη τῆς πέμπτης τῆς πρὸ τοῦ ὑμεναίου ἑβδομάδος, ἡ νύμφη μετὰ τῶν σχετικωτέρων αὐτῆς συγγενῶν γυναικῶν ὀφείλει νὰ ἐκκαθαρισθῇ εἰς ἴδιον ἐπὶ τούτῳ λουτρὸν, ὅτε τὸ πρῶτον ἀποδιδάσκεται τὴν μυστηριώδη χρῆσιν τῆς ἀποτριχώσεως τῶν κυριωδεστέρων ἀφανῶν μελῶν της διὰ τινος μεταλοειδοῦς κόνεως, χρίσματος λεγομένης, ἧς τινος ἡ πώλησις ἐλευθέρα παρὰ τοῖς μικρεμπόροις ὑπάρχει, ἕνεκα τῆς γενικῆς χρήσεως. Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας τῆς παρασκευῆς μετακομίζεται ἡ προῖξ εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ νυμφίου ἐν παρατάξει εὐθυμία καὶ ὀργανικῇ ἁρμονίᾳ· τὴν νύκτα τέλος τοῦ σαββάτου ἢ τῆς κυριακῆς πέραν τοῦ μεσονυκτίου ἀπέρχονται πρὸς τὰ οἰκήματα τῆς νύμφης μετὰ φανῶν ἐκ δᾴδων (μασαλάδων) κατὰ ἀποζήματα ἅπαντες οἱ ὑπὸ τοῦ νυμφίου κεκλημένοι συγγενεῖς τε καὶ φίλοι αὐτοῦ, ἔχοντες ὡς ἐμπροσθοφυλακὴν προπορευόμενον αὐτὸν τοῦτον τὸν νυμφίον, τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας, τὸν νουνὸν (κουμπάρον) καὶ τὸν παράνυμφον μετὰ ἁρμονικωτάτης μουσικῆς παρατάξεως· ἐλθόντων δὲ ἀκριβῶς ἐντὸς τοῦ οἴκου ἡ τοῦ προαυλείου τῆς νύμφης γίνεται ἐπὶ ποδὸς ἡ ὑποδεξίωσις αὐτῶν διὰ πολλῶν γλυκυσμάτων καὶ οἰνοπνεύματος, καὶ μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐξέρχονται ἅπαντες μέχρι 50 βημάτων, ὅτε πλέον οἱ τῆς ἐναντίας μερίδος ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἐκφέρουσι τὴν νύμφην λαμπρότατα ἐστολισμένην καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν παρειῶν ἔχουσαν κρεμαμένους κροσοὺς ἐξ ἐλάσματος χρυσοῦ, λάμποντας μέχρι τῶν γονάτων (μπρίλας), ἐν δὲ ταῖς χερσὶν περικεχρυσωμένην λαμπάδα καὶ χειρόμακτρον πολυτελές. Ὄπισθεν τῆς νύμφης βαδίζουσιν ἀπαραμίλλως πλῆθος γυναικῶν λαμπροστολισμένων καὶ ἐν ταῖς χερσὶν βασταζουσῶν λαμπάδας μικρόν τι ἐλαφροτέρας τῆς νυμφικῆς. Ὑποβαστάζεται δὲ ἡ νύμφη ὑπὸ τῶν ἀμέσων πλησιεστέρων της συγγενῶν, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ συμβαδίζουσι παρατεταγμέναι κατ' ἀντιπεπονθότα λόγον τῆς καλλονῆς τοῦ προσώπου των, ἤτοι παραπλησίον τῆς νύμφης δὲν ἴσταται γυνὴ ἔχουσα κάλλη θελκτικώτερα αὐτῆς, ἵνα μὴ τὴν θέαν καὶ τὴν ἐντύπωσιν αὐτῆς ἀκουσίως προσβάλῃ. Εἰς δὲ τὸν νυμφίον, αὐτὸν τὸν ἥρωα τοῦ ὑμεναίου, καί τοι ἱστάμενον μακρὰν μετὰ λαμπάδος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁμάδος του, δὲν εἶναι ἠθικῆς ἐπιτετραμμένον νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, πλὴν ὁπόταν κατὰ διαστήματα παραμένωσιν, ὅπως ὁ μὲν νυμφικὸς ὅμιλος παραπλησιάσῃ, αὐτοὶ δὲ τελέσωσιν ἐναρμόνιον χαράν, τότε δύναται νὰ ὑποκλέψῃ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων καὶ μετὰ τῶν σχετικῶν του φίλων παρατηρήσῃ τὸ ἤερας, ὅπερ τῷ προσφέρουσι, καὶ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ τῷ ἦναι ὁ ἀγαθὸς σύντροφος τῶν εὐτυχιῶν ἢ δυστυχιῶν. Μετὰ πέντε ἀκριβῶς ὥρας, ἤτοι περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς πρωΐας καὶ πολλάκις περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου προσεγγίζουσι τὸν οἶκον τοῦ νυμφίου, ὁπότε ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἢ ἄλλη τις συγγενὴς καταβᾶσα θέττει εἰς τὰ χείλη τῆς νύμφης γλύκυσμά τι δηλητικὸν τῆς γλυκείας καὶ ἐναρμονίου συζυγίας· καὶ μετὰ ταῦτα, μεταβάντες ἅπαντες εἰς τοὺς ἡτοιμασμένους θαλάμους, γίνεται πάραντα ἡ στέψις κατὰ τὸ σύνηθες· πλὴν ὁ παράνυμφος ἐν καιρῷ τῆς διασταυρώσεως τῶν στεφάνων ὀφείλει ὅσον ἤθελε δυνηθῇ νὰ ὑψώσῃ τὸν νουνὸν, ἐπιτάττων αὐτὸν νὰ τάξῃ (τάξε, λέγει), αὐτὸς δὲ ἀποκρίνεται «ὁ υἱοὺς καὶ μὴ μηλιὰ» ἐπαναλαμβανομένου δὲ τούτου πολλάκις ὡς μὴ εὐχαριστουμένου τοῦ ὄπισθεν ἥρωος ὑπόσχεται ἀμοιβήν τινα μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκπληρωθησομένην, καὶ οὕτως ὁ γάμος λομβάνει πέρας· περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἑσπέραν καὶ ἀκολούθως μέχρι τῶν τριῶν ἢ πέντε ἡμερῶν ἑτοιμάζονται τράπεζαι, ἐν αἷς παρακαθίζονται συμποσιαζόμενοι οὕτω πως. Ἐκ τῶν πολλῶν τραπεζῶν ἡ μᾶλλον σεμνοτέρα εἶναι ἡ τοῦ μεγαλητέρου θαλάμου, διῃρημένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν πρὸς τε τὰς γυναῖκας καὶ ἄνδρας· πλησίον τοῦ ἱερέως παρακαθίζεται ὁ νουνὸς ὁ ἔχων τὴν μεγαλητέραν ἰσχὺν καὶ κυριότητα εἰς τοὺς λόγους καὶ διαταγάς του, πλησίον δὲ τούτου ὁ παράνυμφος, οὗτινος ἡ μεγαλητέρα φροντὶς εἶναι τίνι τρόπῳ ἤθελε καταστήσει τὸν νουνὸν ἀναίσθητον ἢ ἀπόντα, ἵνα τὴν θέσιν τῶν πρωτείων διαδεχθῇ. Οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τάξιν τῆς βαρύτητος· ἄνωθεν δὲ αὐτῶν ὅλων ἵσταται μὲ σχῆμα μειδιοῦν ὁ γαμβρὸς καὶ ἄνωθεν τῶν ἐπίσης παρακαθιζομένων γυναικῶν ἡ νύμφη μετὰ τῆς παρανύμφης, ἥτις ὀφείλει νὰ τὴν περιποιῆται, συμβουλεύῃ καὶ τὸν ἱδρῶτα αὐτῆς σπογγίζῃ. Ἀρχομένης δὲ τῆς βρώσεως καὶ τῆς εὐθυμίας ἡ πρόποσις οὕτω πως φέρεται, ἐφ' ἑκάστης προπόσεως καθίσταται συμποσιάρχης, οὗτος δὲ ἐπιτάττει ἑκάστῳ τῶν πινόντων ἵνα τὸν δεῖνα εὔρῃ ἐκ τῶν παρακαθιζομένων, ὁ δὲ δεξιοῦται αὐτὸν μὲ τοιαύτας λέξεις· «Κύριε, καλῶς ὥρισες», (στρέφων πρὸς τὸν ἐντολέα) ὁρισμός σου (νὰ εὕρῃς τὸν δεῖνα ἀποκ.) καλῶς νὰ σ' εὕρω· τοῦτο τὸ ποτήριον τὸ πίνωμεν εἰς ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν τοῦ δεῖνος (δι' οὗ ἡ πρόποσις ὑψώθη)· τοῦτον δὲ κελεύει ὁ συμποσιάρχης ἵνα ἕτερον διαδεχθῇ κατὰ τάξιν τῆς βουλήσεώς του μέχρις οὗ πίωσιν ἅπαντες μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν γυναικῶν· τέλος δὲ ἀνίσταται ἐκεῖνος, οὗ χάριν ἡ πρόποσις ἐγένετο, εὐχαριστῶν πάντας ἐπὶ τῇ προπόσει, εὐχαριστῶν συνάμα δι' ἀργυρίου καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ὀργάνων· εἶτα ἕτερος ἄρχων τῆς προπόσεως καθίσταται, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου. Ἡ δὲ πρόποσις καλεῖται 'ντολὴ (παραφθαρεῖσα ἐκ τοῦ ἐντολὴ) καὶ οἱ προπίνοντες ὀφείλουσι νὰ ἐκκενώσουν τὰ ποτήρια, ἂν ἡ βούλησις τοῦ ἀρχοντος τῆς προπόσεως (ἐντολέως) τοιαύτη ᾖ, ὅτε οἱ ἀπανδῶντες κολάζοιται. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ ὅτε οἱ κεκλημένοι ἀπέρχονται ἡ νύμφη ἐγχειρίζει αὐτοῖς ποτήριον μεστὸν οἴνου, εἰς ὃ ἐμβάπτουσι χρήματα καλούμενα κεράσματα ἢ δωρήματα.

Γ. Ρ.

Ο ΜΑΙΟΣ.

Μαΐέ μου ἦλθες πάλιν
Καὶ ἀλλοίωσιν μεγάλην
Ἐπιφέρεις, καὶ χαρὰν
Πανταχοῦ διασκορπίζεις
Καὶ μὲ ῥόδα μᾶς ῥαντίζεις
Καὶ μυρσίνην τρυφεράν.

Ἦλθες, ἦλθες ἀνθοφόρε
Κ' εἰς τὴν πρώτην σου αὐγὴν
Αἱ νεφέλ' αἱ πυκνωμέναι
Τρέπονται ἐσκορπισμέναι
Πανταχόθεν εἰς φυγήν.

Καὶ ὁ ῥύαξ, ὅστις πρῶτον
Ἐκυλίετο μὲ κρότον,
Πρὸς ἐσὲ μὲ σεβασμὸν
Ἀτενίζων, διατάττει
Τὸ νερόν του νὰ φυλάττῃ
Σιγανὸν κελαρυσμόν.

Ἦλθες χύνων εὐθυμίαν
Εἰς καρδίαν κάθε μίαν
Τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς·
Νέοι, νέαι καὶ παιδία
Στ' ἀνθοστόλιστα πεδία
Τρέχουν ὅλοι συμμιγεῖς.

Καὶ χορεύουν τὰ ἀρνάκια
Καὶ τσιμπιῶνται τὰ πουλάκια
Ταξειδεύουν γερανοὶ
Μειδιᾷ τὸ πᾶν ἐπίσης
Ἀστὰς εὐτάκτους αὐτῶν πτήσεις
Καὶ ἡ γῆ κ' οἱ οὐρανοί.

Μελῳδὸν ἐκπέμπ' ἀέρα
Τοῦ ποιμένος ἡ φλογέρα·
Τί ὡραία ἐποχή!
Τὰ ῥυάκια μουρμουρίζουν
Τ' ἀηδονάκια λαρυγγίζουν
Καὶ τὸ πᾶν παντοῦ ἠχεῖ.

Μαΐέ μου ἡ πνοή σου
Ὡς ἀὴρ τοῦ Παραδείσου
Διασχίζει σιγανὰ
Τὰ πυκνὰ κλαδιὰ τῆς πεύκης
Τὰ λευκόχρυσα τῆς λεύκης
Καὶ συρίζουσα περνᾷ.

Καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ κτίσις
Καὶ τὰ ἔμψυχα ἐπίσης
Καὶ τὸ πᾶν ἐσὲ ποθεῖ·
Καὶ ὁ ἔρως ἐσὲ θέλει,
Μὲ ὀξύτερα τὰ βέλη
Μετὰ σοῦ ἀκολουθεῖ.

Βλέπεις πῶς γεμάτην ἔχει
Τὴν φαρέτραν του καὶ τρέχει
Μὲ χαρὰν ὁτ' ἀπαντᾷ
Τὰς καρδίας ἀνοιγμένας
Κ' εἰς αὐτὸν ἐκτεθειμένας
Ἐλευθέρως νὰ κεντᾷ;

Α. Π.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΚΟΣΣΟΥΘΕΙΑ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

Ἐν προλαβοῦσιν ἀριθμοῖς τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐδημοσιεύσαμεν τὴν διαδικασίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κ. Κοσσοῦθ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, προσθέντες, ὅτι ἡ δίκη ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ δευτέρου, ἀλλ' ὅτι ἐγένετο ἤδη ἔφεσις κατὰ τῆς προστκλήτου ἀποφάσεως. Νῦν δ' ἐξεδικάσθη καὶ κατ' ἔφεσιν ἡ ὑπόθεσις, ἀλλὰ δὲν ἐξεδόθη ἔτι ἡ ἀπόφασις. Ἡ δὲ πρωτόκλητος ἀπόφασις ἐν συνόψει ἔχει ὡς ἑπόμενως·

Ὁ ἐνάγων ἐνάγει ὑπὸ τὸν ἡγεμονικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα ὡς βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἐξαιτούμενος τὴν συνδρομὴν τοῦ δικαστηρίου, ὅπως παρεμποδίσῃ βλάβην δημοσίου εἴδους ἐπὶ δικαιωμάτων, ἅτινα διατείνεται ὅτι νομίμως ἀνήκουσιν ἐαυτῷ. Διεκδικεῖ δὲ τὰ δικαιώματα ὡς ἀνεγνωρισμένος κάτοχος ἡγεμονικῆς δυνάμεως ἐν ξένῃ πολιτείᾳ ἐν εἰρήνῃ διατελούσῃ μετὰ τοῦ βασιλείου τούτου. Ἐκ τῆς διαδικασίας προέκυψεν, ὅτι οἱ ἐναγόμενοι κατεσκεύασαν καὶ παρεσκεύασαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μεγάλην ποσότητα γραμματίων, μελλόντων ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὸ δημόσιον χαρτονόμισμα τῆς Οὐγγαρίας, ὅπως τὰ νομίμως ἐκδιδόμενα ὑπὸ ἡγεμονικῆς δυνάμεως. Τὰ γραμμάτια δὲ ταῦτα παρεσκευάσθησαν οὐ μόνον ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐνάγοντος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ προσθέσει ἐχθρικῇ καὶ ἀνακριπτικῇ κατὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ· Τὸ ζήτημα, ὅπερ ἔχει τὸ δικαστήριον ν' ἀποφασίσῃ, εἶναι, ἂν δύναται κατὰ τὸν ἀγγλικὸν νόμον νὰ ἐπιτραπῇ τοῖς ἐναγομένοις νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν κατοχὴν, ἢ νὰ προστατευθῶσι κατέχοντες τὴν μεγάλην ταύτην ποσότητα τῶν γραμματίων ἐπὶ τῷ εἰρηνικῷ σκοπῷ, ἢ ἂν ὁ ἐνάγων δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τῶν παρεκδιεξαμένων αὐτοῦ, ὡς ἰσχυριζεται, δικαιωμάτων, καὶ τὴν εἰς ἐαυτὸν παράδοσιν τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων κατὰ παρηθίσιν ὑφισταμένου συκαλαίου. Οἱ συνήγοροι τῶν ἐναγομένων (Κοσσοῦθ καὶ λιθογράφων) διεφιλονείκησαν τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τούτου, εἰπόντες, ὅτι ἡ διωκομένη πρᾶξις εἶναι δημόσιον ἀδίκημα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ νόμου, ὡς ἀναφερόμενον ἁπλῶς εἰς τὰ δημόσια καὶ πολιτικὰ πράγματα ξένου ἔθνους. Καὶ παρεδέχησαν μὲν, ὅτι δύναται ξένος ἡγεμὼν νὰ ζητήσῃ θεραπείαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ, ὁσάκις ἀγνὸν ὁ δημόσιον χαρακτῆρα ἔπι ἀναλήψει δημοσίας περιουσίας ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου τούτου· ἀλλ' ἀντέταξαν, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα δὲν ἀφορᾷ δικαίωμα περιουσίας, ἀλλ' ἁπλῶς δημόσιον καὶ πολιτικὸν δικαίωμα, ὅπερ κατὰ τὸ σύνταγμα τῆς Οὐγγαρίας δὲν ἔχει ἀπολύτως ὁ ἡγεμὼν, ὡς ὑποκείμενον εἰς τὴν περιστολὴν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς διαίτης τοῦ βασιλείου ἐκείνου. Τοιοῦτον δικαίωμα, λέγουσιν οὗτοι, εἶναι ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου τούτου. Ἀν τὸ ζήτημα ἀνιφέρετο ἀπλῶς εἰς ὑπόθεσιν τοῦ κράτους, δὲν ἤθελεν εἴσθαι ζήτημα νομικὸν, ἀλλ' ἁπλῆ πολιτικὴ ἀμφισβήτησις. Ἀλλ' ὁ κανονισμὸς τοῦ νομίσματος τῆς Οὐγγαρίας, ἤτις, ὡς τὰ πολεμικὰ ἐργαλεῖα ἢ ἄλλη περιουσία, δύναται νομίμως νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἄλλους σκοποὺς, καὶ ἑπομένως ἂν ὁ ὁμολογούμενος καὶ μοναδικὸς σκοπὸς, ἐφ' ᾧ ἡ περιουσία αὕτη εὑρίσκεται νῦν εἰς χεῖρας τῶν ἐναγομένων, ἦναι σκοπὸς ἐχθρικὸς κατὰ τῶν δικαίων τοῦ ἐνάγοντος, ἐὰν τὸ δικαστήριον τοῦτο ἔπρεπε ν' ἀρνηθῇ τὴν ἑαυτοῦ ἀνάμιξιν, ἢ ἀρνησις ἤθελεν ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπόφασιν, ὅτι τοῦτο δὲν ἔχει δικαιοδοσίαν νὰ προστατεύσῃ τὸ νόμιμον δίκαιον τοῦ ἐνάγοντος, ὅπερ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τῶν νόμων ἑπομένως τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ἐρρέθη, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος δὲν εἶναι ἀπόλυτον, ἀλλ' ὑπόκειται εἰς τὴν συνάκισιν τῆς Οὐγγρικῆς διαίτης. Τὰ προτομικὰ δίκαια τοῦ στέμματος τῆς Ἀγγλίας ὑπόκειται πάντα ἀμέτως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ κοινοβουλίου, καὶ τὰ ἡγεμονικὰ δίκαια ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὑπόκειται ἐπίσης εἰς τινα ἔλεγχον ἢ περιορισμὸν, καὶ ὁμῶς δὲν παύουσι ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι δίκαια, ἀναγκαίως προστατευόμενα ὑπὸ τῶν νόμων ἐπὶ ἀγωγῇ τοῦ ἡγεμόνος. Εἰς δὲ τὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι ὁ ἐναγόμενος Κοσσοῦθ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου δικαίου τοῦ ἐνάγοντος, καὶ τοῦτον ἀνατραπέντος, τῆς δὲ ἐξουσίας εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλο τι σῶμα μεταβιβασθείσης, ὅπερ κωρώσει τὴν χρῆσιν τῶν γραμματίων τούτων ὡς χαρτονομισμάτων πρὸς κυκλοφορίαν ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Οὐγγαρίας, ἐχει τότε δικαίωμα νὰ μετεχειρισθῇ αὐτὸ, καὶ δὲν πρέπει ἑπομένως νὰ ἐπεμβαίνῃ νῦν τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἀντιτάσσεται ἢ ἀπαντήσει αὐτῇ, ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦτο, ὡς ἐκφράστεται ἡ ἀπάντησις αὕτη, ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦτο, ὡς ἐκφράστεται ἡ ἀπάντησις αὕτη, ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἀντιτάσσεται ἢ

JOHN WARNER & SONS,

Κατασκευασταὶ Κωδώνων καὶ Χαλκοχοεῖς τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ, ΧΑΛΚΟΧΟΕΙΣ κτλ.
8, CRESCENT, CRIPPLEGATE, LONDON. E.C.

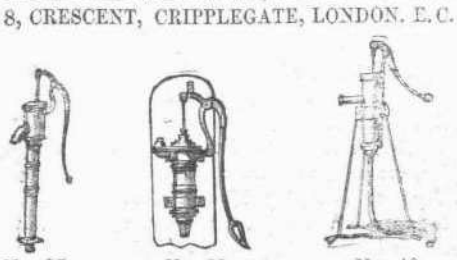

No. 35. No. 69 No. 42.

ΤΟΥ WARNER *Ἀρ.* 35 *ΣΙΔΗΡΟ*ΧΥΤΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΝΤΛΙΑΙ, προμηθευμέναι ἀπὸ δεδοκιμασμένους δονητικοὺς γνώμονας καὶ μεταλλικοὺς κάδους, οἵτινες δὲν σμικρύνονται ἀπὸ τὴν ζέστην, εὐκόλως δὲ μεταλάσσεται τὸ τρωγόμενον δέρμα των διὰ τῆς ἐξελίξεως δύο μόνον κοχλιῶν. Αἱ ἀντλίαι αὗται, καίτοι ἁπλαῖ, εἶναι δυναταὶ καὶ κατάλληλοι διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν εὑρίσκονται κατασκευασταί. Τιμὴ 19—46 σελ.

ΤΟΥ WARNER Ἀρ. 69 ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΧΑΛΚΟΑΝΤΛΙΑΙ προσηλωμέναι ἐπὶ σανίδος, ὑψώνουσαι τὸ νερὸν ἀπὸ πηγάδια 25 ποδῶν βάθους πέμπουσαι αὐτὸ εἰς ὕψος 60 ποδῶν. Τιμὴ £3. 10. 0—£8. 10. 0.

ΤΟΥ WARNER Ἀρ. 42 ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΛΙΑ, ὅπως ῥίπτεται δι' αὐτῆς ὁ ὑγρὸς λιπασμὸς τῶν ἀγρῶν, ἤτοι ἡ εὐκίνητος λεγομένη, δὲν ἀπαιτεῖ στήσιμον καὶ δύναται νὰ ὑψώνῃ μέγα ποσὸν ὕδατος Ὁ σωλὴν εἶναι ἐκ σιδήρου, δὲν σκωριάζεται, καταβιβαζόμενος καὶ ἀναβιβαζόμενος ἀπὸ ἕνα ἄνδρα, οἱ δὲ πόδες καὶ ἡ τράπεζα κλείονται διπλούμεναι. Τιμὴ £2. 10. 0. Ἐὰν ὁ σωλὴν εἶναι ἀπὸ χαλκὸν καὶ γαλβανισμένον σίδηρον, ὀλίγον τι περισσότερον. Ἡ αὐτὴ ἀντλία κάμνει καὶ διὰ νεροαμάξας μὲ 4 μοχλούς. Τιμὴ £2. 0. 0. Ὁ ἐκ δύο δακτύλων ἀδιάθρωτος ἐξ ἐλαστικοῦ βυζαστικὸς σωλὴν ἐπὶ συρμάτων ἀπὸ 10, 12, 15 πόδας τὸ μῆκος 1/11 τὸν πόδα

Ἀριθ. 39 B.—ΤΟΥ WARNER ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΔΙΠΛΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΝΤΛΙΑΙ, τῆς φωτιᾶς ἢ διὰ ὑγροὺς λιπασμούς.

Ἀρ. 554½.—ΜΗΧΑΝΑΙ ΓΑΛΒΑΝΙΣΜΕΝΑΙ ΣΙΔΗΡΩΝ ΚΑΔΔΩΝ, διὰ περιβόλια. Εἶναι δυναταί, διαρκεῖς καὶ εὐθηναί-δηλ. 10 γαλ. £2. 10
16 » »3. 3
24 » »4. 4
Μεγαλητέρου μεγέθους δύνανται τις νὰ ἔχῃ ἀπὸ ξύλον ἢ σίδηρον.

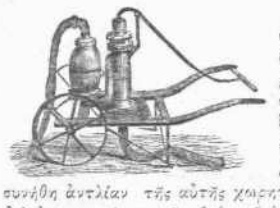

Ὁ J. W. καὶ υἱοί, συνιστῶσιν αὐτὰς ὡς ἁπλὰς καὶ δυνατὰς μηχανὰς καθὸ ῥιπτούσας διπλοῦν ποσὸν ὕδατος μὲ τὴν αὐτὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν ὅπως ἐργασθῇ τις συνήθη ἀντλίαν τῆς αὐτῆς χωρητικότητος, κάλλισται διὰ ἀναπομπὴν νεροῦ, ἢ ὑγροῦ λιπασμοῦ εἰς ὕψος καὶ ἀπόστασιν.

3-Δακτύλων ἀντλία μὲ δύο σιδηροῦς τροχοὺς κα δυνατὸν φορεῖον £6. 0. 0.

2-Δακτύλων Ἰνδικοῦ ἐλαστικοῦ, ὁ βυζαστικὸς σωλὴν διὰ τὴν ἰδίαν 1/11 ἀνὰ πόδα.

1¾-Δακτύλων Ἰνδικοῦ ἐλαστικοῦ Delivery διὰ τὴν ἰδίαν ¼ ἀνὰ πόδα.

Ἀντλίαι τοιαύτης κατασκευῆς διὰ βαθιὰ πηγάδια, ἢ καρρωμέναι ἐπὶ σανίδος διὰ οἰκιακὴν ἢ ἄλλην χρῆσιν.

ΤΟΥ WARNER ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΜΗΧΑΝΩΝ, μὲ πτερωτοὺς τροχούς, δύναντα ν' ἀναβάσωσι τὸ νερὸν εἰς ὁποιονδήποτε ὕψος ἢ ἀπόστημα ἀπὸ πηγάδια οἱουδήποτε βάθους. Δουλεύουσι δὲ εἴτε διὰ δυνάμεως ἀτμοῦ, ἵππου ἢ διὰ τῶν χειρῶν Τιμὴ ἀπὸ £9—£36. Μηχαναὶ ἐκ σιδηρῶν σωλήνων καὶ χειρίδες διὰ πηγάδια οὐχὶ τόσον βαθέα ἀλλὰ περισσότερον τῶν 25 ποδῶν £3. 10. οἱ Κ. Κ. WARNERS εἶναι κατασκευασταὶ κάθε εἴδους μηχανῆς δι' ὕψωσιν ὕδατος

Ἀρ. 573—ΤΟΥ WARNER ΑΙ ΠΥΡΟΜΗΧΑΝΑΙ διὰ 4 ἢ 6 ἄνδρας 3-δακτύλων σωλῆνας μὲ βυζαστικὸν κλειδίον, χωροῦσαι 30 γαλόνια νεροῦ, μὲ τροχοὺς ῥίπτουσι 25 γαλόνια νερὸν κάθε λεπτὸν, εἰς ὕψος 50 ποδῶν. Τιμὴ £22. 0. 0.

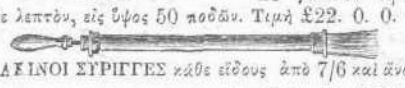

ΧΑΛΑΚΙΝΟΙ ΣΥΡΙΓΓΕΣ κάθε εἴδους ἀπὸ 7/6 καὶ ἄνω.

Ἀρ 579.—ΤΟΥ WARNER ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ ΦΟΡΕΙΑ, διὰ περιβόλια (χωροῦν περίπου 35 γαλ.) κατάλληλα διὰ μέρη ὅπου γίνεται μεγάλη χρῆσις νεροῦ καὶ ὅπου τὸ νερὸν εἶναι μακρὰν, χάριν οἰκονομίας καιροῦ. £2. 10

ΛΟΥΤΗΡΕΣ ἀπὸ χαλκὸν κασσίτερον καὶ σίδηρον γαλβανισμένον ἀπὸ £3. 0. κατὰ τὸ μέγεθος ἢ ποιότητα

ΤΟΥ WARNER ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΙΕΣΕΩΣ ΚΛΕΙΔΙΑ, ἤτοι στρόφιγγες κατεσκευασμένοι μὲ κιβώτια καὶ λυτὰς θυρίδας. Διορθώνονται εὐκολα ὅταν φαγωθοῦν καὶ μεταβάλλεται τὸ δέρμα.

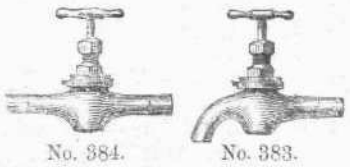

No. 384. No. 383.

Ὅλοι οἱ στρόφιγγες τοῦ WARNER εἶναι δεδοκιμασμένοι μὲ ὑδραυλικὴν πίεσιν.

Βελτιωμένοι μεγάλοι κατωφερεῖς στρόφιγγες. διὰ νερὸν ἢ ἀτμὸν, συνιστῶνται εἰς τὴν προσοχὴν τῶν προμηθευόντων τὰς πόλεις μὲ ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ συνήθους ἐχετογνώμονος.

Ἀρ. 148½.—ΤΟΥ WARNER ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ, ἱκανὰ νὰ χωροῦν ἀρκετὸν νερὸν, αὐτοκίνητα καὶ προμηθεύοντα ἱκανὸν εἰς τὴν λεκάνην ὕδωρ. Πολλὰ τῶν ἀναγκαίων τούτων δύνανται νὰ προσαρμοσθῶσιν εἰς ἕνα κύριον σωλῆνα ἐξωτερικόν.

Πρώτης ποιότητος .....Α.2. 0. 0.
Ἄλλης ἐξόχου ποιότητος ....»2. 2. 0.

ΤΟΥ WARNER ΟΙ ΚΩΔΩΝΕΣ διὰ σιδηροδρομικὰς ἑταιρίας, ἐκκλησίας κτλ. συνιστῶνται διὰ τὴν καλὴν των κατασκευὴν.

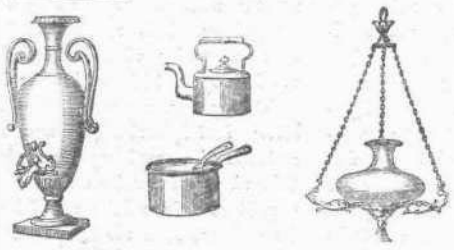

Ἀρ. 267.—ΥΔΡΙΑΙ, ὠρητικότατος 10 πίντων νεροῦ Α.3. 6. 0.

ΧΑΛΚΙΝΑ ΚΑΖΑΝΑΚΙΑ, κάθε εἴδους; Τιμὴ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ποιότητα.

ΧΑΛΚΙΝΑΣ ΓΑΛΛΙΚΑΣ ΚΑΣΣΑΡΩΛΑΣ, μὲ σκεπάσματα, ἀπὸ 4 δακτ. καὶ ἄνω Τιμὴ κατὰ τὸ μέγεθος.

ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΛΥΧΝΟΙ μὲ ἡλιακὴν 6 δακτ. κεφαλὴν Α.1. 12. 0.

Κατάλογοι τῶν εἰδῶν τούτων εὑρίσκονται εἰς τοὺς ὑποσημειουμένους πράκτορας.

Ἀρ. 239.—ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, μὲ μανίκια ἄσπρα (Opal) Α 2. 6 0

ΤΟΥ WARNER ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΝΤΛΙΑΙ τῆς τραπέζης εἶναι κομψαί, διαρκεῖς καὶ εὐθηναί, κατόπιν ἀλήλοι διὰ ξύλον, κόρτερ ἢ νύλα ποτὰ, ἔτι δὲ καὶ ἀναβιβάζουσι νερὸν εἰς τὰ δωμάτια τῶν Κυρίων πρὸς νιπτῆρα.

ΤΟΥ WARNER ΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΜΕΝΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ, προμηθευμέναι μὲ μολυβδίνους κασσιτερωμένους σωλῆνας 20 ποδῶν τὸ μῆκος, βαλμέναι εἰς κιβώτια μαονίου, μὲ μετάλλινα κύπελλα καὶ κρουνοὺς, κινήσεως ἀπὸ 2—6 Α.7/4/0—Α.18/0/0.

ΜΗΧΑΝΑΙ διὰ ζαχάρεις καὶ ἄλλας φυτείας, στέλλονται ἅμα διατχθῶσι. ἐπίσης ὑδραυλικὰ πιεστήρια διὰ μαλλιὰ ἢ βαμβάκια ὅπως τὰς μεταχειρίζονται εἰς τὰς ἀποικίας

ΜΟΝΟΜΕΤΡΑ ὑπὲρ μοῦ καὶ Γαζίου, ΛΥΧΝΙΔΙ μετριαστικαὶ, ΣΚΕΤΑΙ διὰ βρύσεις κτλ. Ἔτι δὲ καὶ ΧΑΛΚΟΣ, ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΣ, ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΣΟΣ, ΜΟΛΥΒΔΟΣ καὶ γαλβανισμένος ΣΙΔΗΡΟΣ. Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶναι διὰ τὸ Λονδῖνον. Αἱ διαταγαὶ αἱ στελλόμεναι διὰ μέσου ἐμπόρων ἐκτελοῦνται πάραυτα Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης τὰ χρήματα ἂς στέλλωνται σὺν τῇ διαταγῇ.

Ὁ κατάλογος μετ' εἰκονογραφιῶν τοῦ J. W. καὶ υἱῶν στέλλεται εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν ἄνευ ταχυδρομικῶν ἐξόδων. Εὑρίσκουσι δὲ αὐτὸν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κ. Φ. ΞΕΝΟΥ ἐν Σμύρνῃ, τοῦ Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΔΟΓΟΥ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τοῦ Κ. BAKER καὶ HAYDEN ἐν Κωνσταντινουπόλει.

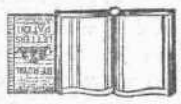

Ὁ JOHN DRAPER, χαρτοπώλης, πωλῶν καὶ ἐξάγων ὁλικῶς, κατασκευαστὴς καταστίχων καὶ τυπογράφος, 5, Little Tower-st. London, ἔχει πάντα τὰ εἴδη τοῦ χάρτου πρὸς γραφὴν, τύπωσιν κλπ., λαθὼν καὶ προνόμιον διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντα Εὑρετικὸν Κατάλογον. Μεταξὺ δὲ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα εὐκολύνουσι τὴν ἐργασίαν εἶναι καὶ ὁ Νέος Προνομιοῦχος Κατάλογος ὑπὸ John Draper, δι' οὗ εὐλόλως δύναται νὰ ἀνεύρῃ τις πᾶν ὅ,τι ζητεῖ οἰκονομῶν τὸν χρόνον χωρὶς ν' ἀναγκάζηται νὰ ἀναθεωρῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ βιβλίον προκειμένου νὰ ἐξεταθῶσι περιπεπλεγμένοι λογαριασμοί.

Μηχαναὶ πρὸς ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν καὶ κιβώτια δι' αὐτὸν, μενάνη καὶ πᾶν εἶδος γραφικῆς ὕλης εὑρίσκονται πάσα τῷ ἰδίῳ εἰς κατωτάτας τιμάς. Πέμπονται κατάλογοι εἰς τὸν αἰτήσαντα.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ὁ πάσχων ἐξωτερικῶς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἄλας διαπερᾷ τὸ κρέας, ὅσονδήποτε παχὺ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀστᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύνανται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδότατα πάθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη ἀείποτε, ἐθεράπευσε τραύματα, πληγάς, ἕλκη, ὡς ἀποδεικνύεται ὑπὸ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποβληθέντων νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ συνοδεύηται διὰ καταποτίων καθαριστικῶν τοῦ αἵματος, ἐνῷ ἐκείνη ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνήθους θεραπείας. Πρέπει νὰ γείνῃ ἄφθονος χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ δραστηρία τρίψις τῶν πασχόντων μερῶν, τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξουδωτέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀφθόνως ζωϊκὴν τροφὴν, νὰ διατρίβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὕπαιθρον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταπότια κατὰ τὰς ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θεραπείας, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ παράτασιν τῆς θεραπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος.

Ὠφελοῦσι δὲ ἥ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ποδαλγίαν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονολαίμους, τ' ἀποστήματα, τὸν καρκῖνον, τοὺς λειχῆνας, τὰ χέμεθλα, τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξογκώματα τῶν ἀδένων, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς κάλους, τὰ δήγματα τῶν κωνώπων, καὶ ἄλλων ὀχληρῶν μυιῶν, τὴν φιστουλλαν, τὰ καύματα, τὰς δοθιήνας, τὰ περικνώματα, τὰ ἐξανθήματα, τὰς τυλώσεις, τὰς χοιράδας, ἐπιδερμικὰ νοσήματα, πληγάς, ἕλκη, καὶ καθεξῆς.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὠλλουαίη (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ, 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὀδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

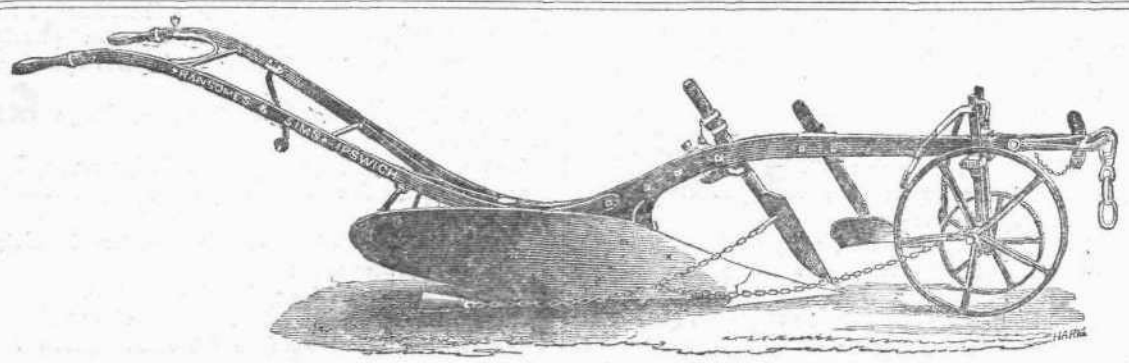

ΟΙ RANSOMS ΚΑΙ SIMS, IPSWICH,

Μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἐξεργάζονται τὰς νέας βελτιωθείσας γεωργικὰς μηχανάς, περιλαμβανούσας, προνομιοῦχα καὶ μή, ἄροτρα, ἁρμόδια διὰ πᾶσαν γῆν καὶ εἰς πάντα σκοπόν. Βωλοκόποι, ἄροτρα πρὸς διαθωλισμὸν, κύλινδροι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐργαλεῖα, δίκρανα δι' ἵππων καὶ χορτοκόποι. ἀχυροκόποι, ῥιζοκόποι, συνθλαστικοὶ καὶ τριπτικοὶ μύλοι διὰ σιτηρὰ κτλ. ἀτμομηχαναὶ, εὐμετακόμιστοι ἢ μὴ, μετὰ προνομιούχων ἢ ἄλλων λεβήτων. ἀτμοκίνητοι ἁλωνιστικαὶ μηχαναὶ, εὐμετακόμιστοι καὶ μή, ἑνὸς ἢ διπλοῦ κτύπου· ἁλωνιστικαὶ μηχαναὶ δι' ἵππων, κλαδευτικαὶ μηχαναὶ, ἀλευρόμυλοι, ἱπποσκευαὶ κτλ.

Οἱ RANSOMS καὶ SIMS πρὸ πολλοῦ φημίζονται, διότι εἰς τὰς γεωργικὰς μηχανάς των ὑπάρχει ἁπλότης, διάρκεια, δραστικότης καὶ οἰκονομία εἰς τὴν ἐπισκευὴν, καὶ εἰς ὅ,τι ἐργάζονται μεγάλως φροντίζουσι περὶ τῶν σπουδαίων τούτων ἀρχῶν. Οἱ R. καὶ S. ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πλέον τῶν 1000 ἀνθρώπων καὶ ταχύτατα δύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν οἱανδήποτε διαταγήν. Αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἶναι ἐκτεθειμέναι ἑκάστην Τρίτην εἰς τὸ Ἴψουϊτσ ἀπὸ τὰς 12—4 μ. μ.

Κατάλογοι μετ' εἰκονογραφιῶν, ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν, γινομένης αἰτήσεως εἰς τὸ ἐν Ὀρουελ ἐργοστάσιον (Orwell works), ἢ εἰς τὸν πράκτορα αὐτῶν ἐν Λονδίνῳ, SHEPPARD RANSOME, 31, Essex-street, Strand, W. C. Γίνεται ἡ συνήθης εἰς τὸ ἐμπόριον ἔκπτωσις. Αἱ ἐκ ξένων μερῶν διαταγαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται διὰ πιστώσεως εἰς Λονδῖνον, πληρωτέας τ ἐμφανίσει τῆς φορτωτικῆς.

ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ στεῖλε τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σου εἰς τὸ βασιλικὸν κηρυκευτικὸν ἐργαστήριον καὶ βιβλιοθήκην, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλεις ἔχει ὀρθὸν ἀντίτυπον τῶν συμβολικῶν σου ἀρμάτων. Ἁπλοῦν σύμβολον 3σ. μὲ κηρυκευτικὰ χρώματα καὶ ἐπιγραφὴν 6σ. Μεγάλου μεγέθους 12σ. Οἰκογενειακὰ παράσημα σὺν τοῖς ὀνόμασι τοῦ ἀρχικῶς ὀόντος καὶ λαβόντος αὐτὰ κτλ. 2 γκυνέας. Πίναξ, περιέχων ὅλα σχεδὸν τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων εἰς συμβολοφορίαν, ἐξαχθέντα ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ μουσείου, τοῦ πύργου τοῦ Λονδίνου κτλ. τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Κηρυκείας μετὰ 400 εἰκονογραφιῶν 3σ. 6δ. ἄνευ ταχυδρομικῶν. Ὑπὸ T. Culleton, γενεαλόγου κτλ. 25, Cranbourn-street, corner of St. Martin's lane, London, W. C. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα διὰ στολὰς θεραπόντων 5σ.

ΣΥΜΒΟΛΑ, ΠΑΡΑΣΗΜΑ κτλ. κάλλιστα γεγλυμμένα ἐπὶ σφραγίδων ἢ δακτυλίων 7σ. ἐπὶ βεβαμμένου χάλυβος 6σ. ἀρχικὰ στοιχεῖα 1σ. 6δ. ἕκαστον· βιβλιοπλὰξ γεγλυμμένη μετὰ συμβόλων 10σ. ταχυδρομικὰ, ἐπιστολὴ ἐπὶ συστάσει, 1σ. περιπλέον. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΧΡΥΣΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ 18 καρατίων μετὰ γεγλυμμένων συμβόλων 42σ. μετ' ἁρμάτων μεγάλου μεγέθους 75σ. Διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλονται εἴδη πρὸς ἐκλογὴν τοῦ σχήματος. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Διὰ προνομιούχου τυπωτηρίου τοῦ ἰδίου δύναταί τις νὰ ἐκτυπώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου σύμβολα, παράσημα, ἀρχικὰ γράμματα, ὀνόματα καὶ διευθύνσεις 15σ. καὶ 21 τὰ καλλίτερα. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ κλπ. ζωγραφιζόμενα ἐπὶ ὀχημάτων ἔργων τῆς ῥαπτικῆς 6σ. καλλιτέρου ῥυθμοῦ 12σ. Γοτθικὰ καὶ νεώτερα μονογράμματα σχεδιογραφημένα 5σ κλπ. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΓΑΜΗΛΙΟΙ ΧΑΡΤΑΙ διὰ κύριον καὶ κυρίαν 50 ἕκαστος. 50 διαγεγλυμμένοι φάκελλοι μετὰ τοῦ παρθενικοῦ ὀνόματος ἔνδον τυπωμένου 13σ., ἐπισκεπτήριοι χάρται· χαλκίνη πλάξ γεγλυμμένη καθ' οἱονδήποτε ῥυθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ 50 χαρτῶν ἐκτυπωμένων ἀντὶ 2σ. ἄνευ ταχυδρ. Πᾶσα διαταγὴ ἐκτελεῖται πεμπομένου συγχρόνως τοῦ ἀντιτίμου. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Ὁ ἴδιος κατασκευάζει προνομιακῶς ἠλεκτραργυρούχους πλάκας πρὸς σήμανσιν ἐνδυμάτων λινῶν, μεταξωτῶν, βαμβακερῶν κλπ. δίχως ποτὲ νὰ ἐξαλείφηται ἡ μελάνη. Δι' ἕκαστον ἀρχικὸν γράμμα 1σ, δι' ἓν ὄνομα 2σ. 6δ. σειρὰ κινητῶν ἀριθμῶν 2σ 6δ. ἄνευ ταχυδρ. Ὁ ἐν Λίθερπουλ καθηγητὴς τῆς χημείας Sheridan Muspratt συνιστᾷ αὐτὰς ὡς ἀρίστας. διότι οὔτε ἡ πότασσα οὔτε ἡ σόδα ἐξαλείφει τὰ γράμματα κατ' ἴδια αὐτοῦ πειράματα

Πᾶσα διαταγὴ διευθύνεται εἰς τὸν προνομιοῦχον καὶ μόνον κατασκευαστὴν T. Culleton 25, Cranbourn-street, corner of St Martin's lane, London, W. C. καὶ ἐκτελεῖται ἄνευ ἀναβολῆς.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradberry, at the Office, 2, York-street, Covent-Garden, in the Parish St. Paul.—London, Thursday, May 30, 1861.